Project Madurai
மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

11th tirumuRai collections of nampi ANTAr nampi -part II (pAcurams 826-1419 of paTTinattup piLLaiyar & nampi ANTAr nampi) (in tamil script, unicode/utf-8 format)

பதினோராந் திருமுறை (நம்பியாண்டார் நம்பி தொகுப்பு)
இரண்டாம் பாகம் - பாசுரங்கள் 826-1419
(பட்டினத்துப் பிள்ளையார் & நம்பியாண்டார் நம்பி அருளியது)

Etext preparation: Mr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland
Proof.reading: Mr. P.K.Ilango, Erode, Tamilnadu, India
PDF and Web version: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etxt in Tamil script but in Unicode encoding. To view the Tamil text correctly you need to set up the following:
i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer

and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii)Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil fontchosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.
. In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or kumar@vt.edu

ஊ Project Madurai 1999 - 2003

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

11th tirumuRai collections of nampi ANTAr nampi -part II (826-1419 pAcurams of paTTinattup piLLaiyAr & nampi ANTAr nampi) (in tamil script, unicode format)

பதினோராந் திருமுறை (நம்பியாண்டார் நம்பி தொகுப்பு)
இரண்டாம் பாகம் - பாசுரங்கள் **826-1419**
(பட்டினத்துப் பிள்ளையார் **&** நம்பியாண்டார் நம்பி அருளியது)

பொருள் அடக்கம்

11. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாசுரங்கள்
11.1 கோயில் நான்மணிமாலை 40 (826 - 865)
11.2 திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை

30 (866 - 895)
11.3 திருவிடைமருதூர்
மும்மணிக்கோவை 30 (896 - 925)
11.4 திருஏகம்பமுடையார் திருவந்தாதி
100 (926 - 1025)
11.5 திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது
10 (1026 - 1035)

12. நம்பியாண்டார் நம்பி பாசுரங்கள்
12.1 திருநாரையூர் விநாயகர்
திருஇரட்டைமணிமாலை 20 (1036-
1055)
12.2 கோயில் திருப்பண்ணியர்
விருத்தம் 70 (1056 - 1125)
12.3 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 90
(1126 - 1215)
12.4 ஆளுடையபிள்ளையார்
திருவந்தாதி 101 (1216 - 1316)
12.5 ஆளுடையபிள்ளையார்
திருச்சண்பை விருத்தம் 11 (1317 -

1327)
12.6 ஆளுடையபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை 30 (1328 - 1357)
12.7 ஆளுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை 1 1358
12.8 ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம் 49 (1359 - 1407)
12.9 ஆளுடையபிள்ளையார் திருத்தொகை 1 1408
12.10 திருநாவுக்கரசு தேவர் திருஏகாதசமாலை 11 (1409 - 1419)

---

11. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாசுரங்கள்

11.1 பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த

கோயில் நான்மணிமாலை **(826 - 865)**

826. பூமேல் அயன்அறியா மோலிப் புறத்ததே
நாமே புகழ்ந்தளவை நாட்டுவோம் -பாமேவும்
ஏத்துகந்தான் தில்லை இடத்துகந்தான் அம்பலத்தே
கூத்துகந்தான் கொற்றக் குடை. 1

827 குடைகொண்டிவ் வையம் எலாங்குளிர் வித்தெரி பொற்றிகிரிப்
படைகொண் டிகல்தெறும் பார்த்திவர் ஆவதிற் பைம்பொற் கொன்றைத்
தொடைகொண்ட வார்சடை அம்பலத் தான்தொண்டர்க் கேவல்செய்து
கடைகொண்ட பிச்சைகொண்

டுண்டிங்கு வாழ்தல்
களிப்புடைத்தே. 2

828 களிவந் தமுதூறிக் கல்மனத்தை எல்லாம்
கசியும் படிசெய்து
கண்டறிவார் இல்லா
விளவந் தடியேன்
மனம்புகுந்த தென்றால்
விரிசடையும் வெண்ணீரும்
செவ்வானம் என்ன
ஒளிவந்த பொன்னிறமும்
தொல்நடமும் காட்டும்
உடையான் உயர்தில்லை
அம்பலமொன் றல்லால்
எளிவந் தினிப்பிறர்பால்
சென்றவர்க்குப்
பொய்கொண்
டிடைமிடைந்த
புன்மொழியால் இச்சையுரை
யோமே.

829 உரையின் வரையும்
பொருளின் அளவும்
இருவகைப் பட்ட எல்லையும்
கடந்து
தம்மை மறந்து நின்னை
நினைப்பவர்
செம்மை மனத்தினும்
தில்லைமன் றினும்நடம்
ஆடும் அம்பல வாண நீடு
.........(5)

குன்றக் கோமான் தன்திருப்
பாவையை
நீல மேனி மால்திருத்
தங்கையைத்
திருமணம் புணர்ந்த ஞான்று
பெருமநின்
தாதவிழ் கொன்றைத் தாரும்
ஏதமில்

வீர வெள்விடைக் கொடியும்
போரில்

தழங்கும் தமருகப் பறையும்
முழங்கொலித்
தெய்வக் கங்கை ஆறும்
பொய்தீர்
விரையாக் கலியெனும்
ஆணையும் நிரைநிரை
ஆயிரம் வகுத்த மாயிரு
மருப்பின்
வெண்ணிறச் செங்கண்
வேழமும் பண்ணியல்

வைதிகப் புரவியும் வான
நாடும்
மையறு கனக மேருமால்
வரையும்
செய்வயல் தில்லை யாகிய
தொல்பெரும் பதியுமென்று

ஒருபதி னாயிரந் திருநெடு
நாமமும்
உரிமையிற் பாடித் திருமணப்
பந்தருள் ....(20)

அமரர் முன்புகுந் தறுகு
சாத்திநின்
தமர்பெயர் எழுதிய வரிநெடும்
புத்தகத்து
என்னையும் எழுத
வேண்டுவன் நின்னருள்
ஆணை வைப்பிற் காணொணா
அணுவும்
வானுற நிமிர்ந்து காட்டும் (25)
கானில்வால் நுளம்பும் கருடனா
தலினே. 4

830. ஆதரித்த மாலும்
அறிந்திலனென் றஃதறிந்தே
காதலித்த நாயேற்கும்
காட்டுமே - போதகத் தோல்

கம்பலத்தான் நீள்நாக
கங்கணத்தான் தென்புலியூர்
அம்பலத்தான் செம்பொன் 5
அடி.
831. அடியொன்று பாதலம்
ஏழிற்கும் அப்புறம்
பட்டதிப்பால்
முடியொன்றிவ் அண்டங்கள்
எல்லாம் கடந்தது
முற்றும்வெள்ளைப்
பொடியொன்று தோள்எட்டுத்
திக்கின் புறத்தன பூங்கரும்பின்
செடியொன்று தில்லைச்சிற்
றம்பலத் தான்தன் திருநடமே. 6
832 நடமாடி ஏழுலகம் உய்யக்
கொண்ட
நாயகரே நான்மறையோர்
தங்க ளோடும்
திடமாட மதில்தில்லைக்

கோயில் கொண்ட
செல்வரே உமதருமை தேரா
விட்டீர்
இடமாடி இருந்தவளும்
விலக்கா விட்டால்
என்போல்வார்க் குடன்நிற்க
இயல்வ தன்று
தடமாலை முடிசாய்த்துப்
பணிந்த வானோர்
தஞ்சுண்டா யங்கருந்தீ
நஞ்சுண் டீரே. 7

833. நஞ்சுமிழ் பகுவாய் வெஞ்சின
மாசுணம்
தன்முதல் முருக்க நென்முதற்
சூழ்ந்த
நீர்ச்சிறு பாம்புதன்
வாய்க்கெதிர் வந்த
தேரையை வவ்வி யாங்கு
யாம்முன்
கருவிடை வந்த ஒருநாள்

தொடங்கி .....

மறவா மறலி முறைபிறழ்
பேழ்வாய்
அயில்தலை அன்ன
எயிற்றிடைக் கிடந்தாங்கு
அருள்நனி இன்றி ஒருவயி
றோம்பற்குப்
பல்லுயிர் செகுத்து வல்லிதின்
அருந்தி
அயர்த்தனம் இருந்தும்
போலும் பெயர்த்துநின்று
....

எண்டோள் வீசிக் கண்டோர்
உருகத்
தொல்லெயில் உடுத்த தில்லை
மூதூர்
ஆடும் அம்பலக் கூத்தனைப்
பாடுதல் பரவுதல் பணிதலோ

இலமே. 8

834 இலவிதழ்வாய் வீழ்வார்
இகழ்வார் அவர்தம்
கலவி கடைக்கணித்தும்
காணேன் - இலகுமொளி
ஆடகஞ்சேர் அம்பலத்தே
ஆளுடையார் நின்றாடும்
நாடகங்கண் டின்பான நான். 9

835 நானே பிறந்த பயன்படைத்
தேன்அயன் நாரணன்எம்
கோனே எனத்தில்லை
அம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகியென்
தீமையெல் லாம்அறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யேன்மனத்
தேவந்து சந்திக்கவே. 10

836 சந்து புனைய வெதும்பி
மலரணை தங்க வெருவி
இலங்கு கலையொடு

சங்கு கழல நிறைந்த
அயலவர் தஞ்சொல் நலிய
மெலிந்து கிளியொடு
பந்து கழல்கள் மறந்து
தளிர்புரை பண்டை நிறமும்
இழந்து நிறையொடு
பண்பு தவிர அனங்கன்
அவனொடு நண்பு பெருக
விளைந்த இனையன
நந்தி முழவு தழங்க
மலைபெறு நங்கை மகிழ
அணிந்த அரவுகள்
நஞ்சு பிழிய முரன்று
முயலகன் நைந்து நரல
அலைந்த பகிரதி
அந்தி மதியொ டணிந்து
திலைநகர் அம்பொன்
அணியும் அரங்கின்
நடநவில்
அங்கண் அரசை அடைந்து

தொழுதிவள் அன்று முதலெ
திரின்று வரையுமே. 11

837 வரையொன்று நிறுவி
அரவொன்று பிணித்துக்
கடல்தட வாக மிடலொடும்
வாங்கித்
திண்டோள் ஆண்ட தண்டா
அமரர்க்கு
அமிர்துணா அளித்த
முதுபெருங் கடவுள்
கடையுகஞ் சென்ற காலத்து
நெடுநிலம் .....(5)

ஆழிப் பரப்பில் ஆழ்வது
பொறாஅது
அஞ்சேல் என்று செஞ்சேல்
ஆகித்தன்
தெய்வ உதரத்துச் சிறுசெலுப்
புரையில்
பௌவம் ஏழே பட்டது

பௌவத்தோடு
உலகு குழைத்தொரு நாஅள்
உண்டதும்

உலக மூன்றும் அளந்துழி
ஆங்கவன்
ஈரடி நிரம்பிற்றும் இலவே
தேரில்
உரைப்போர்க் கல்ல
தவன்குறை வின்றே
இனைய னாகிய தனிமுதல்
வானவன்
கேழல் திருவுரு ஆகி ஆழத்து

அடுக்கிய ஏழும் எடுத்தனன்
எடுத்தெடுத்து
ஊழி ஊழி கீழுறக் கிளைத்தும்
காண்பதற் கரியநின் கழலும்
வேண்டுபு

நிகில லோகமும் நெடுமறைத்
தொகுதியும்
அகில சராசரம் அனைத்தும்
உதவிய

பொன்னிறக் கடவுள் அன்ன
மாகிக்
கண்டி லாதநின் கதிர்நெடு
முடியும்
ஈங்கிவை கொண்டு நீங்காது
விரும்பிச்
சிறிய பொதுவில் மறுவின்றி
விளங்கி
ஏவருங் காண ஆடுதி
அதுவெனக்கு

அதிசயம் விளைக்கும் அன்றே
அதிசயம்
விளையாது மொழிந்த தெந்தை
வளையாது

கல்லினும் வலிதது நல்லிதிற்
செல்லாது
தான்சிறி தாயினும் உள்ளிடை
நிரம்ப
வான்பொய் அச்சம் மாயா
ஆசை ....(30)

மிடைந்தன கிடப்ப
இடம்பெறல் அருமையில்
ஐவர் கள்வர் வல்லிதிற் புகுந்து
மண்மகன் திகிரியில்
எண்மடங்கு சுழற்ற
ஆடுபு கிடந்த பீடில் நெஞ்சத்து
நுழைந்தனை புகுந்து
தழைந்தநின் சடையும் ....
(35)

செய்ய வாயும் மையமர்
கண்டமும்
நெற்றியில் திகழ்ந்த ஒற்றை

நாட்டமும்
எடுத்த பாதமும் தடுத்தசெங்
கையும்
புள்ளி ஆடையும் ஒள்ளிதின்
விளங்க
நாடகம் ஆடுதி நம்ப கூடும்
.........(40)

வேதம் நான்கும் விழுப்பெரு
முனிவரும்
ஆதி நின்திறம் ஆதலின்
மொழிவது
பெரியதிற் பெரியை என்றும்
அன்றே
சிறியதிற் சிறியை என்றும்
அன்றே
நிறைபொருள் மறைகள்
நான்கும்நின் அறைகழல் ....
(45)

இரண்டொடும் அறிவினில்
ஆர்த்து வைத்த
மறையவர் தில்லை மன்றுகிழ
வோனே. 12

838. கிழவருமாய் நோய்மூப்புக்
கீழ்ப்பட்டுக் காமத்
துழவரும்போய் ஓயுமா
கண்டோம் - மொழிதெரிய
வாயினால் இப்போதே மன்றில்
நடமாடும்
நாயனார் என்றுரைப்போம் நாம். 13

839 நாமத்தி னால்என்தன் நாத்திருத்
தேன்நறை மாமலர்சேர்
தாமத்தி னால்உன் சரண்பணி
யேன்சார்வ தென்கொடுநான்
வாமத்தி லேயொரு மானைத்
தரித்தொரு மானைவைத்தாய்
சேமத்தி னாலுன் திருத்தில்லை
சேர்வதோர் செந்நெறியே. 14

840. நெறிதரு குழலை
அறலென்பர்கள் நிழலெழு
மதியம் நுதலென்பர்கள்
நிலவினும் வெளிது
நகையென்பர்கள் நிறம்வரு
கலசம் முலையென்பர்கள்
அறிகுவ தரிதிவ் விடை
யென்பர்கள் அடியிணை
கமல மலரென்பர்கள்
அவயவம் இனைய
மடமங்கையர் அழகியர்
அமையும் அவரென்செய
மறிமழு வுடைய
கரனென்கிலர் மறலியை
முனியும் அரனென்கிலர்
மதிபொதி சடில
தரனென்கிலர் மலைமகள்
மருவு புயனென்கிலர்
செறிபொழில் நிலவு
திலையென்கிலர் திருநடம்

நவிலும் இறையென்கிலர்
சிவகதி அருளும்
அரசென்கிலர் சிலர்நர
குறுவர் அறிவின்றியே.
841 அறிவில் ஒழுக்கமும் பிறிதுபடு
பொய்யும்
கடும்பிணித் தொகையும்
இடும்பை ஈட்டமும்
இனையன பலசரக் கேற்றி
வினையெனும்
தொன்மீ காமன் உய்ப்ப
அந்நிலைக்
கருவெனும் நெடுநகர்
ஒருதுறை நீத்தத்துப் .....(5)

புலனெனும் கோண்மீன்
அலமந்து தொடரப்
பிறப்பெனும் பெருங்கடல்
உறப்புகுந் தலைக்கும்
துயர்த்திரை உவட்டில்

பெயர்ப்பிடம் அயர்த்துக்
குடும்பம் என்னும் நெடுங்கல்
வீழ்த்து
நிறையெனும் கூம்பு முரிந்து
குறையா

உணர்வெனும் நெடும்பாய்
கீறிப் புணரும்
மாயப் பெயர்ப்படு காயச்
சிறைக்கலம்
கலங்குபு கவிழா முன்னம்
அலங்கல்
மதியுடன் அணிந்த
பொதியவிழ் சடிலத்துப்
பையர வணிந்த தெய்வ நாயக

தொல்லெயில் உடுத்த தில்லை
காவல
வம்பலர் தும்பை அம்பல

வாணநின்
அருளெனும் நலத்தார் பூட்டித்
திருவடி நெடுங்கரை சேர்த்துமா
செய்யே. 16

842. செய்ய திருமேனிச் சிற்றம் பலவருக்கென்
தையல் வளைகொடுத்தல் சாலுமே - ஐயன்தேர்
சேயே வருமளவில் சிந்தாத மாத்திரமே
தாயே நமதுகையில் சங்கு. 17

843. சங்கிடத் தானிடத் தான்தன
தாகச் சமைந்தொருத்தி
அங்கிடத் தாள்தில்லை அம்பலக் கூத்தற்
கவிர்சடைமேல்
கொங்கிடத் தார்மலர்க்
கொன்றையென் றாய்எங்கை
நீயுமொரு

பங்கிடத் தான்வல்லை 18
யேல்இல்லை யேல்உன்
பசப்பொழியே.
844. ஒழிந்த தெங்களூற வென்கொ
லோளரியில் ஒன்ன
லார்கள்புரம் முன்னொர்நாள்
விழந்தெ ரிந்துதுக ளாக
வென்றிசெய்த வில்லி
தில்லைநகர் போலியார்
சுழிந்த உந்தியில் அழுந்தி
மேகலை தொடக்க நின்றவர்
நடக்கநொந்
தழிந்த சிந்தையினும் வந்த
தாகிலுமொர் சிந்தை
யாயொழிவ தல்லவே. 19
845 அல்லல் வாழ்க்கை வல்லிதிற்
செலுத்தற்குக்
கைத்தேர் உழந்து கார்வரும்
என்று

வித்து விதைத்தும் விண்பார்த்
திருந்தும்
கிளையுடன் தவிரப்
பொருளுடன் கொண்டு
முளைமுதிர் பருவத்துப்
பதியென வழங்கியும் ....(5)

அருளா வயவர் அம்பிடை
நடந்தும்
இருளுறு பவ்வத் தெந்திரங்
கடாஅய்த்
துன்றுதிரைப் பரப்பிற்
குன்றுபார்த் தியங்கியும்
ஆற்றல் வேந்தர்க்குச்
சோற்றுக்கடன் பூண்டும்
தாளுழந் தோடியும் வாளுழந்
துண்டும் ....(10)

அறியா ஒருவனைச் செறிவந்து
தெருட்டியும்

சொற்பல புனைந்தும் கற்றன
கழறியும்
குடும்பப் பாசம்
நெடுந்தொடர்ப் பூட்டி
ஐவர் ஐந்திடத் தீர்ப்ப நொய்தில்
பிறந்தாங் கிறந்தும் இறந்தாங்கு
பிறந்தும் ....(15)

கணத்திடைத் தோன்றிக்
கணத்திடைக் கரக்கும்
கொப்புட் செய்கை ஒப்பின்
மின்போல்
உலப்பில் யோனிக் கலக்கத்து
மயங்கியும்
நெய்யெரி வளர்த்துப்
பெய்முகிற் பெயல்தரும்
தெய்வ வேதியர் தில்லை
மூதூர் ....(20)

ஆடகப் பொதுவில் நாடகம்

நவிற்றும்
கடவுட் கண்ணுதல் நடமுயன்
றெடுத்த
பாதப் போதும் பாய்புலிப்
பட்டும்
மீதியாத் தசைத்த வெள்ளெயிற்
றரவும்
சேயுயர் அகலத் தாயிரங் குடுமி
..........(25)

மணிகிடந் திமைக்கும் ஒருபே
ராரமும்
அருள்பொதிந் தலர்ந்த
திருவாய் மலரும்
நெற்றியில் திகழ்ந்த ஒற்றை
நாட்டமும்
கங்கை வழங்கும் திங்கள்
வேணியும்
கண்ணிடைப் பொறித்து
மனத்திடை அழுத்தியாங்கு

........(30)

உள்மகிழ்ந் துரைக்க உறுதவஞ்
செய்தனன்
நான்முகன் பதத்தின் மேல்நிகழ்
பதந்தான்
உறுதற் கரியதும் உண்டோ
பெறுதற் கரியதோர் பேறுபெற் 20
றேற்கே.

846 பெற்றோர் பிடிக்கப் பிழைத்துச்
செவிலியர்கள்
சுற்றோட ஓடித் தொழாநிற்கும் -
ஒற்றைக்கைம்
மாமறுகச் சீறியசிற்
றம்பலத்தான் மான்தேர்போம்
கோமறுகிற் பேதைக் குழாம். 21

847 பேதையெங் கேயினித்
தேறியுய் வாள்பிர மன்தனக்குத்
தாதைதன் தாதையென் றேத்தும்

பிரான்தண் புலிசைப்பிரான்
கோதையந் தாமத்தண்
கொன்றை கொடான்இன்று
கொல்லஎண்ணி
ஊதையும் காரும் துளியொடும் 22
கூடி உலாவியே.

848 உலவு சலதி வாழ்விடம் அமரர்
தொழவு ணாஎன
நுகரும் ஒருவர் ஊழியின்
இறுதி ஒருவர் ஆழிய
புலவு கமழ்க ரோடிகை உடைய
புனிதர் பூசுரர்
புலிசை யலர்செய் போதணி
பொழிலின் நிழலின்
வாழ்வதோர்
கலவ மயில னார்சுருள் கரிய
குழலி னார்குயில்
கருது மொழியி னார்கடை
நெடிய விழியி னார்இதழ்
இலவில் அழகி யாரிடை

கொடியின் வடிவி னார்வடி
வெழுதும் அருமை யாரென
திதய முழுதும் ஆள்வரே. 23
849 ஆளெனப் புதிதின்வந்
தடைந்திலம் அத்தநின்
தாளின் ஏவல் தலையின்
இயற்றி
வழிவெழி வந்த மரபினம்
மொழிவதுன்
ஐந்தெழுத் தவைஎம் சிந்தையிற்
கிடத்தி
நனவே போல நாடொறும்
பழகிக் ......(5)

கனவிலும் நவிற்றும் காதலேம்
வினைகெடக்
கேட்பது நின்பெருங் கீர்த்தி
மீட்பது
நின்னெறி அல்லாப் புன்னெறி
படர்ந்த

மதியில் நெஞ்சத்தை வரைந்து
நிதியென
அருத்திசெய் திடுவ துருத்திர
சாதனம் ....(10)

காலையும் மாலையும்
கால்பெயர்த் திடுவதுன்
ஆலயம் வலம் வரு தற்கே
சால்பினில்
கைகொடு குயிற்றுவ தைய
நின்னது
கோயில் பல்பணி குறித்தே
ஓயாது
உருகி நின்னினைந் தருவி
சோரக் ....(15)

கண்ணிற் காண்பதெவ்
வுலகினும் காண்பனஎல்லாம்
நீயேயாகி நின்றதோர்
நிலையே நாயேன்

தலைகொடு சார்வதுன்
சரண்வழி அல்லால்
அலைகடல் பிறழினும்
அடாதே அதனால்
பொய்த்தவ வேடர் கைத்தகப்
படுத்தற்கு ....(20)

வஞ்சச் சொல்லின் வார்வலை
போக்கிச்
சமயப் படுகுழி சமைத்தாங்
கமைவயின்
மானுட மாக்களை வலியப்
புகுத்தும்
ஆனா விரதத் தகப்படுத்
தாழ்த்து
வளைவுணர் வெளக்கு
வருமோ உளர்தரு ....(25)

நுரையுந் திரையும் நொப்புறு
கொட்பும்

வரையில் சீகர வாரியும்
குரைகுடல்
பெருத்தும் சிறுத்தும் பிறங்குவ
தோன்றி
எண்ணில வாகி இருங்கடல்
அடங்கும்
தன்மை போலச் சராசரம்
அனைத்தும் ......(30)

நின்னிடைத் தோன்றி
நின்னிடை அடங்கும்நீ
ஒன்றினும் தோன்றாய்
ஒன்றினும் அடங்காய்
வானோர்க் கரியாய் மறைகளுக்
கெட்டாய்
நான்மறை யாளர் நடுவுபுக்
கடங்கிச்
செம்பொன் தில்லை மூதூர்
.......(35)
அம்பலத் தாடும் உம்பர்

நாயகனே. 24

850 நாயனைய என்னைப்
பொருட்படுத்தி நன்களித்துத்
தாயனைய னாயருளும்
தம்பிரான் - தூயவிரை
மென்றுழாய் மாலொடயன்
தேட வியன்தில்லை
மன்றுளே ஆடும் மணி. 25

851 மணிவாய் முகிழ்ப்பத்
திருமுகம் வேர்ப்பஅம்
மன்றுக்கெல்லாம்
அணியாய் அருள்நடம் ஆடும்
பிரானை அடைந்துருகிப்
பணியாய் புலன்வழி
போம்நெஞ்ச மேயினிப்
பையப்பையப்
பிணியாய்க் கடைவழி
சாதியெல் லோரும்
பிணம்என்னவே. 26

852 என்னாம் இனிமட வரலாய்
செய்குவ தினமாய் வண்டுகள்
மலர்கிண்டித்
தென்னா எனமுரல்
பொழில்சூழ் தில்லையுள்
அரனார் திருமுடி அணிதாமம்
தன்னால் அல்லது தீரா
தென்னிடர் தகையா துயிர்கரு
முகிலேறி
மின்னா நின்றது துளிவா
டையும்வர வீசா நின்றது
பேசாயே. 27

853 பேசு வாழி பேசு வாழி
ஆசையொடு மயங்கி மாசுறு
மனமே
பேசு வாழி பேசு வாழி
கண்டன மறையும் உண்டன
மலமாம்
பூசின மாசாம் புணர்ந்தன

பிரியும் ......(5)

நிறைந்தன குறையும்
உயர்ந்தன பணியும்
பிறந்தன இறக்கும் பெரியன
சிறுக்கும்
ஒன்றொன் றொருவழி நில்லா
அன்றியும்
செல்வமொடு பிறந்தோர்
தேசொடு திகழ்ந்தோர்
கல்வியிற் சிறந்தோர் கடுந்திறல்
மிகுந்தோர் ......(10)

கொடையிற் பொலிந்தோர்
படையிற் பயின்றோர்
குலத்தின் உயர்ந்தோர்
நலத்தினின் வந்தோர்
எனையர்எங் குலத்தினர்
இறந்தோர் அனையவர்
பேரும் நின்றில போலும்

தேரின்
நீயும்அஃ தறிதி யன்றே மாயப்

பேய்த்தேர் போன்று நீப்பரும் உறக்கத்துக்
கனவே போன்றும்
நனவுப்பெயர் பெற்ற
மாய வாழ்க்கையை மதித்துக் காயத்தைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதிப் பொல்லாத்
தன்மையர் இழிவு சார்ந்தனை நீயும்

நன்மையிற் திரிந்த புன்மையை யாதலின்
அழுக்குடைப் புலன்வழி
இழுக்கத்தின் ஒழுகி
வளைவாய்த் தூண்டிலின்

உள்ளிரை விழுங்கும்
பன்மீன் போலவும்
மின்னுபு விளக்கத்து விட்டில்
போலவும் ....(25)

ஆசையாம் பரிசத் தியானை
போலவும்
ஓசையின் விளிந்த புள்ளுப்
போலவும்
வீசிய மணத்தின் வண்டு
போலவும்
உறுவ துணராச் செறுவுழிச்
சேர்ந்தனை
நுண்ணூல் நூற்றுத் தன்கைப்
படுக்கும் ....(30)

அறிவில் கீடத்து நுந்துழி போல
ஆசைச் சங்கிலிப் பாசத்
தொடர்ப்பட்டு
இடர்கெழு மனத்தினோ

டியற்றுவ தறியாது
குடர்கெழு சிறையறைக்
குறங்குபு கிடத்தி
கறவை நினைந்த கன்றென
இரங்கி ......(35)

மறவா மனத்து மாசறும்
அடியார்க்கு
அருள்சுரந் தளிக்கும் அற்புதக்
கூத்தனை
மறையவர் தில்லை மன்றுள்
ஆடும்
இறையவன் என்கிலை
என்நினைந் தனையே. 28

854 நினையார் மெலியார்
நிறையழியார் வாளாப்
புனைவார்க்குக் கொன்றை
பொதுவோ - அனைவீரும்
மெச்சியே காண வியன்தில்லை

யான்அருளென்
பிச்சியே நாளைப் பெறும். 29

855 பெறுகின்ற எண்ணிலி தாயரும்
பேறும் யானும்என்னை
உறுகின்ற துன்பங்கள் ஆயிர
கோடியும் ஒய்வொடுஞ்சென்
றிறுகின்ற நாள்களும் ஆகிக்
கிடந்த இடுக்கணெல்லாம்
அறுகின் றனதில்லை ஆளுடை
யான்செம்பொன் அம்பலத்தே.
30

856 அம்பலவர் அங்கணர்
அடைந்தவர் தமக்கே
அன்புடையர் என்னுமிதென்
ஆனையை உரித்துக்
கம்பலம் உவந்தருளு
வீர்மதனன் வேவக்
கண்டருளு வீர்பெரிய காதலறி
யாதே
வம்பலர் நிறைந்துவசை

பேசஒரு மாடே
வாடைஉயிர் ஈரமணி
மாமையும் இழந்தென்
கொம்பல மருந்தகைமை
கண்டுதக வின்றிக்
கொன்றையரு ளீர்கொடியிர்
என்றருளு வீரே. 31

857. அருளு வாழி அருளு வாழி
புரிசடைக் கடவுள் அருளு
வாழி
தோன்றுழித் தோன்றி
நிலைதவக் கறங்கும்
புற்பதச் செவ்வியின் மக்கள்
யாக்கைக்கு
நினைப்பினுங் கடிதே இளமை
நீக்கம் ...(5)

அதனினுங் கடிதே மூப்பின்
தொடர்ச்சி
அதனினுங் கடிதே கதுமென

மரணம்
வாணாள் பருகி உடம்பை
வறிதாக்கி
நாணாள் பயின்ற நல்காக்
கூற்றம்
இனைய தன்மைய திதுவே
இதனை

எனதெனக் கருதி இதற்கென்று
தொடங்கிச்
செய்தன சிலவே செய்வன
சிலவே
செய்யா நிற்பன சிலவே
அவற்றிடை
நன்றென்ப சிலவே தீதென்ப
சிலவே
ஒன்றினும் படாதன சிலவே
என்றிவை

கணத்திடை நினைந்து

களிப்பவும் கலுழ்பவும்
கணக்கில் கோடித் தொகுதி
அவைதாம்
ஒன்றொன் றுணர்வுழி வருமோ
அனைத்தும்
ஒன்றா உணர்வுழி வருமோ
என்றொன்றும்
தெளிவுழித் தேறல் செல்லேம்
அளிய ......(20)

மனத்தின் செய்கை மற்றிதுவே
நீயே
அரியை சாலஎம் பெரும
தெரிவுறில்
உண்டாய்த் தோன்றுவ
யாவையும் நீயே
கண்டனை அவைநினைக்
காணா அதுதான்
நின்வயின் மறைத்தோய்
அல்லை உன்னை ....(25)

மாயாய் மன்னினை நீயே வாழி
மன்னியும் சிறுமையிற்
கரந்தோய் அல்லை
பெருமையிற் பெரியோய்
பெயர்த்தும் நீயே
பெருகியும் சேணிடை
நின்றோய் அல்லை
தேர்வோர்க்குத் தம்மினும்
அணியை நீயே ....(30)

நண்ணியும் இடையொன்றின்
மறைந்தோய் அல்லை
இடையிட்டு நின்னை
மறைப்பதும் இல்லை
மறைப்பினும் அதுவும்
நீயே யாகி நின்றதோர்
நிலையே, அஃதான்று
நினைப்பருங் காட்சி
நின்னிலை இதுவே ....(35)

நினைப்புறுங் காட்சி எம்நிலை
அதுவே
இனிநனி இரப்பதொன்
றுடையம் மனம்மருண்டு
புன்மையின் நினைத்துப்
புலன்வழி படரினும்
நின்வயின் நினைந்தே மாகுதல்
நின்வயின்
நினைக்குமா நினைக்கப்
பெறுதல் அனைத்தொன்றும்
.........(40)

நீயே அருளல் வேண்டும்
வேய்முதிர்
கயிலை புல்லென எறிவிசும்பு
வறிதாக
இம்பர் உய்ய அம்பலம்
பொலியத்
திருவளர் தில்லை மூதூர்

அருநடங் குயிற்றும் ஆதிவா
னவனே.
32

858 வானோர் பணிய மணியா
சனத்திருக்கும்
ஆனாத செல்வத் தரசன்றே -
மால்நாகம்
பந்திப்பார் நின்றாடும்
பைம்பொன்னின் அம்பலத்தே
வந்திப்பார் வேண்டாத வாழ்வு. 33
859 வாழ்வாக வும்தங்கள்
வைப்பாக வும்மறை
யோர்வணங்க
ஆள்வாய் திருத்தில்லை
அம்பலத் தாய்உன்னை
அன்றிஒன்றைத்
தாழ்வார் அறியாச் சடுலநஞ்
சுண்டிலை யாகில்அன்றே
மாள்வார் சிலரையன்
றோதெய்வ மாக

வணங்குவதே. 34

860 வணங்குமிடை யீர்வறிது
வல்லியிடை யாள்மேல்
மாரசர மாரிபொழி யப்பெறு
மனத்தோ
டுணங்கிவள் தானுமெலி
யப்பெறும் இடர்க்கே
ஊதையெரி தூவியுல வப்பெறு
மடுத்தே
பிணங்கிஅர வோடுசடை
ஆடநட மாடும்
பித்தரென வும்இதயம்
இத்தனையும் ஓரீர்
அணங்குவெறி யாடுமறி
யாடுமது ஈரும்
மையலையும் அல்லலையும்
அல்லதறி யீரே.
35

861 ஈரவே ரித்தார் வழங்கு
சடிலத்துக்

குதிகொள் கங்கை மதியின்மீ
தசைய
வண்டியங்கு வரைப்பின்
எண்தோள் செல்வ
ஒருபால் தோடும் ஒருபால்
குழையும்
இருபாற் பட்ட மேனி எந்தை
.....(5)

ஒல்லொலிப் பழனத் தில்லை
மூதூர்
ஆடகப் பொதுவில் நாடகம்
நவிற்றும்
இமையா நாட்டத்
தொருபெருங் கடவுள்
வானவர் வணங்கும் தாதை
யானே
மதுமழை பொழியும் புதுமந்
தாரத்துத் ....(10)

தேனியங் கொருசிறைக்
கானகத் தியற்றிய
தெய்வ மண்டபத் தைவகை
அமளிச்
சிங்கம் சுமப்ப ஏறி மங்கையர்
இமையா நாட்டத் தமையா
நோக்கத்
தம்மார்பு பருகச் செம்மாந்
திருக்கும்

ஆனாச் செல்வத்து வானோர்
இன்பம்
அதுவே எய்தினும் எய்துக
கதுமெனத்
தெறுசொ லாளர் உறுசினந்
திருகி
எற்றியும் ஈர்த்தும் குற்றம்
கொளீஇ
ஈர்ந்தும் போழ்ந்தும் எற்றுபு
குடைந்தும்

வார்ந்தும் குறைத்தும் மதநாய்க்
கீந்தும்
செக்குரல் பெய்தும் தீநீர்
வாக்கியும்
புழுக்குடை அழுவத்
தழுக்கியல் சேற்றுப்
பன்னெடுங் காலம் அழுத்தி
இன்னா
வரையில் தண்டத்து மாறாக்
கடுந்துயர் ....(25)

நிரயஞ் சேரினும் சேர்க
உரையிடை
ஏனோர் என்னை ஆனாது
விரும்பி
நல்லன் எனினும் என்க அவரே
அல்லன் எனினும் என்க
நில்லாத்
திருவொடு திளைத்துப்

பெருவளஞ் சிதையாது ....
(30)

இன்பத் தழுந்தினும் அழுந்துக
அல்லாத்
துன்பந் துதையினும் துதைக
முன்பில்
இளமையொடு பழகிக்
கழிமூப்புக் குறுகாது
என்றும் இருக்கினும் இருக்க
அன்றி
இன்றே இறக்கினும் இறக்க
ஒன்றினும் ....(35)

வேண்டலும் இலனே
வெறுத்தலும் இலனே
ஆண்டகைக் குரிசில்நின்
அடியரொடும் குழுமித்
தெய்வக் கூத்தும்நின் செய்ய
பாதமும்

அடையவும் அணுகவும் பெற்ற
கிடையாச் செல்வம் கிடைத்த
லானே. 36

862 ஆனேறே போந்தால்
அழிவுண்டே அன்புடைய
நானேதான் வாழ்ந்திடினும்
நன்றன்றே - வானோங்கு
வாமாண் பொழில்தில்லை
மன்றைப் பொலிவித்த
கோமானை இத்தெருவே
கொண்டு.
37

863 கொண்டல்வண் ணத்தவன்
நான்முகன்
இந்திரன் கோமகுடத்
தண்டர்மிண் டித்தொழும்
அம்பலக்
கூத்தனுக் கன்புசெய்யா
மிண்டர்மிண் டித்திரி வார்எனக்
கென்னினி நானவன்தன்

தொண்டர் தொண் டர்க்குத்
தொழும்பாய்த்
திரியத் தொடங்கினனே. 38
864 தொடர நரைத்தங்க முன்புள
வாயின தொழில்கள்
மறுத்தொன்றும் ஒன்றி
யிடாதொரு
சுளிவு தலைக்கொண்டு
புன்புலை வாரிகள்
துளையொழு கக்கண்டு
சிந்தனை ஓய்வொடு
நடைகெட முற்கொண்ட
பெண்டிர் பொறாவொரு
நடலை நமக்கென்று வந்தன
பேசிட
நலியிரு மற்கஞ்சி உண்டி
வெறாவிழு நரக உடற்கன்பு
கொண்டலை வேன்இனி
மிடலொடி யப்பண்டி
லங்கையர் கோன்ஒரு

விரலின் அழுக்குண்டு
பண்பல பாடிய
விரகு செவிக்கொண்டு
முன்புள தாகிய வெகுளி
தவிர்த்தன்று பொன்றி
யிடாவகை
திடமருள் வைக்குஞ்
செழுஞ்சுடர் ஊறிய
தெளியமு தத்தின்
கொழுஞ்சுவை நீடிய
திலைநக ரிற்செம்பொன்
அம்பல மேவிய சிவனை
நினைக்குந் தவஞ்சது
ராவதே. 39

865 சதுர்முகன் தந்தைக்குக்
கதிர்விடு கடவுள்
ஆழி கொடுத்த பேரருள்
போற்றி
முயற்சியொடு பணிந்த

இயக்கர்கோ னுக்கு
மாநிதி இரண்டும் ஆனாப்
பெருவளத்து
அளகை ஒன்றும் தளர்வின்றி
நிறுவிய

செல்வங் கொடுத்த செல்வம்
போற்றி
தாள்நிழல் அடைந்த மாணிக்
காக
நாண்முறை பிறழாது
கோண்முறை வலித்துப்
பதைத்துவருங் கூற்றைப்
படிமிசைத் தெறிக்க
உதைத்துயிர் அளித்த உதவி
போற்றி

குலைகுலை குலைந்த
நிலையாத் தேவர்
படுபேர் அவலம் இடையின்றி

விலக்கிக்
கடல்விடம் அருந்தின கருணை
போற்றி
தவிராச் சீற்றத் தவுணர்
மூவெயில்
ஒல்லனல் கொளுவி ஒருநொடி
பொடிபட ......(15)

வில்லொன்று வளைத்த வீரம்
போற்றி
பூமென் கரும்பொடு பொடிபட
நிலத்துக்
காமனைப் பார்த்த கண்ணுதல்
போற்றி
தெய்வ யாளி கைமுயன்று
கிழித்தெனக்
கரியொன் றுரித்த பெருவிறல்
போற்றி ....(20)

பண்டு பெரும்போர்ப்

பார்த்தனுக் காகக்
கொண்டு நடந்த கோலம்
போற்றி
விரற்பதம் ஒன்றில்
வெள்ளிமலை எடுத்த
அரக்கனை நெரித்த ஆண்மை
போற்றி
விலங்கல் விண்டு விழுந்தென
முன்னாள் ....(25)

சலந்தரன் தடிந்த தண்டம்
போற்றி
தாதையை எறிந்த வேதியச்
சிறுவற்குப்
பரிகலங் கொடுத்த திருவுளம்
போற்றி
நின்முதல் வழிபடத் தன்மகன்
தடிந்த
தொண்டர் மனையில் உண்டல்
போற்றி ....(30)

வெண்ணெய் உண்ண
எண்ணுபு வந்து
நந்தா விளக்கை நுந்துபு
பெயர்த்த
தாவுபுல் எலிக்கு மூவுல காள
நொய்தினில் அளித்த கைவளம்
போற்றி
பொங்குளை அழல்வாய்ப்
புகைவழி ஒருதனிச் ......(35)

சிங்கங் கொன்ற சேவகம்
போற்றி
வரிமிடற் றெறுழ்வலி மணியுகு
பகுவாய்
உரகம் பூண்ட ஒப்பனை
போற்றி
கங்கையும் கடுக்கையும்
கலந்துழி ஒருபால்
திங்கள் சூடிய செஞ்சடை

போற்றி ....(40)

கடவுள் இருவர் அடியும்
முடியும்
காண்டல் வேண்டக்
கனற்பிழம்பாகி
நீண்டு நின்ற நீளம் போற்றி
ஆலம் பில்குநின் சூலம்போற்றி
கூறுதற் கரியநின் ஏறு போற்றி
.......(45)

ஏக வெற்பன் மகிழும் மகட்
கிடப்
பாகங் கொடுத்த பண்பு போற்றி
தில்லை மாநகர் போற்றி
தில்லையுட்
செம்பொன் அம்பலம் போற்றி
அம்பலத்
தாடும் நாடகம் போற்றி
என்றாங்கு ....(50)

என்றும் போற்றினும் என்தனக்
கிறைவ
ஆற்றல் இல்லை ஆயினும்
போற்றி போற்றிநின் பொலம்பூ
அடிக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

11.2 பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை **(866 - 895)**

866 திருவளர் பவளப் பெருவரை
மணந்த
மரகத வல்லி போல ஒருகூறு
இமையச் செல்வி பிரியாது
விளங்கப்

பாய்திரைப் பரவை மீமிசை
முகிழ்த்த
அலைகதிர்ப் பரிதி ஆயிரந்
தொகுத்த

வரன்முறை திரியாது மலர்மிசை
இருந்தெனக்
கதிர்விடு நின்முகங்
காண்தொறும் காண்தொறும்
முதிரா இளமுலை முற்றாக்
கொழுந்தின்
திருமுகத் தாமரை செவ்வியின்
மலரநின்
தையல் வாணுதல் தெய்வச்
சிறுபிறை

இளநிலாக் காண்தொறும்
ஒளியொடும் புணர்ந்தநின்
செவ்வாய்க் குமுதம் செவ்வி
செய்யநின்

செங்கைக் கமலம் மங்கை
வனமுலை
அமிர்த கலசம் அமைவின் ஏந்த
மலைமகள் தனாது நயனக்
குவளைநின்

பொலிவினொடு மலர
மறையோர்
கழுமல நெறிநின்று பொலிய
நாகர் நாடு மீமிசை மிதந்து
மீமிசை உலகங் கீழ்முதல்
தாழ்ந்திங்கு
ஒன்றா வந்த குன்றா வெள்ளத்து

உலகம்மூன் றுக்கும் களைகண்
ஆகி
முதலில் காலம் இனிது வீற்
றிருந்துழித்
தாதையொடு வந்த வேதியச்

சிறுவன்
தளர்நடைப் பருவத்து வளர்பசி
வருத்த
அன்னா யோவென்
றழைப்பமுன் னின்று ....(25)

ஞான போனகத் தருள்அட்டிக்
குழைத்த
ஆனாத் திரளை அவன்வயின்
அருள
அந்தணன் முனிந்து தந்தார்
யாரென
அவனைக் காட்டுவன் அப்ப
வானார்
தோஒ டுடைய செவியன்
என்றும் ...(30)

பீஇ டுடைய பெம்மான் என்றும்
கையில் சுட்டிக் காட்ட
ஐயநீ வெளிப்பட் டருளினை

ஆங்கே. 1

867 அருளின் கடல்அடியேன்
அன்பென்னும் ஆறு
பொருளின் திரள்புகலி நாதன் -
இருள்புகுதும்
கண்டத்தான் என்பாரைக்
காதலித்துக் கைதொழுவார்
அண்டத்தார் நாமார் அதற்கு. 2

868 ஆரணம் நான்கிற்கும் அப்பா
லவன்அறி யத்துணிந்த
நாரணன் நான்முக னுக்கரி
யான்நடு வாய்நிறைந்த
பூரணன் எந்தை புகலிப்
பிரான்பொழில் அத்தனைக்கும்
காரணன் அந்தக் கரணங் கடந்த
கருப்பொருளே. 3

869 கருமுதல் தொடங்கிப்
பெருநாள் எல்லாம்
காமம் வெகுளி கழிபெரும்

பொய்யெனும்
தூய்மையில் குப்பை
தொலைவின்றிக் கிடந்ததை
அரிதின் இகழ்ந்து போக்கிப்
பொருதிறன்
மையிருள் நிறத்து மதனுடை
அடுசினத் ...(5)

தைவகைக் கடாவும்
யாப்பவிழ்த் தகற்றி
அன்புகொடு மெழுகி
அருள்விளக் கேற்றித்
துன்ப இருளைத் துரந்து
முன்புறம்
மெய்யெனும் விதானம் விரித்து
நொய்ய
கீழ்மையில் தொடர்ந்து
கிடந்தஎன் சிந்தைப் .....(10)

பாழறை உனக்குப் பள்ளியறை

யாக்கிச்
சிந்தைத் தாமரைச் செழுமலர்ப்
பூந்தவிசு
எந்தைநீ இருக்க இட்டனன்
இந்த
நெடுநில வளாகமும் அடுகதிர்
வானமும்
அடையப் பரந்த ஆதிவெள்
ளத்து .....(15)

நுரையெனச் சிதறி இருசுடர்
மிதப்ப
வரைபறித் தியங்கும் மாருதம்
கடுப்ப
மாலும் பிரமனும் முதலிய
வானவர்
காலம் இதுவெனக் கலங்கா
நின்றுழி
மற்றவர் உய்யப் பற்றிய
புணையாய் ......(20)

மிகநனி மிதந்த புகலி நாயக
அருள்நனி சுரக்கும் பிரளய
விடங்கநின்
செல்வச் சிலம்பு மெல்லென
மிழற்ற
அமையாக் காட்சி இமையக்
கொழுந்தையும் உடனே
கொண்டிங்கு ....(25)

எழுந்தரு ளத்தகும் எம்பெரு
மானே. 4

870 மானும் மழுவும் திருமிடற்றில்
வாழும்இருள்
தானும் பிறையும் தரித்திருக்கும்
- வானவர்க்கு
வெள்ளத்தே தோன்றிக்
கழுமலத்தே வீற்றிருந்தென்
உள்ளத்தே நின்ற ஒளி. 5

871 ஒளிவந்த வாபொய் மனத்திருள்
நீங்களன் உள்ளவெள்ளத்
தெளிவந்த வாவந்து தித்தித்த
வாசிந்தி யாததொரு
களிவந்த வாஅன்பு கைவந்த
வாகடை சாரமையத்
தெளிவந்த வாநங் கழுமல 6
வாணர்தம் இன்னருளே.
872 அருள்பழுத் தளித்த கருணை
வான்கனி
ஆரா இன்பத் தீராக் காதல்
அடியவர்க் கமிர்த வாரி
நெடுநிலை
மாடக் கோபுரத் தாடகக் குடுமி
மழைவயிறு கிழிக்கும் கழுமல
வாணநின் ...(5)

வழுவாக் காட்சி முதிரா
இளமுலைப்
பாவையுடன் இருந்த பரம

யோகி
யானொன் றுணர்த்துவன் எந்தை
மேனாள்
அகில லோகமும் அனந்த
யோனியும்
நிகிலமும் தோன்றநீ
நினைந்தநாள் தொடங்கி ....
(10)

எனைப்பல யோனியும்
நினைப்பரும் பேதத்து
யாரும் யாவையும் எனக்குத்
தனித்தனித்
தாய ராகியும் தந்தைய ராகியும்
வந்தி லாதவர் இல்லை
யான்அவர்
தந்தையர் ஆகியும் தாயர்
ஆகியும் .....(15)

வந்தி ராததும் இல்லை முந்து

பிறவா நிலனும் இல்லை
அவ்வயின்
இறவா நிலனும் இல்லை
பிறிதில்
என்னைத் தின்னா உயிர்களும்
இல்லையான் அவை
தம்மைத் தின்னா தொழிந்ததும்
இல்லை அனைத்தே ....(20)

காலமும் சென்றது யான்இதன்
மேலினி
இளைக்குமா றிலனே நாயேன்
நந்தாச் சோதிநின் அஞ்செழுத்து
நவிலும்
தந்திரம் பயின்றதும் இலனே
தந்திரம்
பயின்றவர்ப் பயின்றதும்
இலனே ஆயினும் ......(25)

இயன்றதோர் பொழுதின்

இட்டது மலராச்
சொன்னது மந்திர மாக
என்னையும்
இடர்ப்பிறப்பு இறப்பெனும்
இரண்டின்
கடற்ப டாவகை காத்தல்
நின்கடனே. 7

873 கடலான காமத்தே கால்தாழ்வார்
துன்பம்
அடலாம் உபாயம் அறியார் -
உடலாம்
முழுமலத்தை ஓர்கிலார் முக்கட்
பெருமான்
கழுமலத்தைக் கைதொழா தார்.
8

874 தொழுவாள் இவள்வளை
தோற்பாள்
இவளிடர்க் கேஅலர்கொண்
டெழுவாள் எழுகின்ற
தென்செய

வோஎன் மனத்திருந்தும்
கழுவா மணியைக் கழுமல
வாணனைக் கையிற்கொண்ட
மழுவா ளனைக்கண்டு
வந்ததென்
றால்ஓர் வசையில்லையே. 9

875 வசையில் காட்சி இசைநனி
விளங்க
முன்னாள் நிகழ்ந்த பன்னீ
ருகத்து
வேறுவேறு பெயரின் ஊறின்
றியன்ற
மையறு சிறப்பின் தெய்வத்
தன்மைப்
புகலி நாயக இகல்விடைப் பாக
.......(5)
அமைநாண் மென்தோள்
உமையாள் கொழுந
குன்று குனிவித்து வன்தோள்
அவுணர்

மூவெயில் எரித்த சேவகத் தேவ
இளநிலா முகிழ்க்கும்
வளர்சடைக் கடவுள்நின்
நெற்றியில் சிறந்த ஒற்றை
நாட்டத்துக்

காமனை விழித்த மாமுது
தலைவ
வானவர் அறியா ஆதி யானே
கல்லா மனத்துப் புல்லறிவு
தொடர
மறந்து நோக்கும் வெறுந்தண்
நாட்டத்துக்
காண்தொறும் காண்தொறும்
எல்லாம் யாண்டை
ஆயினும் பிறவும் என்னதும்
பிறரதும்
ஆவன பலவும் அழிவன
பலவும்
போவதும் வருவதும்

நிகழ்வதும் ஆகித்
தெண்ணீர் ஞாலத்துத் திரண்ட
மணலினும்
எண்ணில் கோடி எனைப்பல
வாகி
இல்லன உளவாய் உள்ளன
காணாப்
பன்னாள் இருள்வயிற் பட்டேன்
அன்னதும்
அன்ன தாதலின் அடுக்கும்
அதென்னெனின்
கட்புலன் தெரியாது கொட்புறும்
ஒருவற்குக்
குழிவழி யாகி வழிகுழி யாகி
ஒழிவின் றொன்றின் ஒன்றுதடு
மாற
வந்தாற் போல வந்த
தெந்தைநின்
திருவருள் நாட்டம்

கருணையின் பெறலும்
யாவையும் எனக்குப்
பொய்யெனத் தோன்றி
மேவரும் நீயே மெய்யெனத்
தோன்றினை ....(30)
ஓவியப் புலவன் சாயல்பெற
எழுதிய
சிற்ப விகற்பம் எல்லாம் ஒன்றித்
தவிராது தடவினர் தமக்குச்
சுவராய்த் தோன்றும்
துணிவுபோன் றெனவே. 10

876 எனவே எழுந்திருந்தாள்
என்செய்வாள் இன்னம்
சினவேறு காட்டுதிரேல் தீரும் -
இனவேகப்
பாம்புகலி யால்நிமிரும்
பன்னாச் சடைமுடிநம்
பூம்புகலி யான்இதழிப் போது. 11

877 போதும் பெறாவிடில் பச்சிலை

உண்டு புனல்உண்டெங்கும்
ஏதும் பெறாவிடில்
நெஞ்சுண்டன் றேயிணை யாகச்
செப்பும்
சூதும் பெறாமுலை பங்கர்தென்
தோணி புரேசர்வண்டின்
தாதும் பெறாத அடித்தா
மரைசென்று சார்வதற்கே. 12

(பின்வரும் 13 முதல் 30 முடிய உள்ள பாசுரங்கள் பல அச்சுப் பிரதிகளில் கண்டவை. திருச்சிராப்பள்ளி திருமுறைக்கலைஞர் வித்துவான் திரு. பட்டுச்சாமி ஓதுவாரால் எடுத்துக் கொடுக்கப் பெற்றவை. மும்மணிக்கோவை முப்பது பாடல்களைக் கொண்டது என்பது இலக்கணம்.)

878 சார்ந்தவர்ப் புரக்கும்

ஈர்ஞ்சடைப் பெரும
கருணை முதுவெள்ளம் பெருகு
திருநயன
கைவலம் நெல்லியங் கனியது
போலச்
சைவசித் தாந்தத் தெய்வ
ஆகமத்்ை
வரன்முறை பகர்ந்த திருமலர்
வாய .....(5)

பவளவரை மீதில் தவளமின்
என்னச்
செப்பரு மார்பணி முப்புரி நூல
பேரிகல் ஆணவக் காரிரு
ளினுக்கும்
பின்றொடர் வல்வினை
வன்றொட ரினுக்கும்
மாயைமா மாயை ஆயபே
யினுக்கும் ...... (10)

அஞ்சல்என் றமைத்த
கஞ்சமென் கரதல
அருமறைச் சிரத்தும்
பெருமைமெய் அன்பர்
துங்க இதயத்தும் தங்கு
பொற்பாத
துன்னிய பயோதரம் மின்னினம்
மிடைதலின்
அளப்பரும் பெருமை
வளத்தினை விளைத்தலின் ......
(15)

சந்திர திலகம் சிந்துரம்
மருவலின்
உறுகண் டீரவந் துறுமுழை
உறுதலின்
சாதமுறை சுழீஇச் சோதிமீ
தமர்தலின்
பணைஎழு மரவம்
பிணையொடு மேவலின்

காமரஞ் செவ்வழி காமரின்
எய்தலின்

அளகை எதிரெனும் ஆசையுற்
றுறைதலி
னாடக மருவி நீடறை
பெருதலின்
நாட்டியத் தோகை ஈட்டமங்
கணைதலின்
அகத்தியன் மன்னும் மகத்துவம்
சிவணலின்
மலையா சலமென நிலைசேர்
மாட

மாளிகை சூழ்ந்த சூளிகைப்
புரிசை
நேமிமால் வரைஎனப் பூமிமீ
திலங்கும்
காழிமா நகரம் தூழிதே ரமர்ந்த
அமையா அன்பின் உமையாள்

கொழுந
தெரியநான் முகன்பணி
பெரியநா யகநின்

பொன்மலர்ப் பாதம்
சென்னிவைத் திறைஞ்சுதும்
மேற்படும் இதயப் பாற்கடல்
நடுவுள்
பரம்பரை தவறா வரம்பெரு
குரவன்
மருளற இரங்கி அருளிய
குறிஎனும்
நிந்தையில் கனக மந்தரம் நிறுவி

மாண்அறிவென்னும்
தூணிடைப் பிணித்த
நேசம் என்னும் வாசுகி
கொளுவி
மதித்தல் என்னும் மதித்தலை

உஞற்றிய
பேரா இன்பச் சீர்ஆ னந்தம்
பெறலறும் அமுதம் திறனொடும்
பெற்று ....

ஞானவாய் கொண்டு
மோனமாய் உண்டு
பிறப்பிறப் பென்னும்
மறப்பெரும் பயத்தால்
பன்னாட் பட்ட இன்னாங்
ககற்றி
என்னையும் தன்னையும்
மறந்திட்
டின்ப மேலீ டெய்துதற்
பொருட்டே. 13
879 பொருளாசை பெண்ணாசை
பூவாசை என்னும்
மருள்ஆசை யாமாசை மாற்றித்
- தெருள்ஞான
வேந்தராய் வாழலாம்

மெய்யன்பால் நல்நெஞ்சே
பூந்தராய் நாதரைநீ போற்று. 14
880 போற்றும் பழமறை வாசிப்
புனிதர் புகலிவெற்பன்
ஆற்றும் தவத்தினைக் கண்டே
நகைத்த தணிகொள்முல்லை
தூற்றும் புயல்வட காற்றோ
அடிக்கத் தொடங்குமதிக்
கீற்றிங் கெனது மனங்குழம்
பாகக் கிடைத்ததின்றே. 15
881 இன்றென உளதென அன்றென
ஆமென
உரைதரு நூலையும்
பொருளையும் தனித்தனி
பல்வித மாகச் சொல்வகைச்
சமய
மாகிய பயம்பில் போகுதல்
குறித்த
நிலையில் துறைபல நிலையுள

துறைசில .....(5)

பொருந்திடும் உலகப்
பெருங்கட லிடத்தின்
மயிர்நூல் கிடத்திப் பயில்வுரு
தோலெனும்
வன்புறு பலகையின்
என்பெனும் ஆணியில்
நரம்பெனப் பெயரிய உரம்பெறு
கயிற்றின்
வெரிந்உறும் என்பெனும்
பெரிய கூம்பின் .....(10)

ஐம்பொறி யாகிய மொய்ம்புறு
வாய்தலின்
காயமென அமைத்த மாயநா
வாயில்
இருவினை என்ன வருசரக்
கேற்றிக்
காமம் உலோபம் ஏமமா

மோகம்
மிதமறு குரோதம் மதமாச்
சரியமென் .....(15)

றுரைபெறு யவனர் நிரையுற
இருத்தி
நெடுநீர் என்னப் படுநெடு
நாணில்
தங்கிய மடிஎனும் நங்குரஞ்
சேர்த்தி
அற்றமில் மனம்எனப்
பெற்றபாய் விரித்துத்
தடைபடா ஆசைக் கடுவளி
துரப்பத் ....(20)

தானம் ஆதி யான தீவுகளிற்
செல்வுழிச் சென்று புல்வுழிப்
புல்லி
இவ்வா றியங்கும் அவ்வா
றதனுள்

முன்பார் கால வன்பார் தாக்கத்
தொக்குறு மரக்கலம் பக்குவிட்
டம்ம . ...(25)

அக்கடல் நீருள் புக்கறி வழிவுழி
மறலி என்னும் சுறவுபிடித்
தீர்ப்பக்
கடுநர கென்னும் படுகுழி
அழுந்தி
உளதுய ரினுக்கோர் அளவிலை
அதனால்
இம்முறை இயங்குதல் செம்மை
அன்றென்று ....(30)

முற்றுணர் பெரியோய்
அற்றமில் வலியோய்
ஓதா துணர்ந்த நாதா தீத
அருவுரு என்னும் பொருள்முழு
துடையோய்
யாவரும் நின்வய மேவரப்

புரிவோய்
கரையறும் இன்பப் புரைதவிர்
நிமல ....(35)

சாந்தணி வனமுலை ஏந்திழை
பாக
ஞானமா மணநிறை மோனமா
மலரே
வித்தகம் பழுத்த முத்திவான்
கனியே
பரைமுதல் ஐம்பணை
நிரைபெறக் கிளைத்த
திருத்தகு நீழல் அருட்பெருந்
தருவே ...(40)

பத்திகொள் நித்திலம் ஒத்துற
நிரைத்த
பசும்பொனிற் செய்த நசும்பு
பலதொக்க
தோற்றம் போல வீற்றுவீற்

றமைந்த
தீங்கனி பணைதொறும்
தாங்குமா தணையும்
வித்துரு மத்திணை ஒத்தசெந்
தளிரும் .....(45)

ஒளிர்வயி டூரியக் குளிர்மது
மலரும்
மேலிடு வண்டெனும் நீலமா
மணியும்
மரகதம் என்ன விரவுகாய்த்
திரளும்
மறுவில்மா மணிஎனும்
நறியசெங் கனியும்
கிடைத்தசீர் வணிகரில்
படைத்தமாந் தருவும் ....(50)

எண்டிசை சூழ்ந்து விண்தொடும்
புகலி
மேவிய பெருமஆவி

நாயகனே
கணபணக் கச்சைப் பணஅர
வசைத்த
மட்டலர் புழுகணி சட்டை
நாயகன்
எனுமீ காமன் மன்னினன்
புரப்பநீ ....(55)

வீற்றினி திருக்க ஏற்றமெய்ப்
பிரணவத்
தோணியே பற்றெனத் துணிந்து
காணுறும் அறிவொடு கண்டு
கொண்டேனே. 16
882 கண்டேன் புகலிக்
கருத்தனைத்தன் மெய்ஞ்ஞான
வண்டேனுண் டேமகிழும்
வண்டானேன் எ பண்டே
அளியனுமா னேன்மனமெய்
யார்பதம்வே றின்றிக்
குளிர்சிவா னந்தமிலங் கும்.

17

883 கும்பிட்ட பத்தர்க் கழியாத
இன்பம் கொடுக்குமுத்தர்
வம்பிட்ட கொங்கை
உமைபாகர் சண்பையர்
வந்திலரேல்
கொம்பிட்ட கோழிக்
கொடிவேந்தன் கொச்சையைக்
கொல்வதனால்
அம்பிட்ட கட்சிச்சிற்
றிடைச்சிக்கென் னோபயன்
ஆகுவதே. 18

884 ஆகுவா கனனைத் தோகைவா
கனனை
உற்றசீர் மகார்எனப் பெற்றசுந்
தரனை
ஞானவா ரிதியில் ஆனஆ
ரமுதே
கற்றவர் கருதும் நற்றவக்

கரும்பே
இருட்குறும் பெறிந்த அருட்கலா
மதியே ....(5)

கதிர்த்தொகை குன்றா துதித்த
செங்கதிரே
நிறைந்தஅன் பவரின் உறைந்த
செந்தேனே
துன்பமொன் றறியா இன்பவா
ரிதியே
மறைமுடி விளக்கும் சுடர்விடு
மணியே
விறலரி பிரமன் பெறலரும்
பொருளே .....(10)

சிற்பநூல் முழுதும் அற்பமின்
றுணர்ந்த
ஒவியர் அற்புத மேவுகைத்
தொழிலர்
சுத்தவெண் படிகப் பித்திகைத்

தலத்தின்
நவமணி தெிளத்துக் குவவின
கூர்நுதித்
தூரியங் கொண்டு சீரிதிற்
குயிற்றும் ....(15)

இமைப்பிலா நாட்டத்
தமைப்பருங் கலாப
நீலமே காரமும் கோலமார்
குயிலும்
துப்பமர் வளைவாய் ஒப்பறு
பச்சைத்
தகைசிறைக் கிளியும் புகைநிறப்
புறவும்
மேல்நிமிர் தூவிப் பால்நிற
அனமும் ......(20)

நன்மது நிகர்த்த இன்மொழிப்
பூவையும்
இனமெனக் கருதி மனமுவந்

தணைத்த
உயிர்நிலை பெற்ற மயில்முதற்
பறவையும்
கூறுபட நோக்கினர் வேறுபா
டறியா
வளனொடு செறிந்த அளவிலா
மாடத் ...(25)

துறைதரு கற்பு நிறைகுல
மடவார்
அளிமுரல் குழலும் ஒளிகிளர்
முகமும்
குலாவிய புருவமும் நிலாவிரி
குழையும்
நறியமென் சொல்லுஞ் சிறிய
நுண்ணிடையும்
தத்துநீர் உவரி முத்தமா
லிகையும் ......(30)

பிரளய வெள்ளத் திரளினும்

அழியாத்
திருநகர் இதுவெனக் கருதிவான்
முகிலும்
சந்திர விம்பமும் இந்திரத்
தனுவும்
இலங்குசெங் கதிரும்
துலங்குவா னமுதும்
வாரா மின்னும் தாரா கணமும்
...(35)

ஒருங்குவந் திருந்த பெருந்திறன்
ஏய்ப்பக்
காட்சியிற் பொலிந்த மாட்சிமை
சிறந்த
காழிநா யகனே வாழிபூ ரணனே
ஏர்தரும் பொற்கிரி சேர்கருங்
கொடியும்
பொன்னிற மாமெனச்
சொன்னதொல் மொழியும் ......
(40)

ஏதமில் நிறைமதிச் சீதள
நிலவால்
ஆரும்மெய் உருப்பம் தீரும்
என்பதும்
மொழிதரும் இரத குளிகைதற்
சேர்ந்த
காளிமச் சீருண நீள்இயற் கனக
மாமெனக் கூறும் தோமறு
மொழியும் ....(45)

கருட தியானம் மருள்தப
வந்தோர்
நோக்கினில் தவிரும் தீக்கடு
என்றலும்
ஆயிரங் கிரணத் தலர்கதிர்
முன்னம்
பாயிருள் கெடுமெனப் பகர்பழ
மொழியும்
அங்கண்மா ஞாலத் தெங்கணும்

ஒப்ப ....

இயலும் பட்டாங் கயல்அல
என்னல்
சரதமெய்ஞ் ஞான வரதநிற்
சேர்ந்த
பேதையேன் பாசத் தீவினை
அகற்றித்
திருவருட் செல்வம் பெருகுமா
றுதவி
அளித்தருள் பேரின் பாகும் ....

களித்திடும் முத்திக் காழிவான் 19
கனியே.
885 காழிக்கு வேந்தர் கருணா
லயர்முனம்நீ
காழிக் குமரன் கவிகையினை -
ஆழிக்கட்
கண்டமட்டில் சூடகமும்

கார்விழியிற் கங்கணமும்
கொண்டனள்என் றன்னமே
கூறு. 20

886 கூறுஞ் செனனக் குடில்நெடு
நாள்நுழை கூன்முழுதும்
மாறும்படிக்கு மருந்துளதோ
சண்பை வாணர்கொண்ட
நீறும் திருவெழுத் தோரைந்தும்
கண்டியும் நித்த நித்தம்
தேறும் பொருள்என் றுணராத
மாயச் செருக்கினர்க்கே. 21

887 செருக்குடன் இகலித் தருக்கமே
தேற்றி
எம்ம னோரின் இறந்துபிறந்
துழலும்
மம்மரிற் பெரிய வானவர்
குழுவை
மெய்ப்பொருள் என்று
கைப்பொருள் உதவியும்

வழுத்தியும் நெஞ்சத் தழுத்தியும்
வறிதே ...(5)

புறவார் பசும்புற் கறவாக் கற்பசு
வாயிடைச் செருகித் தூயநீர்
உதவி
அருஞ்சுவைப் பால்கொளப்
பெருஞ்சுரை வருடும்
பேதையர் போலவும் ஓதுநஞ்
சமரும்
எட்டியை விரும்பி மட்டுநீர்த்
தேக்கி ....(10)

ஈநுழை கல்லா மேல்நிமிர்
வேலி
உறும்படி அமைத்து நருங்கனி
கொள்ளக்
கருதி முயலுந் திருவிலி
போலவும்
இலகுவால் அரிசி உலைபெய

எண்ணி
வெற்றுமி குற்றும் பற்றிலர்
போலவும் ....(15)

அருநிலம் உழுதநின் எருமிகப்
பெய்து
வித்திட் டாங்கே விளைபயன்
கொள்ளச்
சித்தத் துன்னும் மத்தர்
போலவும்
வாழ்நாள் அனைத்தும் வீழ்நா
ளாக்கி
இம்மையும் மறுமையும்
செம்மையிற் பொருந்தா ....(20)

திடருறும் மாந்தர் புடவியிற்
பலரால்
அன்னவா றிளயனும்
உன்னிமதி மயங்கா
தெய்ப்பினில் உதவு

மெய்ப்பொரு ளாகி
என்றும்ஓர் இயல்பொடு
நின்றகா ரணநின்
சேவடி த் தாமரைப் பூவினைப்
புனைந்து

நாத்தழும் பேற ஏத்திஉள்
ளுருகிப்
பெருகிய அன்பென வருநீர்
நிறைந்த
இதய வாவிப் பதுமமா மலரின்
குணனெனப் பொருந்தும்
மணமாம் நின்னைக்
கண்டிறு மாந்து பண்டைவா
தனைதீர்ந்

தறைகடல் அழுந்தும் நிறைகுட
மதுபோன்
றசைவற் றிருக்க இசையத் தருதி
நிலைமிகப் பொருந்திப்

பலமுறை சாரலால்
உந்திய வன்ன உருமரு
வுதலான்
மந்திரத் துறுசுடர் மகத்துயர்
தலினால் ......(35)

இதம்பயில் இசைகொள்
பதங்கவந் துறுதலால்
வேதமே ஒப்பென ஓதுகோ
புரமும்
ஒழுக்குநெறி சிறிதும் வழுக்கில
அதனால்
நூற்பதப் பிரிவின் மேற்பதம்
அதனால்
பலகலை ஒளிர்மதி நிலவிய
அதனால் ......(40)

முத்தரை வியக்கும் பத்திமை
அதனால்
சிவாகமம் எனஒளிர் துவாமணி

மேடையும்
வெள்ளைவா ரணமேற்
கொள்ளுமாங் கதனால்
கட்டா மரைபல மட்டார்
தலினால்
அஞ்சுமந் தூரம் விஞ்சிஓங்
குதலால் ....(45)

இந்திரன் எனப்பொலி யந்திர
வாவியும்
எங்கணும் நிறைந்த வெங்குரு
நாதா
கருவலி தொலைக்கும்
பெருமலை மருந்தே
கருணைசூற் கொண்ட
பெரியவான் முகிலே
சிற்றிடைக் கருங்கட்
பொற்றொடிக் கரத்துள் ....
(50)

ஆகமார் வனமுலை அணையும்
போகமார் இதழிப் பூங்கண்
ணியனே. 22
888 கண்ணின் றொளிருங்
கருமணியின் உள்ளொளிபோல்
உண்ணின் றொளிரும்
ஒளிவிளக்கென் - றெண்ணிப்
புகலிப் பெருமானைப்
புண்ணியனைப் போற்றில் 23
அகலுமே பாசவிருள் அன்று.
889 இருள்அந் தகன்வரின் ஈர்எயி
றேபிறை ஏய்ந்தசெவ்வான்
சுருள்குஞ்சி பாசம் எனஅந்தி
வந்தது தோகைசொற்றேன்
பருகும் புகலிப் பிரான்எனும்
பானுப் பலகிரணம்
பெருகும் படிவந் துதித்தால்
மின்ஆவி பெருகுவளே. 24
890 பெறுவது பெற்ற உறுதிஉத்

தமர்கட்
காயினும் சிறந்த நேயநெஞ்
சினனே
யாகக் கழனியின் யோகத்
தபோதனர்
ஆனபேர் உழவர் மானமோ
டாக்கிய
முயலகன் என்னும்
இயல்பெருங் கரும்பை ....
(5)

உதிரம் என்னும் முதிர்சா
றொழுக
நகையெனும் முத்தந்
தொகையுறத் தோன்றச்
சுந்தரப் பதமெனும் எந்திர
ஆலையிட்
டரைத்தக வயிரங் கரைத்த
வித்தகனே
குங்குமக் கொங்கை அங்கயற்

செங்கட் .....(10)

பெண்ணரசி பிரியா
வண்ணமெய்ப் பாக
பாடலம் புன்னை ஏடவிழ்
இலஞ்சி
விெளய கற்பூரம் களிகொள்
கத்தூரி
நறுமணம் எவையும் உறுமுறை
பொருந்தி
உண்ணீர் பெற்ற தண்ணீர்ப்
பந்தரும் ......(15)

நெய்கமழ் கருணையும்
குய்கமழ் கறியும்
மதிதரு நிலவெனப் புதிய
வெண்டயிரும்
வருக்கையின் கனியும்
சருக்கரைக் கட்டியும்
முதல்உப கரணம் பதனொடு

மரீஇத்
தளவரும் பென்ன வளமலி
போனகம் .....(20)

மாதவர் எவர்க்கும் ஆதுலர்
எவர்க்கும்
நன்னயத் துடன்அருள்
அன்னசத் திரமும்
பாடகச் சீரடிப் பான்மொழி
மடவார்
நாடகத் தொழில்பயில் நீடரங்
கெவையும்
கலைபயில் கழகமும் பலர்பயில்
மன்றமும் ......(25)

உள்ளன கரவா துவந்தெதிர்ந்
தளிக்கும்
வள்ளியோர் வாழும் மணிநெடு
வீதியும்
பூமகள் உறையு ளாமென

விளங்கும்
பெரும்புகழ்க் காழி விரும்புசங்
கரனே
ஏந்தெழிற் புவன வேந்தன்நீ
ஆதலின் ....(30)

வளமலி நான்முகக் களமருன்
ஏவலின்
உரம்பெறு குலவரைக்
குறும்பகப் பட்ட
மண்டலம் என்னும் கண்டநீள்
வயலுள்
சராசரத் தொகுதி விராயவித்
திட்டுப்
பாதவ மிருகம் பறவை மானிடர்
......(35)

ஆதிப் பைங்கூழ் அமைத்தனர்
நிற்ப
மாவுறை மருமக் காவ லாளர்

வளமையின் ஓம்ப விளைவுமுற்
றியபின்
புரிபயன் பெறுவான் அரிதர
வியற்றி
மெய்வலிக் கூற்றுவக்
கைவினை மாக்கனி ....(40)

புலாலுடை யாக்கைப் பலாவம
தகற்றி
அற்றமில் உயிரெனப்
பெற்றநெற் றிரளைப்
பூதசா ரத்தனுப் பூத மகாதனு
பூத பரிணாமம் புகலுறு யாக்கை
மூவகைப் பண்டியின் மேவர
ஏற்றிப் ....(45)

பொன்னில நிரயம் இந்நிலம்
என்னும்
இடந்தொறும் ஆங்கவை
அடங்கவைத் தவற்றுள்

ஒருசில வற்றைநின் திருவடி
வீட்டிற்
சேர்த்தனை அன்னது கூர்த்து
நோக்கில்
அரசுகொள் கடமை ஆறிலொன்
றென்னும் ....(50)

புரைதீர் முறைமை புதுக்கினை
போலும் அதனால்
மாசுகம் நீயுறும் வண்மை
பேசுக கருணைப் பெரியநா 25
யகனே.
891 பெருமானே கூடிப் பிரிந்தாலும்
மங்கைக்
கொருவா தருள்வரம்
ஒன்றுண்டே - திருமால்
விடையாய் புகலி விமலா
மவுன
விடையாய் பிறியா விடை.

26

892 விடையம் பொருளென்
றுணராத மார்க்கம்
விரும்புமழுப்
படையம் புயக்கரத் தெந்தாதை
ஞான பரமனென்றெண்
சடையம் புனலணி வேணு
புரேசன்அந் தாள்மலர்தூ
விடையம் பொருளென்
றிருநீஎன் றுண்மை
விளம்பினனே. 27

893 விளம்புவன் யான்ஒன்
றுளம்புகு நெறியால்
எழுத்தின் உறழாது
வழுத்துபொருள் இன்றி
குறிப்பொடு படாது
வெறித்தபுன் சொல்லே
ஆயினும் பயந்ததஞ் சேயவர்
சொலுமொழி
குழலினு மியாழினும்
அழகிதாம் அதுபோல் .....(5)

நற்றா யாகிஎற் பெற்றாய்
என்சொல்
திருச்செவிக் கேறும்
பொருத்தமுண் டதனால்
கேட்டி கேட்டி வாட்டமில்
பெரியோய்
மதுமழை பிலிற்றிப் புதுமணம்
விரித்துப்
பற்பல உதவுங் கற்பகத் தருவு
....(10)

நந்தா வளன்அருட் சிந்தா
மணியும்
வாமமாம் மேனிய காம
தேனுவும்
அருளிய ஏவல் வரன்முறை
கேட்பக்
கடவுளர் அணிமணித் தடமகு
டங்கள்

காற்றுணை வருடப் போற்றினர்
இறைஞ்சி ......(15)

முனிவர் ஆசி நனிபல
மொழியக்
கரம்பயில் கவரி அரம்பையர்
இரட்டக்
கின்னரர் விபஞ்சி நன்னரம்
புளரா
இசையமு திருஞ்செவி
மிசைஎடுத் தூற்ற
முடங்குளைச் செங்கண்
மடங்கல் அணைநாப்பண் ....
(20)

அமுதுகு மென்சொற்
குமுதமென் செவ்வாய்
இந்தி ராணி வந்தரு கிருப்பக்
கருமுகில் ஆயிரந் திருமலர்
பூத்துச்

செங்கதிர்ச் சேகரம் துங்கவீற்
றிருந்த
பெருந்திறன் கடுப்ப
இருந்துவிண் புரக்கும் .....(25)

அண்ணல் புரந்தரப் பண்ணவன்
அரசும்
பழமறை கனிந்து மழவுபெற்
றிருந்த
செந்நாத் தவிசின் முன்னாள்
தங்கிப்
பனுவ லாட்டி இனிதுவந்
திருப்ப
வண்டுபாண் முரன்று கிண்டுபு
ததைந்து .....(30)

பொற்றா துண்ணா முற்றா
இன்பப்
பிரசமுற் றிருந்த வரசரோ
ருகத்தன்

நெருக்கிய புவனப்
பெருக்கினைத் தனாது
திண்ணிய மனத்திடை
எண்ணியாங் கியற்றி
எம்மால் எவையும் இயன்றன
என்னச் .....(35)

செம்மாந் திருக்கும் சிறிய
வாழ்க்கையும்
திதலைபூத் தலர்ந்து மதகளி
றிகலி
வருமுலை சுமந்த திருமகள்
பச்சைப்
பசுந்துழாய் அலங்கல்
அசும்புதேன் துளித்துக்
கடிகமழ் மார்பிற் குடிபுகுந்
திருப்பத் ....(40)

தண்ணில வெனவிரி
வெண்ணிறப் பாற்கடல்

ஒல்லொலித் தரங்கம் மெல்லடி வருடக்
காமர்தென் கால்எனுஞ் சாமரை அசையத்
துத்திநெய் பரந்து பைத்தபை அகலில்
அணிகிளர் பலகதிர் மணிவிளக் கொளிரச் ......(45)

சுடிகைவான் அரவ நெடியபூ அணைமேல்
மறுவிலா நீல வரைகிடந் தென்ன
அறிதுயில் அமர்ந்த அச்சுதன் வாழ்க்கையும்
அழியா இன்பம்என் றொழியா துரைப்பினும்
கற்றவர் கருத்தின் உற்று நோக்குழி ......(50)

இந்திர சாலம் முந்துநீள் கனவு
வெண்டேர் போல உண்டெனத்
தோன்றி
இலவாம் ஆதலின் நலமல
ஆங்கவை
நிலைபே றுடையது நின்னருட்
செல்வம்
அன்னதே பெறுதற் குன்னினன்
தமியேன் .....(55)

அதனால்
எளிதினின் இரங்கி அளிசுரந்
தருளுதி
மரகதத் திடையிடை தரளமிட்
டிழைத்த
அரமியம் அதனை விரிகுழை
பொதுளி
அரும்பிய புன்னைப்
பெரும்பொழில் எனவும் .....
(60)

ஆடக அலங்கல் அணியணி
நிறைத்த
சேடுயர் நீல்நிறச் செய்குன்
றதனைத்
துணர்த்தபூங் கொன்றை
மணத்தகா எனவும்
மொய்க்கும்வண் சிறையுளி
மைக்கரு நிறங்கள்
பளிங்கரிந் தியற்றிய
துளங்கொளி மாடப் ....(65)

பித்திகைத் தலத்திடைப்
பத்திபாய் தலினால்
வந்ததிங் கிரவெனச் சந்தத
மடவார்
வார்முலை ஆடவர் மார்பிடை
குளிப்பப்
புல்லிய கலவிப் புதியதேன்
நுகரும்

மல்லலங் காழி வளநகர் வாண
.....(70)

குறிகுணங் கடந்த மறுவில்மா
மணியே
உறைபொருள் எங்கணும்
நிறைபரி பூரண
அந்த மாதி முந்தையே தவிர்ந்த
அனாதி முத்த என்ஆதி நித்த
அருவுரு வில்லா ஒருபெரும்
பொருளே ....(75)
அளவையின் அடங்கா
தொளிர்சுக நேய
உருகுமெய் அன்பர் பருகுமா
ரமுதே
நலங்கனி பெரிய நாயகி
கலந்தபே ரின்பிற் களித்தபண்
ணவனே. 28

894 பணமஞ் சரையிருக்கப்

பாவையரைச் சும்மா
புணர்கின்றீர் என்று புகலப் -
புணர்வார்க்
கரைக்காசு தந்தனம்என்
றார்புகலி யார்மா
வரைக்காசென் றான்அதற்கு 29
மான்.

895 மானைக் கலந்த மணவாளன்
காழி வரதன்செங்க
ணானைப் புரந்தவன் பத்தர்க்கு
முத்தி அளித்தருளும்
ஏனைப் பெரும்பொருள்
கல்விமெய் செல்வம்
இருந்தளிப்பார்
தேனைத் தருஞ்செழுந் தாமரை
நாமகள் செந்திருவே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

11.3 பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருவிடைமருதூர்
மும்மணிக்கோவை **(896 - 925)**

896 தெய்வத் தாமரைச் செவ்வியின் மலர்ந்து
வாடாப் புதுமலர்த் தோடெனச் சிவந்து
சிலம்பும் கழலும் அலம்பப் புனைந்து
கூற்றின் ஆற்றல் மாற்றிப் போற்றாது
வலம்புரி நெடுமால் ஏனமாகி நிலம்புக்கு ...(5)

ஆற்றலின் அகழத் தோற்றாது நிமிர்ந்து
பத்தி அடியவர் பச்சிலை இடினும்

முத்தி கொடுத்து முன்னின்
றருளித்
திகழ்ந்துள தொருபால் திருவடி
அகஞ்சேந்து
மறுவில் கற்பகத் துறுதளிர்
வாங்கி

நெய்யில் தோய்த்த செவ்வித்
தாகி
நூபுரம் கிடப்பினும் நொந்து
தேவர்
மடவரல் மகளிர் வணங்குபு
வீழ்த்த
சின்னப் பன்மலர் தீண்டிடச்
சிவந்து
பஞ்சியும் அனிச்சமும் எஞ்ச
எஞ்சாத்

திருவொடும் பொலியும்
ஒருபால் திருவடி

நீலப் புள்ளி வாளுகிர்
வேங்கைத்
தோலின் கலிங்கம் மேல்விரித்
தசைத்து
நச்செயிற் றரவக் கச்சையாப்
புறுத்துப்
பொலிந்துள தொருபால்
திருவிடை இலங்கொளி

அரத்த ஆடை விரித்து மீதுறீஇ
இரங்குமணி மேகலை
ஒருங்குடன் சாத்திய
மருங்கிற் றாகும் ஒருபால்
திருவிடை
செங்கண் அரவும் பைங்கண்
ஆமையும்
கேழற் கோடும் வீழ்திரன்
அக்கும்

நுடங்கு நூலும் இடங்கொண்டு

புனைந்து
தவளநீ றணிந்ததோர்
பவளவெற் பென்ன
ஒளியுடன் திகழும் ஒருபால்
ஆகம்
வாரும் வடமும் ஏர்பெறப்
புனைந்து
செஞ்சாந் தணிந்து குங்குமம்
எழுதிப் ....(30)

பொற்றா மரையின் முற்றா
முகிழென
உலகேழ் ஈன்றும் நிலையில்
தளரா
முலையுடன் பொலியும்
ஒருபால் ஆகம்
அயில்வாய் அரவம்
வயின்வயின் அணிந்து
மூவிலை வேலும் பூவாய்
மழுவும் ....(35)

தமருகப் பறையும் அமர்தரத்
தாங்கிச்
சிறந்துள தொருபால் திருக்கரம்
செறிந்த
சூடகம் விளங்கிய ஆடகக்
கழங்குடன்
நொம்மென் பந்தும் அம்மென்
கிள்ளையும்
தரித்தே திகழும் ஒருபால்
திருக்கரம் ...(40)

இரவியும் எரியும் விரவிய
வெம்மையின்
ஒருபால் விளங்கும் திருநெடு
நாட்டம்
நவ்வி மானின் செவ்வித் தாகிப்
பாலிற் கிடந்த நீலம் போன்று
குண்டுநீர்க் குவளையின்
குளிர்ந்து நிறம்பயின்று ...(45)

எம்மனோர்க் கடுத்த
வெம்மைநோய்க் கிரங்கி
உலகேழ் புரக்கும் ஒருபால்
நாட்டம்
நொச்சிப் பூவும் பச்சை மத்தமும்
கொன்றைப் போதும்
மென்துணர்த் தும்பையும்
கங்கை யாறும் பைங்கண்
தலையும்

அரவும் மதியமும் விரவித்
தொடுத்த
சூடா மாலை சூடிப் பீடுகெழு
நெருப்பில் திரித்தனைய
உருக்கிளர் சடிலமொடு
நான்முகம் கரந்த பால்நிற
அன்னம்
காணா வண்ணம் கருத்தையும்
கடந்து

சேண்இகந் துளதே ஒருபால்
திருமுடி பேணிய
கடவுட் கற்பின் மடவரல் மகளிர்
கற்பக வனத்துப் பொற்பூ
வாங்கிக்
கைவைத்துப் புனைந்த தெய்வ
மாலை
நீலக் குழல்மிசை வளைஇமேல்
நிவந்து ...(60)

வண்டுந் தேனுங் கிண்டுபு
திளைப்பத்
திருவொடு பொலியும் ஒருபால்
திருமுடி
இனையவண் ணத்து
நினைவருங் காட்சி
இருவயின் உருவும் ஒரு
வயிற்றாகி
வலப்பால் நாட்டம் இடப்பால்

நோக்க

வாணுதல் பாகம் நாணுதல்
செய்ய
வலப்பால திருக்கரம் இடப்பால்
வனமுலை
தைவந்து வருட மெய்ம்மயிர்
பொடித்தாங்கு
உலகம் ஏழும் பன்முறை ஈன்று
மருதிடம் கொண்ட ஒருதனிக்
கடவுள்நின்

திருவடி பரவுதும் யாமே
நெடுநாள்
இறந்தும் பிறந்தும் இளைத்தனம்
மறந்தும்
சிறைக்கருப் பாசயம் சேரா
மறித்தும் புகாஅ வாழ்வுபெறற்
பொருட்டே. 1

897 பொருளும் குலனும் புகழும்

திறனும்
அருளும் அறிவும் அனைத்தும்
- ஒருவர்
கருதாளன் பார்க்கும்
கறைமிடற்றாய் தொல்லை
மருதாளன் பார்க்கு வரும். 2
898 வருந்தேன் இறந்தும் பிறந்தும்
மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேன் நரகிற் புகுகின்றி
லேன்புகழ் மாமருதிற்
பெருந்தேன் முகந்துகொண்
டுண்டு பிறிதொன்றில்
ஆசையின்றி
இருந்தேன் இனிச்சென்
றிரவேன் ஒருவரை
யாதொன்றுமே. 3
899 ஒன்றினோ டொன்று
சென்றுமுகில் தடவி
ஆடுகொடி நுடங்கும் பீடுகெழு

மாளிகை
தெய்வக் கம்மியர்
கைம்முயன்று வகுத்த
ஔவநூற் செம்மைப் பூவியல்
வீதிக்
குயிலென மொழியும் மயிலியற்
சாயல் ..(5)

மான்மற விழிக்கும் மானார்
செல்வத்து
இடைமரு திடங்கொண் டிருந்த
எந்தை
சுடர்மழு வலங்கொண் டிருந்த
தோன்றல்
ஆரணந் தொடராப் பூரண
புராண
நாரணன் அறியாக் காரணக்
கடவுள் ...(10)

சோதிச் சுடரொளி ஆதித்

தனிப்பொருள்
ஏக நாயக யோக நாயக
யானொன் றுணர்த்துவ துளதே
யான்முன்
னனந்தலை உலகத் தனந்த
யோனியில்
பிறந்துழிப் பிறவாது
கறங்கெனச் சுழன்றுழித் ...(15)

தோற்றும் பொழுதின் ஈற்றுத்
துன்பத்து
யாயுறு துயரமும் யானுறு
துயரமும்
இறக்கும் பொழுதின்
அறப்பெருந் துன்பமும்
நீயல தறிகுநர் யாரே அதனால்
யான்இனிப் பிறத்தல் ஆற்றேன்
அஃதான்று .....(20)

உற்பவம் துடைத்தல் நிற்பிடித்

தல்லது
பிறிதொரு நெறியின்
இல்லைஅந் நெறிக்கு
வேண்டலும் வெறுத்தலும்
ஆண்டொன்றிற் படரா
உள்ளமொன் றுடைமை
வேண்டும்அஃதன்றி
ஐம்புலன் ஏவல் ஆணைவழி
நின்று ......(25)

தானல தொன்றைத் தானென
நினையும்
இதுஎன துள்ளம் ஆதலின்
இதுகொடு
நின்னை நினைப்ப தெங்கனம்
முன்னம்
கற்புணை யாகக் கடல்நீர்
நீந்தினர்
எற்பிறர் உளரோ இறைவ
கற்பம் .....(30)

கடத்தல்யான் பெறவும்
வேண்டும் கடத்தற்கு
நினைத்தல்யான் பெறவும்
வேண்டும் நினைத்தற்கு
நெஞ்சுநெறி நிற்கவும்
வேண்டும் நஞ்சுபொதி
உரைஎயிற் றுரகம் பூண்ட
கறைகெழு மிடற்றெங் கண்ணுத 4
லோயே. ...(35)

900 கண்ணொண்றும் நந்தமக்கோர்
காப்பென்றும் கற்றிருக்கும்
எண்ணொன்றும் மூல
எழுத்தென்றும் - ஒண்ணை
மருதஅப்பா என்றும் உனை
வாழ்த்தாரேல் மற்றும்
கருதஅப்பால் உண்டோ கதி. 5

901 கதியா வதுபிறி தியாதொன்றும்
இல்லை களேவரத்தின்

பொதியா வதுசுமந் தால்விழப்
போமிது போனபின்னர்
விதியாம் எனச்சிலர் நோவதல்
லால்இதை வேண்டுநர்யார்
மதியா வதுமரு தன்கழ 6
லேசென்று வாழ்த்துவதே.

902 வாழ்ந்தனம் என்று தாழ்ந்தவர்க்
குதவாது
தன்னுயிர்க் கிரங்கி மன்னுயிர்க்
கிரங்காது
உண்டிப் பொருட்டாற் கண்டன
வெஃகி
அவியடு நர்க்குச் சுவைபகர்ந்
தேவி
ஆரா உண்டி அயின்றன ராகித்
....(5)

தூராக் குழியைத் தூர்த்துப் பாரா
விழுப்பமும் குலனும்
ஒழுக்கமும் கல்வியும்

தன்னிற் சிறந்த நன்மூ தாளரைக்
கூஉய்முன் னின்றுதன்ஏவல்
கேட்கும்
சிறாஅர்த் தொகுதியின்
உறாஅப் பேசியும்

பொய்யொடு புன்மைதன்
புல்லர்க்குப் புகன்றும்
மெய்யும் மானமும்
மேன்மையும் ஒரீஇத்
தன்னைத் தேறி முன்னையோர்
கொடுத்த
நன்மனைக் கிழத்தி யாகிய
அந்நிலைச்
சாவுழிச் சாஅந் தகைமையள்
ஆயினும்

மேவுழி மேவல் செல்லாது
காவலொடு
கொண்டோள் ஒருத்தி

உண்டிவேட் டிருப்ப
எள்ளுக் கெண்ணெய் போலத்
தள்ளாது
பொருளின் அளவைக்குப்
போகம்விற் றுண்ணும்
அருளில் மடந்தையர் ஆகந்
தோய்ந்தும் ....(20)

ஆற்றல்செல் லாது வேற்றோர்
மனைவயின்
கற்புடை மடந்தையர்
பொற்புநனி வேட்டுப்
பிழைவழி பாராது நுழைவழி
நோக்கியும்
நச்சி வந்த நல்கூர் மாந்தர்தம்
விச்சையிற் படைத்த
வெவ்வேறு காட்சியின் ....
(25)

அகமலர்ந் தீவார் போல

முகமலர்ந்து
இனிது மொழிந்தாங் குதவுதல்
இன்றி
நாளும் நாளும் நாள்பல
குறித்தவர்
தாளின் ஆற்றலும் தவிர்த்துக்
கேள்இகழந்து
இகமும் பரமும் இல்லை என்று
.......(30)

பயமின் றொழுகிப் பட்டிமை
பயிற்றி
மின்னின் அனையதன்
செல்வத்தை விரும்பித்
தன்னையும் ஒருவ ராக
உன்னும்
ஏனையோர் வாழும்
வாழ்க்கையும் நனைமலர்ந்து
யோசனை கமழும் உற்பல
வாவியிற் ....(35)

பாசடைப் பரப்பிற் பால்நிற
அன்னம்
பார்ப்புடன் வெருவப் பகுவாய்
வாளைகள்
போர்த்தொழில் புரியும்
பொருகா விரியும்
மருதமும் சூழ்ந்த மருத வாண
சுருதியும் தொடராச் சுருதி நாயக
.........(40)

பத்தருக் கெய்ப்பினில்
வைப்பென உதவும்
முத்தித் தாள மூவா முதல்வநின்
திருவடி பிடித்து வெருவரல்
விட்டு
மக்களும் மனைவியும் ஒக்கலும்
திருவும்
பொருளென நினையா துன்அரு
ளினைநினைந்து ....(45)

இந்திரச் செல்வமும் எட்டுச்
சித்தியும்
வந்துழி வந்துழி மறுத்தனர்
ஒதுங்கிச்
சின்னச் சீரை துன்னல்
கோவணம்
அறுதற் கீளொடு பெறுவது
புனைந்து
சிதவல் ஓடொன் றுதவுழி
எடுத்தாங்கு ....(50)

இடுவோர் உளரெனின்
நிலையினின் றயின்று
படுதரைப் பாயலிற் பள்ளி
மேவி
ஓவாத் தகவெனும்
அரிவையைத் தழீஇ
மகவெனப் பல்லுயிர்
அனைத்தையும் ஒக்கப்

பார்க்கும்நின் ....(55)

செல்வக் கடவுள் தொண்டர்
வாழ்வும்
பற்றிப் பார்க்கின் உற்ற
நாயேற்குக்
குளப்படி நீரும் அளப்பருந்
தன்மைப்
பிரளய சலதியும் இருவகைப்
பொருளும்
ஒப்பினும் ஒவ்வாத் துப்பிற்
றாதலின் ......(60)

நின்சீர் அடியார் தம்சீர்
அடியார்க்கு
அடிமை பூண்டு நெடுநாட் பழகி
முடலை யாக்கையொடு
புடைபட்டு ஒழுகிஅவர்
காற்றலை ஏவல்என் நாய்த்தலை
ஏற்றுக்

கண்டது காணின் அல்லதொன்
.......(65)
றுண்டோ மற்றெனக் குள்ளது
பிறிதே 7

903 பிறிந்தேன் நரகம் பிறவாத
வண்ணம்
அறிந்தேன் அநங்கவேள்
அம்பிற் - செறிந்த
பொருதவட்ட வில்பிழைத்துப்
போந்தேன் புராணன்
மருதவட்டந் தன்னுளே வந்து. 8

904 வந்தி கண்டாய்அடி
யாரைக்கண் டால்மற
வாதுநெஞ்சே
சிந்திகண் டாய்அரன்
செம்பொற் கழல்திரு
மாமருதைச்
சந்திகண் டாயில்லை யாயின்
நமன்தமர் தாங்கொடுபோய்

உந்திகண் டாய்நிர யத்துன்னை 9
வீழ்த்தி உழக்குவரே.

உழப்பின் வாரா உறுதிகள்
உளவோ
கழப்பின் வாராக் கையுற
வுளவோ அதனால்
நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக்
கட்டையை
வேரற அகழ்ந்து போக்கித்
தூர்வைசெய்து
அன்பென் பாத்தி கோலி
முன்புற ......(5)

மெய்யெனும் எருவை
விரித்தாங் கையமில்
பத்தித் தனிவித் திட்டு நித்தலும்
ஆர்வத் தெண்ணீர் பாய்ச்சி
நேர்நின்று
தடுக்குநர்க் கடங்கா திடுக்கண்
செய்யும்

பட்டி அஞ்சினுக் கஞ்சியுட்
சென்று

சாந்த வேலி கோலி வாய்ந்தபின்
ஞானப் பெருமுளை நந்தாது
முளைத்துக்
கருணை இளந்தளிர் காட்ட
அருகாக்
காமக் குரோதக் களையறக்
களைந்து
சேமப் படுத்துழிச் செம்மையின்
ஓங்கி

மெய்ம்மயிர்ப் புளகம்
முகிழ்ந்திட் டம்மெனக்
கண்ணீர் அரும்பிக் கடிமலர்
மலர்ந்து புண்ணிய
அஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி
நஞ்சுபொதி
காள கண்டமும் கண்ணொரு

மூன்றும்
தோளொரு நான்கும் சுடர்முகம் ஐந்தும் ......(20)

பவளநிறம் பெற்றுத் தவளநீறு பூசி
அறுசுவை அதனினும் உறுசுவை உடைத்தாய்க்
காணினும் கேட்பினும் கருதினுங் களிதரும்
சேணுயர் மருத மாணிக்கத் தீங்கனி
பையப் பையப் பழுத்துக் கைவர ....(25)

எம்ம னோர்கள் இனிதின் அருந்திச்
செம்மாந் திருப்பச் சிலர்இதின் வாராது
மனமெனும் புனத்தை வறும்பா

ழாக்கிக்
காமக் காடு மூடித் தீமைசெய்
ஐம்புல வேடர் ஆறலைத்
தொழுக .....(30)

இன்பப் பேய்த்தேர் எட்டா
தோடக்
கல்லா உணர்வெனும் புல்வாய்
அலமர
இச்சைவித் துகுத்துழி
யானெனப் பெயரிய
நச்சு மாமரம் நனிமிக
முளைத்துப்
பொய்யென் கவடுகள் போக்கிச்
செய்யும் ...(35)

பாவப் பல்தழை பரப்பிப்
பூவெனக்
கொடுமை அரும்பிக் கடுமை
மலர்ந்து

துன்பப் பல்காய் தூக்கிப் பின்பு
மரணம் பழுத்து நரகிடை
வீழ்ந்து
தமக்கும் பிறர்க்கும் உதவாது
(40)
இமைப்பிற் கழியும்
இயற்கையோர் உடைத்தே. 10

906 உடைமணியின் ஓசைக்
கொதுங்கி அரவம்
படமொடுங்கப் பையவே
சென்றங் -கிடைமருதர்
ஐயம் புகுவ தணியிழையார்
மேல்அநங்கன்
கையம் புகவேண்டிக் காண். 11

907 காணீர் கதியொன்றும் கல்லீர்
எழுத்தஞ்சும் வல்லவண்ணம்
பேணீர் திருப்பணி பேசீர்
அவன்புகழ் ஆசைப்பட்டுப்

பூணீர் உருத்திர சாதனம்
நீறெங்கும் பூசுகிலீர்
வீணீர் எளிதோ மருதப்
பிரான்கழல் மேவுதற்கே.
908 மேவிய புன்மயிர்த்
தொகையோ அம்மயிர்
பாவிய தோலின் பரப்போ
தோலிடைப்
புகவிட்டுப் பொதிந்த புண்ணோ
புண்ணிடை
ஊறும் உதிரப் புனலோ
கூறுசெய்து
இடையிடை நிற்கும் எலும்போ
எலும்பிடை ......(5)

முடைகெழு மூளை விழுதோ
வழுவழுத்து
உள்ளிடை ஒழுகும் வழும்போ
மெள்ளநின்று
ஊரும் புழுவின் ஒழுங்கோ

நீரிடை
வைத்த மலத்தின் குவையோ
வைத்துக்
கட்டிய நரம்பின் கயிறோ
உடம்பிற்குள் .....(10)

பிரியா தொறுக்கும் பிணியோ
தெரியாது
இன்னது யானென் றறியேன்
என்னை
ஏதினுந் தேடினன் யாதினுங்
காணேன் முன்னம்
வரைத்தனி வில்லாற் புரத்தை
அழல் ஊட்டிக்
கண்படை யாகக் காமனை
ஒருநாள் ....(15)

நுண்பொடி யாக நோக்கி
அண்டத்து
வீயா அமரர் வீயவந் தெழுந்த

தீவாய் நஞ்சைத் திருவமு தாக்கி
இருவர் தேடி வெருவர
நிமிர்ந்து
பாலனுக் காகக் காலனைக்
காய்ந்து ......(20)

சந்தன சரள சண்பக வகுள
நந்தன வனத்திடை ஞாயிறு
வழங்காது
நவமணி முகிழ்த்த புதுவெயில்
எறிப்ப
எண்ணருங் கோடி இருடிகணங்
கட்குப்
புண்ணியம் புரக்கும் பொன்னி
சூழ்ந்த ...(25)

திருவிடை மருத பொருவிடைப்
பாக
மங்கை பங்க கங்கை நாயகநின்
தெய்வத் திருவருள் கைவந்து

கிடைத்தலின்
மாயப் படலம் கீறித் தூய
ஞான நாட்டம் பெற்றபின்
யானும் ....(30)

நின்பெருந் தன்மையும்
கண்டேன் காண்டலும்
என்னையுங் கண்டேன்
பிறரையுங் கண்டேன்
நின்னிலை அனைத்தையும்
கண்டேன் என்னே
நின்னைக் காணா மாந்தர்
தன்னையும் காணாத் தன்மை
யோரே. 13

909 ஓராதே அஞ்செழுத்தும்
உன்னாதே பச்சிலையும்
நேராதே நீரும் நிரப்பாதே -
யாராயோ
எண்ணுவார் உள்ளத்

திடைமருதர் பொற்பாதம்
நண்ணுவாம் என்னுமது நாம். 14

910 நாமே இடையுள்ள வாறறி
வாம்இனி நாங்கள்சொல்ல
லாமே மருதன் மருத
வனத்தன்னம் அன்னவரைப்
பூமேல் அணிந்து பிழைக்கச்
செய் தார்ஒரு பொட்டுமிட்டார்
தாமே தளர்பவ ரைப்பாரம்
ஏற்றுதல் தக்கதன்றே.
15

911 அன்றினர் புரங்கள் அழலிடை
அவியக்
குன்றுவளைத் தெய்த குன்றாக்
கொற்றத்து
நுண்பொடி அணிந்த எண்தோள்
செல்வ
கயிலைநடந் தனைய
உயர்நிலை நோன்தாள்
பிறைசெறிந் தன்ன இருகோட்

டொருதிமில் .....(5)

பால்நிறச் செங்கண்
மால்விடைப் பாக
சிமையச் செங்கோட் டிமையச்
செல்வன்
மணியெனப் பெற்ற அணியியல்
அன்னம்
வெள்ளைச் சிறுநகைக்
கிள்ளைப் பிள்ளை
குயிலெனப் பேசும் மயிலிளம்
பேடை ....(10)

கதிரொளி நீலம் கமலத்து
மலர்ந்தன
மதரரி நெடுங்கண் மானின்
கன்று
வருமுலை தாங்கும் திருமார்பு
வல்லி
வையம் ஏழும் பன்முறை ஈன்ற

ஐய திருவயிற் றம்மைப்
பிராட்டி ...(15)

மறப்பருஞ் செய்கை
அறப்பெருஞ் செல்வி
எமையா ளுடைய உமையாள்
நங்கை
கடவுட் கற்பின் மடவரல்
கொழுந
பவள மால்வரைப்
பணைக்கைபோந் தனைய
தழைசெவி எண்தோள்
தலைவன் தந்தை ...(20)

பூவலர் குடுமிச் சேவலம்
பதாகை
மலைதுளை படுத்த
கொலைகெழு கூர்வேல்
அமரர்த் தாங்கும் குமரன் தாதை
பொருதிடம் பொன்னி

புண்ணியம் புரக்கும்
மருதிடங் கொண்ட மருத வாண

நின்னது குற்றம் உளதோ
நின்னினைந்து
எண்ணருங் கோடி இடர்ப்பகை
கடந்து
கண்ணுறு சீற்றத்துக் காலனை
வதையா
இறப்பையும் பிறப்பையும்
இகந்து சிறப்பொடு
தேவர் ஆவின் கன்றெனத்
திரியாப்

பாவிகள் தமதே பாவம்
யாதெனின்
முறியாப் புழுக்கல் முப்பழங்
கலந்த
அறுசுவை அடிசில் அட்டினி

திருப்பப்
புசியா தொருவன் பசியால்
வருந்துதல்
அயினியின் குற்றம் அன்று
வெயிலின்வைத்து ...(35)

ஆற்றிய தெண்ணீர் நாற்றமிட்
டிருப்ப
மடாஅ ஒருவன் விடாஅ
வேட்கை
தெண்ணீர்க் குற்றம் அன்று
கண்ணகன்று
தேந்துளி சிதறிப் பூந்துணர்
துறுமி
வாலுகங் கிடந்த சோலை
கிடப்ப ...(40)

வெள்ளிடை வெயிலிற்
புள்ளிவெயர் பொடிப்ப
அடிபெயர்த் திடுவான் ஒருவன்

நெடிது வருந்துதல் நிழல்தீங்
கன்றே. 16

912 அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆறு
சமயங்கள்
ஒன்றொன்றோ டொவ்வா
துரைத்தாலும் - என்றும்
ஒருதனையே நோக்குவார்
உள்ளத் திருக்கும் 17
மருதனையே நோக்கி வரும்.

913 நோக்கிற்றுக் காமன்
உடல்பொடி யாக நுதிவிரலாற்
தாக்கிற் றரக்கன் தலைகீழ்ப்
படத்தன் சுடர்வடிவாள்
ஓக்கிற்றுத் தக்கன் தலைஉருண்
டோடச் சலந்தரனைப்
போக்கிற் றுயர்பொன்னி
சூழ்மரு தாளுடைப்
புண்ணியமே. 18

914 புண்ணிய புராதன புதுப்பூங்

கொன்றைக்
கண்ணி வேய்ந்த கைலை நாயக
காள கண்ட கந்தனைப் பயந்த
வாளரி நெடுங்கண் மலையாள்
கொழுந
பூத நாத பொருவிடைப் பாக
......(5)

வேத கீத விண்ணோர் தலைவ
முத்தி நாயக மூவா முதல்வ
பத்தி யாகிப் பணைத்தமெய்
யன்பொடு
நொச்சி யாயினும் கரந்தை
யாயினும்
பச்சிலை இட்டுப் பரவுந்
தொண்டர் ...(10)

கருவிடைப் புகாமல் காத்தருள்
புரியும்
திருவிடை மருத திரிபு ராந்தக

மலர்தலை உலகத்துப் பலபல மாக்கள்
மக்களை மனைவியை ஒக்கலை ஒரீஇ
மனையும் பிறவுந் துறந்து நினைவரும்

காடும் மலையும் புக்குக் கோடையிற்
கைம்மேல் நிமிர்த்துக் காலொன்று முடக்கி
ஐவகை நெருப்பின் அழுவத்து நின்று
மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளிலும்
நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்தும்

சடையைப் புனைந்தும்
தலையைப் பறித்தும்

உடையைத் துறந்தும் உண்ணா
துழன்றும்
காயும் கிழங்கும் காற்றுதிர்
சருகும்
வாயுவும் நீரும் வந்தன
அருந்தியும்
களரிலும் கல்லிலும் கண்படை
கொண்டும் ......(25)

தளர்வுறும் யாக்கையைத்
தளர்வித் தாங்கவர்
அம்மை முத்தி அடைவதற்
காகத்
தம்மைத் தாமே சாலவும்
ஒறுப்பர்
ஈங்கிவை செய்யாது யாங்கள்
எல்லாம்
பழுதின் றுயர்ந்த எழுநிலை
மாடத்தும் ...(30)

செழுந்தா துதிர்ந்த நந்தன
வனத்தும்
தென்றல் இயங்கும் முன்றில்
அகத்தும்
தண்டாச் சித்திர மண்டப
மருங்கிலும்
பூவிரி தரங்க வாரிக் கரையிலும்
மயிற்பெடை ஆலக் குயிற்றிய
குன்றிலும் ...(35)

வேண்டுழி வேண்டுழி
ஆண்டாண் டிட்ட
மருப்பின் இயன்ற வாளரி
சுமந்த
விருப்புறு கட்டில் மீமிசைப்
படுத்த
ஐவகை அமளி அணைமேல்
பொங்கத்
தண்மலர் கமழும் வெண்மடி
விரித்துப் ...(40)

பட்டினுள் பெய்த பதநுண்
பஞ்சின்
நெட்டணை யருகாக்
கொட்டைகள் பரப்பிப்
பாயல் மீமிசை பரிபுரம் மிழற்றச்
சாயல் அன்னத்தின் தளர்நடை
பயிற்றிப்
பொற்றோ ரணத்தைச் சுற்றிய
துகிலென ...(45)

அம்மென் குறங்கின்
நொம்மென் கலிங்கம்
கண்ணும் மனமும் கவற்றப்
பண்வர
இரங்குமணி மேகலை மருங்கிற்
கிடப்ப
ஆடர வல்குல் அரும்பெறல்
நுசுப்பு
வாட வீங்கிய வனமுலை

கதிர்ப்ப ...(50)

அணியியல் கழுகை அலங்கரித்
ததுபோல்
மணியியல் ஆரங் கதிர்விரித்
தொளிர்தர
மணிவளை தாங்கும்
அணிகெழு மென்தோள்
வரித்த சாந்தின்மிசை விரித்துமீ
திட்ட
உத்தரீ யப்பட் டொருபால்
ஒளிர்தர ...(55)

வள்ளை வாட்டிய ஒள்ளிரு
காதொடு
பவளத் தருகாத் தரளம்
நிரைத்தாங்கு
ஒழுகி நீண்ட குமிழொன்று
பதித்துக்
காலன் வேலும் காம பாணமும்

ஆல காலமும் அனைத்துமிட்
டமைத்த ...(60)

இரண்டு நாட்டமும்
புரண்டுகடை மிளிர்தர
மதியென மாசறு வதனம்
விளங்கப்
புதுவிரை அலங்கல்
குழன்மிசைப் பொலியும்
அஞ்சொல் மடந்தையர் ஆகந்
தோய்ந்தும்
சின்னம் பரப்பிய பொன்னின்
கலத்தில் ....(65)

அறுசுவை அடிசில் வறிதினி
தருந்தாது
ஆடினர்க் கென்றும் பாடினர்க்
கென்றும்
வாடினர்க் கென்றும் வரையாது
கொடுத்தும்

பூசுவன பூசியும் புனைவன
புனைந்தும்
தூசின் நல்லன தொடையிற்
சேர்த்தியும் ....(70)

ஐந்து புலன்களும் ஆர ஆர்ந்தும்
மைந்தரும் ஒக்கலும் மகிழ
மனமகிழ்ந்து
இவ்வகை இருந்தோம்
ஆயினும் அவ்வகை
மந்திர எழுத்தைந்தும் வாயிடை
மறவாது
சிந்தை நின்வழி செலுத்தலின்
அந்த ...(75)

முத்தியும் இழந்திலம் முதல்வ
அத்திறம்
நின்னது பெருமை அன்றோ
என்னெனின்
வல்லான் ஒருவன்

கைம்முயன்று எறியினும்
மாட்டா ஒருவன் வாளா
எறியினும்
நிலத்தின் வழாஅக்
கல்லேபோல் ...(80)

நலத்தின் வழார்நின்
நாமம்நவின் றோரே. 19

915 நாமம்நவிற் றாய்மனனே
நாரியர்கள் தோள்தோய்ந்து
காமம் நவிற்றிக் கழிந்தொழியல்
- ஆமோ
பொருதவனத் தானைஉரி
போர்த்தருளும் எங்கள்
மருதவனத் தானை வளைந்து.
20

916 வளையார் பசியின் வருந்தார்
பிணியின் மதனன்அம்புக்
கிளையார் தனங்கண் டிரங்கிநில்

லார்இப் பிறப்பினில்வந்
தளையார் நரகினுக் கென்கட
வார்பொன் அலர்ந்தகொன்றைத்
தளையார் இடைமரு தன்னடி 21
யார்அடி சார்ந்தவரே.

917 அடிசார்ந் தவர்க்கு முடியா
இன்பம்
நிறையக் கொடுப்பினும்
குறையாச் செல்வம்
மூலமும் நடுவும் முடிவும்
இகந்து
காலம் மூன்றையும் கடந்த
கடவுள்
உளக்கணுக் கல்லா தூன்கணுக்
கொளித்துத் ...(5)

துளக்கற நிமிர்ந்த சோதித்
தனிச்சுடர்
எறுப்புத் துளையின் இருசெவிக்
கெட்டாது

உறுப்பினின் றெழுதரும்
உள்ளத் தோசை
வைத்த நாவின் வழிமறுத்
தகத்தே
தித்தித் தூறும் தெய்வத் தேறல்
........(10)

துண்டத் துளையிற் பண்டை
வழியன்றி
அறிவில் நாறும் நறிய நாற்றம்
ஏனைய தன்மையும் எய்தா
தெவற்றையும்
தானே யாகி நின்ற தத்துவ
தோற்றவ தெல்லாம்
தன்னிடைத் தோற்றி .....(15)

தோற்றம் பிறிதில் தோற்றாச்
சுடர்முளை
விரிசடை மீமிசை வெண்மதி
கிடப்பினும்

இருள்விரி கண்டத் தேக நாயக
சுருதியும் இருவரும்
தொடர்ந்துநின் றலமர
மருதிடம் கொண்ட மருதமா
ணிக்க ......(20)

உமையாள் கொழுந ஒருமூன்
றாகிய
இமையா நாட்டத் தென்தனி
நாயக
அடியேன் உறுகுறை முனியாது
கேண்மதி
நின்னடி பணியாக் கல்மனக்
கயவரொடு
நெடுநாட் பழகிய கொடுவினை
ஈர்ப்பக் ....(25)

கருப்பா சயமெனும் இருட்சிறை
அறையில்
குடரென் சங்கிலி பூண்டு

தொடர்பட்டுக்
கூட்டுச்சிறைப் புழுவின்
ஈட்டுமலத் தழுந்தி
உடனே வருந்தி நெடுநாட்
கிடந்து
பல்பிணிப் பெயர்பெற் றல்லற்
படுத்தும் ..(30)

தண்ட லாளர் மிண்டிவந்
தலைப்ப
உதர நெருப்பிற் பதைபதை
பதைத்தும்
வாதமத் திகையின் மோதமொத்
துண்டும்
கிடத்தல் நிற்றல் நடத்தல்
செல்லாது
இடங்குறை வாயிலின் முடங்கி
இருந்துழிப் ....(35)

பாவப் பகுதியில் இட்டுக் காவற்

கொடியோர் ஐவரை ஏவி
நெடிய
ஆசைத் தளையில் என்னையும்
உடலையும்
பாசப் படுத்திப் பையென
விட்டபின்
யானும் போந்து தீதினுக்
குழன்று ....(40)

பெரியோர்ப் பிழைத்தும்
பிறர்பொருள் வெளவியும்
பரியா தொழிந்தும் பல்லுயிர்
செகுத்தும்
வேற்றோர் மனைவியர்
தோற்றம் புகழ்ந்தும்
பொய்பல கூறியும் புல்லினம்
புல்லியும்
ஐவரும் கடுப்ப அவாவது
கூட்டி ....(45)

ஈண்டின கொண்டு மீண்டு வந்துழி
இட்டுழி இடாது பட்டுழிப் படாஅது
இந்நாள் இடுக்கண் எய்திப் பன்னாள்
வாடுபு கிடப்பேன் வீடுநெறி காணேன்
நின்னை அடைந்த அடியார் அடியார்க்கு ....(50)

என்னையும் அடிமை யாகக் கொண்டே
இட்டபச் சிலைகொண் டொட்டி அறிவித்து
இச்சிறை பிழைப்பித் தினிச்சிறை புகாமல்
காத்தருள் செய்ய வேண்டும்
தீத்திரண் டன்ன செஞ்சடை யோனே. ...(55)

918 சடைமேல் ஒருத்தி
சமைந்திருப்ப மேனிப்
புடைமேல் ஒருத்தி பொலிய -
இடையேபோய்ச்
சங்கே கலையே மருதற்குத்
தான்கொடுப்ப
தெங்கே இருக்க இவள்.
23

919 இருக்கும் மருதினுக் குள்ளிமை
யோர்களும் நான்மறையும்
நெருக்கும் நெருக்கத்தும் நீளகத்
துச்சென்று மீளவெட்டாத்
திருக்கும் அறுத்தைவர்
தீமையும் தீர்த்துச் செவ்
வேமனத்தை
ஒருக்கும் ஒருக்கத்தின் உள்ளே
முளைக்கின்ற ஒண்சுடரே. 24
920 சுடர்விடு சூலப் படையினை
என்றும்
விடைஉகந் தேறிய விமல

என்றும்
உண்ணா நஞ்சம் உண்டனை
என்றும்
கண்ணாற் காமனைக்
காய்ந்தனை என்றும்
திரிபுரம் எரித்த சேவக என்றும்
...(5)

கரியுரி போர்த்த கடவுள் என்றும்
உரகம் பூண்ட உரவோய்
என்றும்
சிரகஞ் செந்தழல் ஏந்தினை
என்றும்
வலந்தரு காலனை வதைத்தனை
என்றும்
சலந்தரன் உடலம் தடிந்தனை
என்றும் ....(10)

அயன்சிரம் ஒருநாள்
அரிந்தனை என்றும்

வியந்தவாள் அரக்கனை
மிதித்தனை என்றும்
தக்கன் வேள்வி தகர்த்தனை
என்றும்
உக்கிரப் புலியுரி உடுத்தனை
என்றும்
ஏனமும் அன்னமும் எட்டா
தலமர

வானம் கீழ்ப்பட வளர்ந்தனை
என்றும்
செழுநீர் ஞாலம் செகுத்துயிர்
உண்ணும்
அழல்விழிக் குறளினை
அமுக்கினை என்றும்
இனையன இனையன
எண்ணில் கோடி
நினைவருங் கீர்த்தி நின்வயின்
புகழ்தல்

துளக்குறு சிந்தையேன்
சொல்லள வாதலின்
அளப்பரும் பெருமைநின்
அளவில தாயினும்
என்றன் வாயிற் புன்மொழி
கொண்டு
நின்னை நோக்குவன் ஆதலின்
என்னை
இடுக்கண் களையா அல்லற்
படுத்தாது ......(25)

எழுநிலை மாடத்துச்
செழுமுகில் உறங்க
அடித்துத் தட்டி எழுப்பவ போல
நுண்துகில் பதாகை
கொண்டுகொண் டுகைப்பத்
துயிலின் நீங்கிப் பயிலும் வீதித்
திருமரு தமர்ந்த தெய்வச்
செழுஞ்சுடர் ....(30)

அருள்சுரந் தளிக்கும் அற்புதக்
கூத்த
கல்லால் எறிந்த பொல்லாப்
புத்தன்
நின்நினைந் தெறிந்த அதனால்
அன்னவன் தனக்கும்
அருள்பிழைத் தின்றே. 25

921 இன்றிருந்து நாளை இறக்கும்
தொழிலுடைய
புன்தலைய மாக்கள் புகழ்வரோ
- வென்றிமழு
வாளுடையான் தெய்வ
மருதுடையான் நாயேனை
ஆளுடையான் செம்பொன்
அடி. 26

922 அடியா யிரந்தொழில் ஆயின
ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்
முடியா யிரம்கண்கள் மூவா
யிரம்முற்றும் நீறணிந்த

தொடியா யிரங்கொண்ட
தோள்இரண் டாயிரம்
என்றுநெஞ்சே
படியாய் இராப்பகல் தென்மரு 27
தாளியைப் பற்றிக்கொண்டே.

923 கொண்டலின் இருண்ட கண்டத்
தெண்தோள்
செவ்வான் உருவிற் பையர
வார்த்துச்
சிறுபிறை கிடந்த நெறிதரு
புன்சடை
மூவா முதல்வ முக்கட் செல்வ
தேவ தேவ திருவிடை மருத .....
(5)

மாசறு சிறப்பின் வானவர்
ஆடும்
பூசத் தீர்த்தம் புரக்கும் பொன்னி
அயிரா வணத்துறை ஆடும்
அப்ப

கைலாய வாண கௌரி நாயக
நின்னருள் சுரந்து பொன்னடி
பணிந்து

பெரும்பதம் பிழையா வரம்பல
பெற்றோர்
இமையா நெடுங்கண்
உமையாள் நங்கையும்
மழைக்கட் கடத்துப்
புழைக்கைப் பிள்ளையும்
அமரர்த் தாங்கும் குமர வேளும்
சுரிசங் கேந்திய திருநெடு
மாலும்

வான்முறை படைத்த நான்முகத்
தொருவனும்
தாருகற் செற்ற வீரக் கன்னியும்
நாவின் கிழத்தியும் பூவின்
மடந்தையும்
பீடுயர் தோற்றத்துக் கோடி

உருத்திரரும்
ஆனாப் பெருந்திறல் வானோர்
தலைவனும் ....(20)

செயிர்தீர் நாற்கோட் டயிரா
வதமும்
வாம்பரி அருக்கர் தாம்பன்
னிருவரும்
சந்திரன் ஒருவனும் செந்தீக்
கடவுளும்
நிருதியும் இயமனும் சுருதிகள்
நான்கும்
வருணனும் வாயுவும் இருநிதிக்
கிழவனும் .....(25)

எட்டு நாகமும் அட்ட
வசுக்களும்
மூன்று கோடி ஆன்ற
முனிவரும்
வசிட்டனும் கபிலனும்

அகத்தியன் தானும்
தும்புரு நாரதர் என்றிரு
திறத்தரும்
வித்தகப் பாடல் முத்திறத்
தடியரும் ......(30)

திருந்திய அன்பிற்
பெருந்துறைப் பிள்ளையும்
அத்தகு செல்வத் தவமதித்
தருளிய
சித்த மார்சிவ வாக்கிய
தேவரும்
வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு
கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப்
பித்தும் ......(35)

ஓடும் பல்நரி ஊளைகேட்
டரனைப்
பாடின என்று படாம்பல
அளித்தும்

குவளைப் புனலில் தவளை
அரற்ற
ஈசன் தன்னை ஏத்தின என்று
காசும் பொன்னும் கலந்து
தூவியும் .....(40)

வழிபடும் ஒருவன் மஞ்சனத்
தியற்றிய
செழுவிதை எள்ளைத் தின்னக்
கண்டு
பிடித்தலும் அவன்இப் பிறப்புக்
கென்ன
இடித்துக் கொண்டவன் எச்சிலை
நுகர்ந்தும்
மருத வட்டத் தொருதனிக்
கிடந்த ......(45)

தலையைக் கண்டு தலையுற
வணங்கி
உம்மைப் போல எம்இத்

தலையும்
கிடத்தல் வேண்டுமென்
றடுத்தடுத் திரந்தும்
கோயில் முற்றத்து மீமிசைக்
கிடப்ப
வாய்த்த தென்றுநாய்க் கட்டம்
எடுத்தும் ....(50)

காம்பவிழ்த் துதிர்ந்த கனியுருக்
கண்டு
வேம்புகட் கெல்லாம் விதானம்
அமைத்தும்
விரும்பின கொடுக்கை
பரம்பரற் கென்று
புரிகுழல் தேவியைப் பரிவுடன்
கொடுத்த
பெரிய அன்பின் வரகுண
தேவரும் ....(55)

இனைய தன்மையர் எண்ணிறந்

தோரே
அனையவர் நிற்க யானும்
ஒருவன்
பத்தி என்பதோர் பாடும் இன்றிச்
சுத்த னாயினும் தோன்றாக்
கடையேன் நின்னை
இறைஞ்சிலன் ஆயினும்
ஏத்திலன் ஆயினும் .....(60)

வருந்திலன் ஆயினும்
வாழ்த்திலன் ஆயினும்
கருதி யிருப்பன் கண்டாய்
பெரும
நின்னுல கனைத்தும் நன்மை
தீமை
ஆனவை நின்செயல் ஆதலின்
நானே அமையும் நலமில்
வழிக்கே. ....(65) 27
924 வழிபிழைத்து நாமெல்லாம்
வந்தவா செய்து

பழிபிழைத்த பாவங்கள்
எல்லாம் - பொழில்சூழ்
மருதிடத்தான் என்றொருகால்
வாய்கூப்ப வேண்டா
கருதிடத்தாம் நில்லா கரந்து. 29

கரத்தினில் மாலவன்
கண்கொண்டு நின்கழல்
போற்றநல்ல
வரத்தினை ஈயும் மருதவப்
பாமதி ஒன்றும் இல்லேன்
சிரத்தினு மாயென்றன் சிந்தையு
ளாகிவெண் காடனென்னும்
தரத்தினு மாயது நின்னடி
யாம்தெய்வத் தாமரையே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

11.4 பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த

திருஏகம்பமுடையார் திருவந்தாதி
(926 - 1025)

926 மெய்த்தொண்டர் செல்லும்
நெறியறி யேன்மிக
நற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மிலும்
நற்றொண் டுவந்திலன்
உண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டு பேசிப்
புறம்புற மேஉன்னைப்
போற்றுகின்ற
இத்தொண்ட னேன்பணி
கொள்ளுதி யோகச்சி
ஏகம்பனே. 1

927 ஏகம்பனே என்னை ஆள்பவ
னேஇமை யோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன் னாளும்
கொடுக்கின்ற நாயக
பொங்கும்ஐவாய்

நாகம்பொன் னாரம்
எனப்பொலி வுற்றுநல்
நீறணியும்
ஆகம்பொன் மாமலை
ஒப்பவ னேயென்பன்
ஆதரித்தே.
2

928 தரித்தேன் மனத்துன் திகழ்தரு
நாமம் தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன் முரல்கச்சி ஏகம்ப
னேஎன்றன் வல்வினையை
அரித்தேன் உனைப்பணி
யாதவர் ஏழைமை
கண்டவரைச்
சிரித்தேன் உனக்கடி யாரடி
பூணத் தெளிந்தனனே.
3

929 தெளிதரு கின்றது சென்றென்
மனம்நின் திருவடிவம்
அளிதரு நின்னருட் கையம்

இனியில்லை அந்திச் செக்கர்
ஒளிதரு மேனிஎம் ஏகம்ப
னேஎன் றுகந்தவர்தாள்
தளிதரு தூளிஎன் றன்தலை 4
மேல்வைத்த தன்மைபெற்றே.

930 பெற்றுகந் தேன்என்றும்
அர்ச்சனை செய்யப்
பெருகுநின்சீர்
கற்றுகந் தேன்என் கருத்தினி
தாக்கச்சி ஏகம்பத்தின்
பற்றுகந் தேறும் உகந்தவ
னேபட நாகக்கச்சின்
சுற்றுகந் தேர்விடை மேல்வரு
வாய்நின் துணையடியே. 5

931 அடிநின்ற சூழல் அகோசரம்
மாலுக் கயற்கலரின்
முடிநின்ற சூழ்முடி காண்பரி
தாயிற்றுக் கார்முகிலின்
இடிநின்ற சூழ்குரல் ஏறுடை

ஏகம்ப யாம்எங்ஙனே
வடிநின்ற சூலப் படையுடை
யாயை வணங்குவதே. 6
932 வணக்கம் தலைநின்
திருவடிக் கேசெய்யும்
மையல்கொண்டோர்
இணக்கன்றி மற்றோர்
இணக்கறி வோமல்லம்
வல்லரவின்
குணக்குன்ற வில்லி
குளிர்கச்சி ஏகம்பம் பாடின்
அல்லால்
கணக்கன்று மற்றொரு
தேவரைப் பாடும் கவிநலமே. 7
933 நலந்தர நானொன்று
சொல்லுவன் கேண்மின்நல்
லீர்கள்அன்பு
கலந்தர னார்கச்சி ஏகம்பம்
கண்டு கனல்திகிரி

சலந்தரன் ஆகம் ஒழிக்கவைத்
தாய்தக்கன்
வேள்வியெல்லாம்
நிலந்தர மாகச்செய்
தாயென்று பூசித்து 8
நின்மின்களே.

934 மின்கள்என் றார்சடை
கொண்டல்என் றார்கண்டம்
மேனிவண்ணம்
பொன்கள்என் றார்விளப்
பாடுதம் பொன்அடி
பூண்டுகொண்ட
என்களென் றாலும் பிரிந்தறி
யார்கச்சி ஏகம்பத்தான்
தன்களென் றார்உல
கெல்லாம் நிலைபெற்ற
தன்மைகளே. 9

935 தன்மையிற் குன்றாத்
தவத்தோர் இமையவர்

தாம்வணங்கும்
வன்மையிற் குன்றா
மதிற்கச்சி ஏகம்பர்
வண்கயிலைப்
பொன்மயிற் சாயலும்
சேயரிக் கண்ணும்
புரிகுழலும்
மென்மையிற் சாயும்
மருங்குலும் காதல்
விளைத்தனவே. 10

936 தனமிட் டுமைதழு வத்தழும்
புற்றவர் தம் அடியார்
மனம்விட் டகலா மதிற்கச்சி
ஏகம்பர் வான்கயிலைச்
சினம்விட் டகலாக் களிறு
வினாவியோர் சேயனையார்
புனம்விட் டகலார் பகலாம் 11
பொழுதும்நம் பூங்கொடியே.
937 பூங்கொத் திருந்தழை

யார்பொழில் கச்சிஏ
கம்பர்பொற்பார்
கோங்கத் திருந்த குடுமிக்
கயிலைஎம் பொன்னொருத்தி
பாங்கொத் திருந்தனை
ஆரணங் கேபடர் கல்லருவி
ஆங்கத் திருந்திழை ஆடிவந் 12
தாற்கண் டடிவருத்தே.

938 வருத்தம் தருமெய்யும்
கையில் தழையும்
வன்மாவினவும்
கருத்தந் தரிக்கும் நடக்கவின்
றைய கழல்நினையத்
திருத்தந் தருளும் திகழ்கச்சி
ஏகம்பர் சீர்க்கயிலைத்
துருத்தந் திருப்பதன்
றிப்புனங் காக்கும்
தொழில்எமக்கே. 13

939 எம்மையும் எம்மைப்

பணிகொள்ளும் கம்பர்
எழிற்கயிலை
உம்மையும் மானிடம்
இப்புனத் தேவிட்டு
வந்தமைந்தர்
தம்மையும் மானையும்
சிந்தையும் நோக்கங்
கவர்வளென்றோ
அம்மையும் அம்மலர்க்
கண்ணும் பெரியீர் 14
அருளுமினே.
940 அருளைத் தருகம்பர்
அம்பொற் கயிலையுள்
எம்மையரம்
பிருளைக் கரிமறிக் கும்இவர்
ஐயர் உறுத்தியெய்ய
வெருளக் கலைகணை
தன்னொடும் போயின
வில்லிமைக்கு
மருளைத் தருசொல்லி

எங்கோ விளையுண்டிவ்
வையகத்தே. 15

941 வையார் மழுப்படை ஏகம்பர்
ஈங்கோய் மலைப்புனத்துள்
ஐயார் வருகலை ஏனம்
கரிதொடர்
வேட்டையெல்லாம்
பொய்யான ஐயர்
மனத்தவெம் பூங்கொடி
கொங்கைபொறாப்
பையார் அரவிடை ஆயிற்று
வந்து பரிணமித்தே. 16

942 பருமுத் துதிர்த்திடும் சீர்மத்த
யானை நுதல்பகுந்திட்
டுருமொத்த திண்குரற் சீயம்
திரிநெறி ஓங்குவைவாய்ப்
பொருமுத் தலைவேற்
படைக்கம்பர் பூங்கயி லைப்
புனத்துள்

தருமுத் தனநகை தன்நசை 17
யால்வெற்பு சார்வரிதே.

943 அரிதன் திருக்கண் இடநிரம்
பாயிரம் போதணிய
அரிதன் திருவடிக் கர்ச்சித்த
கண்ணுக் கருளுகம்பர்
அரிதன் திருக்கங் குலியால்
அழிந்த கயிலையல்லிங்
கரிதென் றிருப்பதெம்
பால்வெற்ப எம்மையர்க்
கஞ்சுதுமே. 18

944 அஞ்சரத் தான்பொடி
யாய்விழத் தீவிழித்
தன்புசெய்வோர்
நெஞ்சரத் தாழ்வுகந்
தோர்கச்சி ஏகம்பர்
நீள்கயிலைக்
குஞ்சரத் தாழ்வரை வீழநுங்
கொம்புய்யக் கும்பமூழ்கும்

வெஞ்சரத் தாரன வோஅல்ல 19
வோஇவ் வியன்முரசே.

945 சேய்தந் தகைமை உமைகண
வன்திரு ஏகம்பத்தான்
தாய்தந்தை யாய்உயிர்
காப்போன் கயிலைத்
தயங்கிருள்வாய்
வேய்தந்த தோளிநம் ஊச
லொடும் விரை
வேங்கைதன்னைப்
பாய்தந்து பூசலுண்
டாங்கொண்ட தோசைப்
பகடுவந்தே. 20

946 வந்தும் மணம்பெறின்
பொன்னனை யீர்மன்னும்
ஏகம்பர்தம்
முந்தும் அருவிக் கயிலை
மலையுயர் தேன்இழிச்சித்
தந்தும் மலர்கொய்தும்

தண்திசை மேயுங்
கிளிகடிந்தும்
சிந்தும் புகர்மலை
கைச்சும்இச் சாரல்
திரிகுவனே. 21

947 திரியப் புரமெய்த ஏகம்ப
னார்திக ழுங்கயிலைக்
கிரியக் குறவர் பருவத் திடுதர
ளம்வினையோம்
விரியச் சுருள்முத லானும்
அடைந்தோம்
விரைவிரைந்து
பிரியக் கதிர்முத்தின்
நீர்பெற்ற தென்அங்குப்
பேசுமினே. 22

948 பேசுக யாவரு மைக்கணி
யார்என்று பித்தர்எங்கும்
பூசுகை யார்திரு நீற்றெழில்
ஏகம்பர் பொற்கயிலைத்

தேசுகை யார்சிலை வெற்பன்
பிரியும் பரிசிலர்அக்
கூசுகை யாதுமில் லாக்குலை
வேங்கைப் 23
பெயர்நும்மையே.

949 பெயரா நலத்தொழில் ஏகம்ப
னார்பிறை தோய்கயிலைப்
பெயரா திருக்கப் பெறுகிளி
காள்புன மேபிரிவின்
துயரால் வருந்தி மனமும்இங்
கோடித் தொழுதுசென்ற
தயரா துரையும்வெற் பற்கடி
யேற்கும் விடைதமினே. 24

950 தம்மைப் பிறவிக் கடல்கடப்
பிப்பவர் தாம்வணங்கும்
மும்மைத் திருக்கண்
முகத்தெழில் ஏகம்பர்
மொய்கயிலை
அம்மைக் கருங்கண்ணி

தன்னொடின் பந்தரும்
தண்புனமே
எம்மைக் கவலை
செயச்சொல்லி யோவல்லி 25
எய்தியதே.
951 இயங்கும் திரிபுரம் எய்தஏ
கம்பர் எழிற்கயிலைத்
தயங்கு மலர்ப்பொழில்
காள்தையல் ஆடரு
வித்தடங்காள்
முயங்கு மணியறை
காள்மொழி யீர்ஒழி
யாதுநெஞ்சம்
மயங்கும் பரிசுபொன்
னார்சென்ற சூழல்
வகுத்தெமக்கே. 26
952 வகுப்பார் இவர்போல்
மணத்துக்கு நாள்மணந்
தன்னொடின்பம்

மிகுப்பார்கள் ஆருயிர்
ஒன்றாம் இருவரை
விள்ளக்கள்வாய்
நெகுப்பால் மலர்கொண்டு
நின்றார் கிடக்க நிலாவுகம்பர்
தொகுப்பால் மணிசிந்
தருவிக் கயிலைஇச்
சூழ்புனத்தே. 27

953 புனங்குழை யாதென்று
மென்தினை கொய்ததும்
போகலுற்ற
கனங்குழை யாள்தற் பிரிய
நமக்குறும் கையறவால்
மனங்குழை யாவரும்
கண்களி பண்பல
பாடுந்தொண்டர்
இனங்குழை யாத்தொழும்
ஏகம்பர் இக்கயி
லாயத்துள்ளே. 28

954 உள்ளம் பெரியரல் லாச்சிறு
மானுடர் உற்றசெல்வம்
கள்ளம் பெரிய சிறுமனத்
தார்க்கன்றிக்
கங்கையென்னும்
வெள்ளம் பெரிய சடைத்திரு
ஏகம்பர் விண்அரணம்
தள்ளம் பெரிகொண்
டமைத்தார் அடியவர்
சார்வதன்றே. 29

955 அன்றும் பகையடர்க் கும்பரி
மாவும் மதஅருவிக்
குன்றும் பதாதியும் தேரும்
குலவிக் குடைநிழற்கீழ்
நின்றும் பொலியினும்
கம்பர்நன் னீறு நுதற்கிலரேல்
என்றும் அரசும் முரசும்
பொலியா இருநிலத்தே. 30

956 நிலத்திமை யோரில்

தலையாய்ப் பிறந்து
மறையொடங்கம்
வலத்திமைப் போதும் பிரியா
எரிவளர்த் தாலும்வெற்பன்
குலத்துமை யோர்பங்கர்
கச்சியுள் ஏகம்பம்
கூடித்தொழும்
நலத்தமை யாதவர்
வேட்டுவர் தம்மின்
நடுப்படையே. 31

957 படையால் உயிர்கொன்று
தின்று பசுக்களைப்
போலச்செல்லும்
நடையால் அறிவின்றி
நட்பிடைப் பொய்த்துக்
குலங்களினும்
கடையாய்ப் பிறக்கினும்
கச்சியுள் ஏகம்பத்
தெங்களையாள்
உடையான் கழற் கன்ப

ரேல்அவர் யாவர்க்கும்
உத்தமரே. 32

958 உத்துங்க யானை உரியார்
விரலால் அரக்கன்சென்னி
பத்துங்கை யான இருபதும்
சோர்தர வைத்திலயம்
ஒத்துங்கை யாலவன் பாடக்
கயிலையின் ஊடுகைவாள்
எத்துங்கை யான்என்
றுகந்தளித் தார்கச்சி
ஏகம்பரே. 33

959 அம்பரம் கால்அனல் நீர்நிலம்
திங்கள் அருக்கன்அணு
அம்பரம் கொள்வதோர்
வேழத் துரியவன்
தன்னுருவாம்
எம்பரன் கச்சியுள் ஏகம்பத்
தான்இடை யாதடைவான்
நம்பரன் தன்னடி யார்அறி

வார்கட்கு நற்றுணையே. 34

960 துணைத்தா மரையடி யும்பவ
ளத்திரள் நன்குறங்கும்
பணைத்தோள் அகலமும்
கண்டத்து நீலமும்
அண்டத்துமின்
பிணைத்தா லனசடை யுந்திரு
முக்கணும்
பெண்ணொர்பக்கத்
தணைத்தார் எழிற்கம்பர்
எங்கள் பிரானார்க்
கழகியவே.

35

961 அழகறி விற்பெரி தாகிய
ஏகம்பர் அத்தர்கொற்றம்
பழகறி விற்பெரி
யோர்தமைப் பற்றலர்
பற்றும்அன்பின்
குழகறி வேற்பினுள் ஒன்றறி
யாரறி யாமைதெய்வம்

கிழகெறி யப்பட் டுலந்தார்
உலகிற் கிடந்தனரே. 36

962 கிடக்கும் ஒருபால்
இரைக்கின்ற பாம்பொரு
பால்மதியம்
தொடக்குண் டிலங்கும்
மலங்கும் திரைக்கங்கை
சூடுங்கொன்றை
வடக்குண்டு கட்டத்
தலைமாலை வாளால்
மலைந்தவெம்போர்
கடக்கும் விடைத்திரு ஏகம்பர்
கற்றைச் சடைமுடியே. 37

963 கற்றைப் பவளச் சடைவலம்
பூக்கமழ் கொன்றையந்தார்
முற்றுற் றிலாமதி
யின்கொழுந் தேகம்பர்
மொய்குழலாம்
மற்றைத் திசையின்

மணிப்பொற் கொழுந்தத்
தரங்கழுநீர்
தெற்றிப் பொலிகின்ற 38
சூட்டழ காகித் திகழ்தருமே.

964 தருமருட் டன்மை வலப்பால்
கமலக்கண் நெற்றியின்மேல்
திருமலர்க் கண்பிள வின்றிக
ழுந்தழல் செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க் கண்இடப் பாலது
நீலம் கனிமதத்து
வருநுதற் பொட்டணங்
குக்குயர்ந் தோங்கும்
மலர்க்குழலே. 39

965 மலர்ந்த படத்துச்சி ஐந்தினும்
செஞ்சுடர் மாமணிவிட்
டலர்ந்த மணிக்குண்
டலம்வலக் காதினில்
ஆடிவரும்
நலந்திரு நீள்வயி ரம்வெயிற்

பாய நகுமணிகள்
கலந்தசெம் பொன்மக 40
ரக்குழை ஏகம்பர் காதிடமே.

966 காதலைக் கும்வலத்
தோள்பவ ளக்குன்றம்
அங்குயர்ந்து
போதலைக் கும்பனிப்
பொன்மலை நீற்றின்
பொலியகலம்
தாதலைக் குங்குழல்
சேர்பணைத் தோள்நறுஞ்
சாந்தணிந்து
சூதலைக் கும்முலை
மார்பிடம் ஏகம்பர் சுந்தரமே. 41

967 தரம்பொற் பழியும் உலகட்டி
எய்த்துத் தரந்தளரா
உரம்பொற் புடைய திருவயி
றாம்வலம் உம்பர்மும்மைப்
புரம்பொற் பழித்தகம்

பர்க்குத் தரத்திடு
பூண்முலையும்
நிரம்பப் பொறாது தளரிள
வஞ்சியும் நேர்வுடைத்தே. 42

968 உடைப்புலி ஆடையின்
மேலுர கக்கச்சு வீக்கிமுஞ்சி
வடத்தொரு கோவணந்
தோன்றும் அரைவலம்
மற்றையல்குல்
தொடக்குறு காஞ்சித்
தொடுத்த அரசிலை
தூநுண்டுகில்
அடல்பொலி ஏறுடை
ஏகம்பம் மேய அடிகளுக்கே. 43

969 அடிவலப் பாலது செந்தா
மரையொத் ததிர்கழல்சூழ்ந்
திடிகுரற் கூற்றின் எருத்திற
வைத்த திளந்தளிரின்
அடியிடப் பாலது பஞ்சுற

அஞ்சுஞ் சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத் தார்கச்சி ஏகம்பம் 44
மேய வரதருக்கே.

970 தருக்கவற் றான்மிக்க
முப்புரம் எய்தயன்
தன்தலையை
நெருக்கவற் றோட மழுவாள்
விசைத்தது நெற்களென்றும்
பருக்கவற் றாங்கச்சி ஏகம்பர்
அத்தர்தம் பாம்புகளின்
திருக்கவற் றாலிட் டருளும்
கடகத் திருக்கரமே.
45

971 கரத்தத் தமருகத் தோசை
கடுத்தண்டம் மீபிளப்ப
அரத்தத்த பாதம் நெரித்திட்
டவனி தலம்நெரியத்
தரத்தத் திசைகளுக் கப்புறம்
போர்ப்பச் சடைவிரித்து
வரத்தைத் தருகம்பர் ஆடுவர்

எல்லியும் மாநடமே. 46
972 நடனம் பிரான்உகந்
துய்யக்கொண் டானென்று
நான்மறையோர்
உடன்வந்து மூவா யிரவர்
இறைஞ்சி நிறைந்தஉண்மைக்
கடனன்றி மற்றறி
யாத்தில்லை அம்பலம்
காளத்தியாம்
இடம்எம் பிரான்கச்சி
ஏகம்பம் மேயாற்
கினியனவே. 47
973 இனியவர் இன்னார்
அவரையொப் பார்பிறர்
என்னவொண்ணாத்
தனியவர் தையல் உடனாம்
உருவர் அறம்பணித்த
முனியவர் ஏறும் உகந்தமுக்
கண்ணவர் சண்டிஅன்புக்

கினியவர் காய்மழு
வாட்படை யார்கச்சி
ஏகம்பரே. 48

974 பரவித் தனைநினை யக்கச்சி
ஏகம்பர் பண்ணும்மையல்
வரவித் தனையுள்ள
தெங்கறிந் தேன் முன்
அவர்மகனார்
புரவித் தனையடிக் கக்கொடி
தாய்விடி யாஇரவில்
அரவித் தனையுங்கொண்
டார்மட வார்முன்றில்
ஆட்டிடவே. 49

975 இடவம் சுறுக்கெனப்
பாயுமுஞ் சென்னி
நகுதலைகண்
டிடஅஞ் சுவர்மட வார்இரி
கின்றனர் ஏகம்பத்தீர்
படம்அஞ்சு வாயது நாகம்

இரைக்கும் அதனுக்குமுற்
படஅஞ் சுவர்எங்ங னேபலி
வந்திடும் பாங்குகளே. 50

976 பாங்குடை கோள்புலி
யின்அதள் கொண்டீர்நும்
பாரிடங்கள்
தாங்குடை கொள்ளப்
பலிகொள்ள வந்தீர்
தடங்கமலம்
பூங்குடை கொள்ளப்
புனற்கச்சி ஏகம்பம்
கோயில்கொண்டீர்
ஈங்கிடை கொள்ளக்
கலைகொள்ள வந்தீர்
இடைக்குமின்றே. 51

977 இடைக்குமின் தோற்கும்
இணைமுலை யாய்முதி
யார்கள்தஞ்சொல்
கடைக்கண்நன் றாங்கச்சி

ஏகம்பர் ஐயங்
கொளக்கடவும்
விடைக்குமுன் தோற்றநில்
லேநின் றினியிந்த
மொய்குழலார்
கிடைக்குமுன் தோற்றநஞ்
சங்கிது வோதங்
கிறித்துவமே. 52

978 கிறிபல பேசிச் சதிரால்
நடந்து விடங்குபடக்
குறிபல பாடிக் குளிர்கச்சி
ஏகம்பர் ஐயங்கொள்ள
நெறிபல வார்குழ லார்மெலி
வுற்ற நெடுந்தெருவில்
செறிபல வெள்வளை
போயின தாயர்கள்
தேடுவரே. 53

979 தேடுற் றிலகள்ள நோக்கம்
தெரிந்தில சொற்கள்முடி

கூடுற் றிலகுழல் கொங்கை
பொடித்தில கூறும்இவள்
மாடுற் றிலமணி யின்மட
அல்குலும் மற்றிவள்பால்
நாடுற் றிலஎழில் ஏகம்ப 54
னார்க் குள்ளம் நல்கிடத்தே.

980 நல்கும் புகழ்க்கட லூர்நன்
மறையவன் உய்யநண்ணிக்
கொல்கின்ற கூற்றைக்
குமைத்த வெங் கூற்றம்
குளிர்திரைகள்
மல்கும் திருமறைக் காட்டமிர்
தென்றும் மலைமகள் தான்
புல்கும் பொழிற்கச்சி
ஏகம்பம் மேவிய
பொன்மலையே. 55

981 மலையத் தகத்தியன்
அர்ச்சிக்க மன்னி வடகயிலை
நிலையத் தமரர் தொழஇருந்

தான்நெடு மேருஎன்னும்
சிலையத்தன் பைம்பொன்
மதில்திரு ஏகம்பத்
தான்திகழ்நீர்
அலையத் தடம்பொன்னி 56
சூழ்திரு ஐயாற் றருமணியே.
982 மணியார் அருவித் தடம்இம
யங்குடக் கொல்லிகல்லின்
திணியார் அருவியின் ஆர்த்த
சிராமலை ஐவனங்கள்
அணியார் அருவி கவர்கிளி
ஒப்பும்இன் சாரல்விந்தம்
பணிவார் அருவினை
தீர்க்கும்ஏ கம்பர் பருப்பதமே. 57
983 பருப்பதம் கார்தவழ் மந்தரம்
இந்திர நீலம்வெள்ளை
மருப்பதங் கார்கருங்
குன்றியங் கும்பரங் குன்றம்
வில்லார்

நெருப்பதங் காகுதி நாறும்
மகேந்திரம் என்றிவற்றில்
இருப்பதங் காவுகந் தான்கச்சி 58
ஏகம்பத் தெம்மிறையே.

984 இறைத்தார் புரம்எய்த
வில்லிமை நல்லிம
வான்மகட்கு
மறைத்தார் கருங்குன்றம்
வெண்குன்றம் செங்குன்ற
மன்னல்குன்றம்
நிறைத்தார் நெடுங்குன்றம்
நீள்கழுக் குன்றம்என்
தீவினைகள்
குறைத்தார் முதுகுன்றம்
ஏகம்பர் குன்றென்று
கூறுமினே. 59

985 கூறுமின் தொண்டர்குற்
றாலம்நெய்த் தானம்
துருத்தியம்பேர்

தேறுமின் வேள்விக்
குடிதிருத் தோணி
புரம்பழனம்
ஆறுமின் போல்சடை
வைத்தவன் ஆரூர்
இடைமருதென்
றேறுமின் நீரெம் பிரான்கச்சி
ஏகம்பம் முன்நினைந்தே. 60

986 நினைவார்க் கருளும்
பிரான்திருச் சோற்றுத்
துறைநியமம்
புனைவார் சடையோன்
புகலூர் புறம்பயம்
பூவணம்நீர்
புனைவார் பொழில்திரு
வெண்காடு பாச்சில்
அதிகையென்று
நினைவார் தருநெஞ்சி
னீர்கச்சி ஏகம்பம்
நண்ணுமினே. 61

987 நண்ணிப் பரவும் திருவா
வடுதுறை நல்லம்நல்லூர்
மண்ணில் பொலிகடம்
பூர்கடம் பந்துறை
மன்னுபுன்கூர்
எண்ணற் கரிய பராய்த்துறை
ஏர்கொள் எதிர்கொள்பாடி
கண்ணிப் பிறைச்சடை
யோன்கச்சி ஏகம்பம்
காண்மின் சென்றே. 62

988 சென்றேறி விண்ணுறும்
அண்ணா மலைதிகழ்
வல்லம்மென்பூ
வின்தேறல் பாய்திரு
மாற்பேறு பாசூர்
எழில்அழுந்தூர்
வன்தே ரவன்திரு விற்பெரும்
பேறு மதில்ஒற்றியூர்
நின்றேர் தருகச்சி ஏகம்பம்

மேயார் நிலாவியவே. 63

989 நிலாவு புகழ்த்திரு வோத்தூர்
திருஆமாத் தூர்நிறைநீர்
சுலாவு சடையோன்
புலிவலம் வில்வலம்
கொச்சைதொண்டர்
குலாவு திருப்பனங் காடுநன்
மாகறல் கூற்றம்வந்தால்
அலாய்என் றடியார்க்
கருள்புரி ஏகம்பர் ஆலயமே. 64

990 ஆலையங் கார்கரு காவைகச்
சூர்திருக் காரிகரை
வேலையங் கேறு
திருவான்மி யூர்திரு
ஊறல்மிக்க
சோலையங் கார்திருப்
போந்தைமுக் கோணம்
தொடர்கடுக்கை
மாலையன் வாழ்திரு

ஆலங்கா டேகம்பம் 65
வாழ்த்துமினே.

991 வாழப் பெரிதெமக்
கின்னருள் செய்யும்
மலர்க்கழலோர்
தாழச் சடைத்திரு ஏகம்பர்
தம்மைத் தொழதவர்போய்
வாழப் பரற்சுரம் ஆற்றா
தளிரடி பூங்குழல் எம்
ஏழைக் கிடையிறுக் குங்குய
பாரம் இயக்குறினே. 66

992 உறுகின்ற வெவ்வழல்
அக்கடம் இக்கொடிக்
குன்பின்வரப்
பெறுகின்ற வண்மையி
னால்ஐய பேரருள்
ஏகம்பனார்
துறுகின்ற மென்மலர்த்
தண்பொழில் கச்சியைச்

சூழ்ந்திளையோர்
குறுகின்ற பூங்குவ
ளைக்குறுந் தண்பணை
என்றுகொளே. 67

993 கொள்ளுங் கடுங்கதி
ரிற்கள்ளி தீச்சில வேய்உலறி
விள்ளும் வெடிபடும்
பாலையென் பாவை
விடலைபின்னே
தெள்ளும் புனற்கச்சி யுள்திரு
ஏகம்பர் சேவடியை
உள்ளும் அதுமறந் தாரெனப்
போவ துரைப்பரிதே. 68

994 பரிப்பருந் திண்மைப்
படையது கானர் எனிற்சிறகு
விரிப்பருந் துக்கிறை
ஆக்கும்வெய் யேன்அஞ்சல்
செஞ்சடைமேல்
தரிப்பருந் திண்கங்கை

யார்திரு வேகம்பம்
அன்னபொன்னே
வரிப்பருந் திண்சிலை
யேயும ராயின் மறைகுவனே. 69
995 வனவரித் திண்புலி
யின்அதள் ஏகம்ப
மன்னருளே
எனவரு பொன்னணங்
கென்னணங் கிற்கென்
எழிற்கழங்கும்
தனவரிப் பந்தும்
கொடுத்தெனைப் புல்லியும்
இற்பிரிந்தே
இனவரிக் கல்லதர்
செல்வதெங் கே ஒல்கும்
ஏழைநெஞ்சே. 70
996 நெஞ்சார் தரஇன்பம்
செய்கழல் ஏகம்பர்
கச்சியன்னாள்

பஞ்சார் அடிவைத்த
பாங்கிவை ஆங்கவள்
பெற்றெடுத்த
வெஞ்சார் வொழியத்தன்
பின்செல முன்செல்
வெடுவெடென்ற
அஞ்சா அடுதிறற் காளைதன்
போக்கிவை அந்தத்திலே. 71

997 இலவவெங் கான்உனை
யல்லால் தொழுஞ்சரண்
ஏகம்பனார்
நிலவும் சுடரொளி வெய்யவ
னேதண் மலர்மிதித்துச்
செலவும் பருக்கை குளிரத்
தளிரடி செல்சுரத்துன்
உலவுங் கதிர்தணி வித்தருள்
செய்யுன் உறுதுணைக்கே. 72

998 துணையொத்த கோவையும்
போலெழில் பேதையும்

தோன்றலுமுன்
இணையொத்த
கொங்கையொ டேஒத்த
காதலொ டேகினரே
அணையத்தர் ஏறொத்த
காளையைக் கண்டனம்
மற்றவரேல்
பிணையொத்த நோக்குடைப்
பெண்ணிவள் தன்னொடும் 73
பேசுமினே.
999 மின்நலிக் கும்வணக்
கத்திடை யாளையும்
மீளியையும்
நென்னல்இப் பாக்கைவந்
தெய்தின ரேல்எம்
மனையிற்கண்டீர்
பின்னரிப் போக்கருங் குன்று
கடந்தவர் இன்றுகம்பர்
மன்னரி தேர்ந்து
தொழுங்கச்சி நாட்டிடை

வைகுவரே. 74
1000 உவரச்சொல் வேடுடைக்
காடுகந் தாடிய ஏகம்பனார்
அவரக்கன் போன
விமானத்தை ஆயிரம்
உண்மைசுற்றும்
துவரச் சிகரச் சிவாலயம்
சூலம் துலங்குவிண்மேல்
கவரக் கொடிதிளைக்
குங்கச்சி காணினும்
கார்மயிலே. 75

1001 கார்மிக்க கண்டத் தெழில்திரு
ஏகம்பர் கச்சியின்வாய்
ஏர்மிக்க சேற்றெழில் நெல்நடு
வோர்ஒலி
பொன்மலைபோல்
போர்மிக்க செந்நெல்
குவிப்போர் ஒலிகருப்
பாலையொலி

நீர்மிக்க மாக்கட லின்ஒலி
யேஒக்கும் நேரிழையே. 76

1002 நேர்த்தமை யாமை
விறற்கொடு வேடர்
நெடுஞ்சுரத்தைப்
பார்த்தமை யால்இமை
தீந்தகண் பொன்னே
பகட்டுரிவை
போர்த்தமை யால்உமை
நோக்கருங் கம்பர்கச்
சிப்பொழிலுள்
சேர்த்தமை யால்இமைப்
போதணி சீதம் சிறந்தனவே. 77

1003 சிறைவண்டு பாடும் கமலக்
கிடங்கிவை செம்பழுக்காய்
நிறைகொண்ட பாளைக்
கமுகின் பொழில்இவை
தீங்கனியின்
பொறைகொண்ட வாழைப்

பொதும்புவை புன்சடை
ஏகம்பனார்
நறைகொண்ட பூங்கச்சி
நாடெங்கும் இவ்வண்ணம் 78
நன்னுதலே.

1004 நன்னுத லார்கருங் கண்ணும்
செவ்வாயும் இவ்
வாறெனப்போய்
மன்னித ழார்திரு நீலமும்
ஆம்பலும் பூப்பவள்ளை
என்னவெ லாம்ஒப்புக்
காதென்று வீறிடும்
ஏகம்பனார்
பொன்னுத லார்விழி
யார்கச்சி நாட்டுள்இப்
பொய்கையுளே. 79

1005 உள்வார் குளிர நெருங்கிக்
கருங்கிடங் கிட்டநன்னீர்
வள்வா ளைகளொடு

செங்கயல் மேய்கின்ற
எங்களைஆட்
கொள்வார் பிறவி கொடாதஏ
கம்பர் குளிர்குவளை
கள்வார் தருகச்சி நாட்டெழில் 80
ஏரிக் களப்பரப்பே.
1006 பரப்பார் விசும்பிற் படிந்த
கருமுகில் அன்னநன்னீர்
தரப்பா சிகள்மிகு பண்பொடு
சேம்படர் தண்பணைவாய்ச்
சுரப்பார் எருமை
மலர்தின்னத் துன்னுக
ராஒருத்தல்
பொரப்பார் பொலிநுத
லாய்செல்வக் கம்பர்தம்
பூங்கச்சியே. 81
1007 கச்சார் முலைமலை
மங்கைகண் ணாரஎண்
ணான்கறமும்

வைச்சார் மகிழ்திரு ஏகம்பர்
தேவி மகிழவிண்ணோர்
விச்சா தரர்தொழு கின்ற
விமானமும் தன்மமறா
அச்சா லையும்பரப் பாங்கணி 82
மாடங்கள் ஓங்கினவே.

1008 ஓங்கின ஊரகம் உள்ளகம்
உம்பர் உருகிடமாம்
பாங்கினில் நின்ற தரியுறை
பாடகம் தெவ்இரிய
வாங்கின வாட்கண்ணி
மற்றவர் மைத்துனி
வான்கவிகள்
தாங்கின நாட்டிருந் தாளது
தன்மனை ஆயிழையே. 83

1009 இழையார் அரவணி ஏகம்பர்
நெற்றி விழியின்வந்த
பிழையா அருள்நம்
பிராட்டிய தின்ன

பிறங்கல்உன்னும்
நுழையா வருதிரி சூலத்தள்
நோக்கரும் பொன்கடுக்கைத்
தழையார் பொழிலிது
பொன்னே நமக்குத் 84
தளர்வில்லையே.
1010 தளரா மிகுவெள்ளம்
கண்டுமை ஓடித்
தமைத்தழுவக்
கிளையார் வளைக்கை
வடுப்படும் ஈங்கோர்
கிறிபடுத்தார்
வளமாப் பொழில்திரு
ஏகம்பம் மற்றிது
வந்திறைஞ்சி
உளரா வதுபடைத் தோம்மட
வாய்இவ் வுலகத்துளே. 85
1011 உலவிய மின்வடம் வீசி
உருமதிர் வுள்முழங்கி

வலவிய மாமதம் பாய்முகில்
யானைகள் வானில்வந்தால்
சுலவிய வார்குழல்
பின்னரென் பாரிர்
எனநினைந்து
நிலவிய ஏகம்பர் கோயிற்
கொடியன்ன நீர்மையனே. 86

1012 நீரென்னி லும்அழுங்
கண்முகில் காள்நெஞ்சம்
அஞ்சலையென்
றாரென்னி லுந்தம ராயுரைப்
பார்அம ராவதிக்கு
நேரென்னி லுந்தகும்
கச்சியுள் ஏகம்பர்
நீள்மதில்வாய்ச்
சேரென்னி லும்தங்கும்
வாட்கண்ணி தான்அன்பர்
தேர்வரவே. 87

1013 வரங்கொண் டிமையோர்

நலங்கொள்ளும் ஏகம்பர்
கச்சியன்னாய்
பரங்கொங்கை தூவன்மின்
நீர்முத்தம் அன்பர்தம்
தேரின்முன்னே
தரங்கொண்டு பூக்கொண்டு
கொன்றைபொன் னாகத்தண்
காந்தட்கொத்தின்
கரங்கொண்டு பொற்சுண்ணம்
ஏந்தவும் போந்தன 88
கார்முகிலே.

1014 கார்முகம் ஆரவண்
கைக்கொண்ட கம்பர்
கழல்தொழுது
போர்முக மாப்பகை
வெல்லச்சென் றார்நினை
யார்புணரி
நீர்முக மாக இருண்டு
சுரந்தது நேரிழைநாம்
ஆர்முக மாக வினைக்கடல்

நீந்தும் அயர்வுயிர்ப்பே. 89

1015 உயிரா யினஅன்பர் தேர்வரக்
கேட்டுமுன் வாட்டமுற்ற
பயிரார் புயல்பெற்ற
தென்னநம் பல்வளை
பான்மைகளாம்
தயிரார்பால் நெய்யொடும்
ஆடிய ஏகம்பர்
தம்மருள்போல்
கையிரா வளையமுந் தக்கச்
சிறுத்தன கார்மயிலே. 90

1016 கார்விடை வண்ணத்தன்
அன்றேழ் தழுவினும்
இன்றுதனிப்
போர்விடை பெற்றெதிர்
மாண்டார் எனஅண்டர்
போதவிட்டார்
தார்விடை ஏகம்பர் கச்சிப்
புறவிடைத் தம்பொன்

நன்பூண்
மார்விடை வைகல் பெறுவார்
தழுவ மழவிடையே. 91

1017 விடைபாய் கொடுமையெண்
ணாதுமே< லாங்கன்னி
வேல்கருங்கண்
கடைபாய் மனத்திளங்
காளையர் புல்கொலி
கம்பர்கச்சி
மடைபாய் வயலின
முல்லையின் மான்கன்றொ
டான்கன்றினம்
கடைபாய் தொறும்பதி
மன்றில் கடல்போல்
கலந்தெழுமே. 92

1018 எழுமலர்த் தண்பொழில்
ஏகம்பர் கச்சி
இருங்கடல்வாய்க்
கொழுமணப் புன்னைத்

துணர்மணற் குன்றில்
பரதர்கொம்பே
ெசுழுமலர்ச் சேலல்ல
வாளல்ல வேலல்ல நீலமல்ல
முழுமலர்க்
கூர்அம்பின்ஓர்இரண் டாலும் 93
முகத்தனவே.

1019 முகம்பாகம் பண்டமும்
பாகமென் றோதிய
மூதுரையை
உகம்பார்த் திரேல்என்
நலம்உயர் ஏகம்பர்
கச்சிமுன்நீர்
அகம்பாக ஆர்வின்
அளவில்லை என்னின்
பவளச் செவ்வாய்
நகம்பால் பொழில்பெற்ற
நாமுற்ற வர்கொள்க
நன்மயலே. 94

1020 மயக்கத்த நல்லிருள்
கொல்லும் சுறவோ
டெறிமகரம்
இயக்கத் திடுசுழி ஓதம்
கழிகிளர் அக்கழித்தார்
துயக்கத் தவர்க்கரு
ளாக்கம்பர் கச்சிக்
கடலபொன்னூல்
முயக்கத் தகல்வு
பொறாள்கொண்க நீர்வரும் 95
ஊர்க்கஞ்சுமே.

1021 மேயிரை வைகக் குருகுண
ராமது உண்டுபுன்னை
மீயிரை வண்டோ தமர்புக்
கடிய விரிகடல்வாய்ப்
பாயிரை நாகங்கொண்
டோன்தொழும் கம்பர்கச்
சிப்பவ்வநீர்
தூயிரை கானல்மற் றார்அறி

வார்நந் துறைவர்பொய்யே. 96
1022 பொய்வரு நெஞ்சினர்
வஞ்சனை யாரையும்
போகவிடா
மெய்வரும் பேரருள் ஏகம்பர்
கச்சி விரையினவாய்க்
கைவரும் புள்ளொடு
சங்கினம் ஆர்ப்பநம்
சேர்ப்பர்திண்தேர்
அவ்வரு தாமங் களினம் வந்
தார்ப்ப அணைகின்றதே. 97
1023 இன்றுசெய் வோம்இத
னில்திரு ஏகம்பர்க்
கெத்தனையும்
நன்றுசெய் வோம்பணி
நாளையென் றுள்ளிநெஞ்
சேயுடலில்
சென்றுசெ யாரை
விடும்துணை நாளும் விடா

தடிமை
நின்றுசெய் வாரவர்
தங்களின் நீள்நெறி 98
காட்டுவரே.

1024 காட்டிவைத் தார்தம்மை
யாம்கடிப் பூப்பெய்யக்
காதல்வெள்ளம்
ஈட்டிவைத் தார்தொழும்
ஏகம்பர் ஏதும்
இலாதஎம்மைப்
பூட்டிவைத் தார்தமக் கன்பது
பெற்றுப் பதிற்றுப் பத்துப்
பாட்டிவைத் தார்பர
வித்தொழு வாம்அவர்
பாதங்களே.
99

1025 பாதம் பரவியோர் பித்துப்
பிதற்றினும் பல்பணியும்
ஏதம் புகுதா வகையருள்
ஏகம்பர் ஏத்தனவே

போதம் பொருளால்
பொலியாத புன்சொல்
பனுவல்களும்
வேதம் பொலியும்
பொருளாம் எனக்கொள்வர்
மெய்த்தொண்டரே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்

11.5 பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது **(1026 - 1035)**

1026 இருநில மடந்தை
இயல்பினின் உடுத்த
பொருகடல் மேகலை
முகமெனப் பொலிந்த
ஒற்றி மாநகர் உடையோய்

உருவின்
பெற்றிஒன் றாகப் பெற்றோர்
யாரே
மின்னின் பிறக்கம்
துன்னும்நின் சடையே.

மன்னிய அண்டம்நின்
சென்னியின் வடிவே.
பாவகன் பரிதி பனிமதி
தன்னொடும்
மூவகைச் சுடரும்நின்
நுதல்நேர் நாட்டம்
தண்ணொளி ஆரந் தாரா
கணமே
விண்ணவர் முதலா வேறோர்
இடமாக்

கொண்டுறை விசும்பே
கோலநின் ஆகம்
எண்திசை திண்தோள்

இருங்கடல் உடையே
அணியுடை அல்குல்
அவனிமண் டலமே
மணிமுடிப் பாந்தள்நின்
தாளிணை வழக்கே
ஒழியா தோடிய மாருதம்
உயிர்ப்பே ...(15)

வழுவா ஓசை முழுதும்நின்
வாய்மொழி
வானவர் முதலா மன்னுயிர்
பரந்த
ஊனமில் ஞானத் தொகுதிநின்
உணர்வே
நெருங்கிய உலகினில்
நீர்மையும் நிற்றலும்
சுருங்கலும் விரிதலும்
தோற்றுநின் தொழிலே ..(20)

அமைத்தலும் அழித்தலும்

ஆங்கதன் முயற்சியும்
இமைத்தலும் விழித்தலும்
ஆகும்நின் இயல்பே
என்றிவை முதலா இயல்புடை
வடிவினோ
டொன்றிய துப்புரு இருவகை
ஆகி
முத்திறக் குணத்து நால்வகைப்
பிறவி ...(25)

அத்திறத் தைம்பொறி
அறுவகைச் சமயமோ
டேழுல காகி எண்வகை
மூர்த்தியோ
டூழிதோ றூழி எண்ணிறந்
தோங்கி
எவ்வகை அளவினிற்
கூடிநின்று
அவ்வகைப் பொருளும்நீ
ஆகிய இடத்தே.

1027 இடத்துறை மாதரோ டுருடம்
பென்றும்
நடத்தினை நள்ளிருள்
நவிற்றினை என்றும்
புலியதள் என்பொடு
புனைந்தோய் என்றும்
பலிதிரி வாழ்க்கை
பயின்றோய் என்றும்
அருவமும் உருவமும்
ஆனாய் என்றும் ...(5)

திருவமர் மாலொடு
திசைமுகன் என்றும்
உளனே என்றும் இலனே
என்றும்
தளரான் என்றும் தளர்வோன்
என்றும்
ஆதி என்றும் அசோகினன்
என்றும்
போதியிற் பொலிந்த புராணன்

என்றும்

இன்னவை முதலாத் தாமறி
அளவையின்
மன்னிய நூலின் பன்மையுள்
மயங்கிப்
பிணங்கு மாந்தர் பெற்றிமை
நோக்கி
அணங்கிய அவ்வவர்க்
கவ்வவை ஆகி
அடையப் பற்றிய பளிங்கு
போலும்
ஒற்றி மாநகர் உடையோய்
உருவே. 2

1028 உருவாம் உலகுக் கொருவன்
ஆகிய
பெரியோய் வடிவிற் பிறிதிங்
கின்மையின்
எப்பொரு ளாயினும் இங்குள

தாமெனின்
அப்பொருள் உனக்கே
அவயவம் ஆதலின்
முன்னிய மூவெயில்
முழங்கெரி ஊட்டித் ....(5)

தொன்னீர் வையகம்
துயர்கெடச் சூழ்ந்ததும்
வேள்வி மூர்த்திதன்
தலையினை விடுத்ததும்
நீள்விசும் பாளிதன் தோளினை
நெரித்ததும்
ஓங்கிய மறையோற்
கொருமுகம் ஒழித்ததும்
பூங்கணை வேளைப்
பொடிபட விழித்ததும் ......
(10)

திறல்கெட அரக்கனைத்
திருவிரல் உறுத்ததும்

குறைபடக் கூற்றினைக்
குறிப்பினில் அடர்த்ததும்
என்றிவை முதலா ஆள்வினை
எல்லாம்
நின்றுழிச் செறிந்தவை
நின்செய லாதலின்
உலவாத் தொல்புகழ் ஒற்றி யூர

பகர்வோர் நினக்குவே
றின்மை கண்டவர்
நிகழ்ச்சியின் நிகழின் அல்லது
புகழ்ச்சியிற் படுப்பரோ
பொருளுணர்ந் தோரே. 3

1029 பொருள்உணர்ந் தோங்கிய
பூமகன் முதலா
இருள்துணை யாக்கையில்
இயங்கு மன்னுயிர்
உருவினும் உணர்வினும்

உயர்வினும் பணியினும்
திருவினும் திறலினும்
செய்தொழில் வகையினும்
வெவ்வே றாகி
வினையொடும் பிரியாது ....
(5)

ஒவ்வாப் பன்மையுள் மற்றவர்
ஒழுக்கம்
மன்னிய வேலையுள்
வான்திரை போல
நின்னிடை எழுந்து நின்னிடை
ஆகியும்
பெருகியும் சுருங்கியும்
பெயர்ந்தும் தோன்றியும்
விரவியும் வேறாய் நின்றனை
விளக்கும் ...(10)

ஓவாத் தொல்புகழ் ஒற்றி யூர
மூவா மேனி முதல்வ

நின்னருள்
பெற்றவர் அறியின் அல்லது
மற்றவர் அறிவரோ நின்னிடை
மயக்கே. 4
மயக்கமில் சொல்நீ ஆயினும்
மற்றவை
துயக்க நின்திறம் அறியாச்
சூழலும்
உறைவிடம் உள்ளம் ஆயினும்
மற்றது
கறைபட ஆங்கே கரந்த
கள்ளமும்
செய்வினை உலகினில்
செய்வோய் எனினும் .....(5)

அவ்வினைப் பயன்நீ அணுகா
அணிமையும்
இனத்திடை இன்பம்
வேண்டிநின் பணிவோர்
மனத்திடை வாரி ஆகிய

வனப்பும்
அன்பின் அடைந்தவர்க்
கணிமையும் அல்லவர்ச்
சேய்மையும் நாள்தொறும் ......

என்பினை உருக்கும்
இயற்கைய ஆதலின்
கண்டவர் தமக்கே ஊனுடல்
அழிதல்
உண்டென உணர்ந்தனம் ஒற்றி
யூர
மன்னிய பெரும்புகழ் மாதவத்
துன்னிய செஞ்சடைத் தூமதி
யோயே. ....
5

1031 தூமதி சடைமிசைச் சூடுதல்
தூநெறி
ஆமதி யான்என அமைத்த
வாறே

அறனுரு வாகிய ஆனே
றேறுதல்
இறைவன் யானென இயற்று
மாறே
அதுஅவள் அவனென
நின்றமை யார்க்கும் ....(5)

பொதுநிலை யானென
உணர்த்திய பொருளே
முக்கணன் என்பது முத்தீ
வேள்வியில்
தொக்க தென்னிடை
என்பதோர் சுருக்கே
வேத மான்மறி ஏந்துதல்
மற்றதன்
நாதன் நான்என நவிற்று மாறே
..(10)

மூவிலை ஒருதாள் சூலம்
ஏந்துதல்

மூவரும் யான்என மொழிந்த
வாறே
எண்வகை மூர்த்தி என்பதிவ்
வுலகினில்
உண்மை யான்என உணர்த்திய
வாறே
நிலம்நீர் தீவளி உயர்வான்
என்றும் ......(15)

உலவாத் தொல்புகழ்
உடையோய் என்றும்
பொருளும் நற்பூதப்
படையோய் என்றும்
தெருளநின் றுலகினில்
தெருட்டு மாறே
ஈங்கிவை முதலா வண்ணமும்
வடிவும்
ஓங்குநின் பெருமை
உணர்த்தவும் உணராத் ....
(20)

தற்கொலி மாந்தர் தம்மிடைப்
பிறந்த
சொற்பொருள் வன்மையிற்
சுழலும் மாந்தர்க்
காதி யாகிய அறுதொழி லாளர்
ஓதல் ஓவா ஒற்றி யூர
சிறுவர் தம் செய்கையிற்
படுத்து ....(25)

முறுவலித் திருத்திநீ
முகப்படும் அளவே. 6

1032 அளவினில் இறந்த
பெருமையை ஆயினும்
எனதுளம் அகலா
தொடுங்கிநின் றுளையே
மெய்யினை இறந்த
மெய்யினை ஆயினும்
வையகம் முழுதும்நின்

வடிவெனப் படுமே
கைவலத் திலைநீ எனினும்
காதல் ...(5)

செய்வோர் வேண்டும்
சிறப்பொழி யாயே
சொல்லிய வகையால்
துணையலை ஆயினும்
நல்லுயிர்க் கூட்ட நாயகன்
நீயே
எங்கும் உள்ளோய் எனினும்
வஞ்சனை
தங்கிய அவரைச் சாராய் நீயே,
அஃதான்று .....(10)

பிறவாப் பிறவியை பெருகாப்
பெருமையை
துறவாத் துறவியை தொடராத்
தொடர்ச்சியை
நுகரா நுகர்ச்சியை நுணுகா

நுணுக்கினை
அகலா அகற்சியை அணுகா
அணிமையை
செய்யாச் செய்கையை
சிறவாச் சிறப்பினை .....(15)

வெய்யை தணியை
விழுமியை நொய்யை
செய்யை பசியை வெளியை
கரியை
ஆக்குதி அழித்தி ஆன
பல்பொருள்
நீக்குதி தொகுத்தி நீங்குதி
அடைதி
ஏனைய வாகிய எண்ணில்
பல்குணம் .....(20)

நினைதொறும் மயக்கும்
நீர்மைய ஆதலின்
ஓங்குகடல் உடுத்த ஒற்றி யூர

ஈங்கிது மொழிவார் யாஅர்
தாஅம்
சொல்நிலை சுருங்கின்
அல்லது
நின்இயல் அறிவோர் யார்இரு
நிலத்தே. ....(25) 7
1033 நிலத்திடைப் பொறையாய்
அவாவினில் நீண்டு
சொலத்தகு பெருமைத் தூரா
ஆக்கை
மெய்வளி ஐயொடு பித்தொன்
றாக
ஐவகை நெடுங்காற் றாங்குடன்
அடிப்ப
நரையெனும் நுரையே
நாடொறும் வெளுப்ப .....(5)
திரையுடைத் தோலே
செழுந்திரை யாகக்
கூடிய குருதி நீரினுள் நிறைந்து
மூடிய இருமல் ஓசையின்

முழங்கிச்
சுடுபசி வெகுளிச் சுறவினம்
எறியக்
குடரெனும் அரவக்
கூட்டம்வந் தொலிப்ப ....
(10)

ஊன்தடி எலும்பின் உள்திடல்
அடைந்து
தோன்றிய பல்பிணிப்
பின்னகஞ் சுழலக்
கால்கையின் நரம்பே கண்ட
மாக
மேதகு நிணமே மெய்ச்சா லாக
முழக்குடைத் துளையே
முகங்க ளாக ....(15)

வழுக்குடை மூக்கா
றோதம்வந் தொலிப்ப
இப்பரி சியற்றிய உடலிருங்

கடலுள்
துப்புர வென்னும் சுழித்தலைப்
பட்டிங்
காவா என்றுநின் அருளினைப்
பெற்றவர்
நாவா யாகிய நாதநின் பாதம்
...(20)

முந்திச் சென்று முறைமையின்
வணங்கிச்
சிந்தைக் கூம்பினைச்
செவ்விதின் நிறுத்தி
உருகிய ஆர்வப் பாய்விரித்
தார்த்துப்
பெருகிய நிறையெனும்
கயிற்றிடைப் பிணித்துத்
துன்னிய சுற்றத் தொடர்க்கயி
றறுத்து ...(25)

மன்னிய ஒருமைப்

பொறியினை முறுக்கிக்
காமப் பாரெனும் கடுவெளி
அற்ற
தூமச் சோதிச் சுடர்க்குற
நிறுத்திச்
சுருங்கா உணர்ச்சித்
துடுப்பினைத் துழாவி
நெருங்கா அளவில் நீள்கரை
ஏற்ற ... (30)

வாங்க யாத்திரை போக்குதி
போலும்
ஓங்குகடல் உடுத்த ஒற்றியூ
ரோயே.
8

1034 ஒற்றி யூர உலவா நின்குணம்
பற்றி யாரப் பரவுதல்
பொருட்டா
என்னிடைப் பிறந்த இன்னாப்
புன்மொழி

நின்னிடை அணுகா நீர்மைய
ஆதலின்
ஆவலித் தழுதலின் அகன்ற
அம்மனை

கேவலம் சேய்மையிற் கேளாள்
ஆயினும்
பிரித்தற் கரிய பெற்றிய தாகிக்
குறைவினில் ஆர்த்தும்
குழவிய தியல்பினை
அறியா தெண்ணில் ஊழிப்
பிறவியின்
மயங்கிக் கண்ணிலர் கண்பெற்
றாங்கே

தாய்தலைப் படநின் தாளிணை
வணக்கம்
வாய்தலை அறியா மயக்குறும்
வினையேன்
மல்கிய இன்பத் தோடுடன்

கூடிய
எல்லையில் அவாவினில்
இயற்றிய வாகக்
கட்டிய நீயே அவிழ்க்கின்
அல்லது ....(15)

எட்டனை யாயினும்
யான்அவிழ்க் கறியேன்
துன்னிடை இருளெனும்
தூற்றிடை ஒதுங்கி
வெள்ளிடை காண விருப்புறு
வினையேன்
தந்தையும் தாயும் சாதியும்
அறிவும்நம்
சிந்தையும் திருவும் செல்கதித்
திறனும் ...(20)

துன்பமும் துறவும் தூய்மையும்
அறிவும்
இன்பமும் புகழும் இவைபல

பிறவும்
சுவைஒளி ஊறோசை நாற்றம்
தோற்றம்
என்றிவை முதலா விளங்குவ
எல்லாம்
ஒன்றநின் அடிக்கே
ஒருங்குடன் வைத்து

நின்றனன் தமியேன் நின்னடி
அல்லது
சார்வுமற் றின்மையின்
தளர்ந்தோர் காட்சிக்
சேர்விட மதனைத் திறப்பட
நாடி
எய்துதற் கரியோய்
யான்இனிச்
செய்வதும் அறிவனோ
தெரியுங் காலே. 9
1035 காலற் சீறிய கழலோய் போற்றி

மூலத் தொகுதி முதல்வ
போற்றி
ஒற்றி மாநகர் உடையோய்
போற்றி
முற்றும் ஆகிய முதல்வ
போற்றி
அணைதொறும் சிறக்கும்
அமிர்தே போற்றி ....(5)

இணைபிறி தில்லா ஈச போற்றி
ஆர்வம் செய்பவர்க்
கணியோய் போற்றி
தீர்வில் இன்சுவைத்
தேனேபோற்றி
வஞ்சனை மாந்தரை
மறந்தோய் போற்றி
நஞ்சினை அமிர்தாய்
நயந்தோய் போற்றி ....(10)

விரிகடல் வையக வித்தே

போற்றி
புரிவுடை வனமாய்ப்
புணர்ந்தோய் போற்றி
காண முன்பொருள் கருத்துறை
செம்மைக்
காணி யாகிய அரனே போற்றி
வெம்மை தண்மையென்
றிவைகுணம் உடைமையின்
......(15)

பெண்ணோ டாணெனும்
பெயரோய் போற்றி
மேவிய அவர்தமை வீட்டினிற்
படுக்கும்
தீப மாகிய சிவனே போற்றி
மாலோய் போற்றி மறையோய்
போற்றி
மேலோய் போற்றி வேதிய
போற்றி .....(20)

சந்திர போற்றி தழலோய்
போற்றி
இந்திர போற்றி இறைவ
போற்றி
அமரா போற்றி அழகா
போற்றி
குமரா போற்றி கூத்தா போற்றி
பொருளே போற்றி போற்றி
என்றுனை ....(25)

நாத்தழும் பிருக்க நவிற்றின்
அல்லது
ஏத்துதற் குரியோர் யார்இரு
நிலத்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

12. நம்பியாண்டார் நம்பி பாசுரங்கள்

12.1 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
திருநாரையூர் விநாயகர் திருஇரட்டை மணிமாலை (1036 - 1055)

1036 என்னை நினைந்தடிமை
கொண்டென் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத்
தருகின்றான் - புன்னை
விரசுமகிழ் சோலை
வியன்நாரை யூர்முக்கண்
அரசுமகிழ் அத்திமுகத் தான். 1

1037 முகத்தாற் கரியன்என் றாலும்
தனையே முயன்றவர்க்கு
மிகத்தான் வெளியன்என்
றேமெய்ம்மை உன்னும்
விரும்படியார்
அகத்தான் திகழ்திரு நாரையூர்
அம்மான் பயந்தஎம்மான்
உகத்தா னவன்தன் உடலம்

பிளந்த ஒருகொம்பனே. 2

1038 கொம்பனைய வள்ளி
கொழுநன் குறுகாமே
வம்பனைய மாங்கனியை
நாரையூர் - நம்பனையே
தன்னவலம் செய்துகொளும்
தாழ்தடக்கை யாய்என்நோய்
பின்னவலம் செய்வதெனோ
பேசு. 3

1039 பேசத் தகாதெனப் பேயெரு
தும்பெருச் சாளியும்என்
றேசத் தகும்படி ஏறுவ
தேயிமை யாதமுக்கட்
கூசத் தகுந்தொழில் நுங்கையும்
நுந்தையும் நீயும்இந்தத்
தேசத் தவர்தொழு நாரைப்
பதியுள் சிவக்களிறே. 4

1040 களிறு முகத்தவனாய்க்
காயம்செந் தீயின்

ஒளிறும் உருக்கொண்ட
தென்னே - அளறுதொறும்
பின்நாரை யூர்ஆரல் ஆரும்
பெரும்படுகர்
மன்நாரை யூரான் மகன். 5

1041 மகத்தினில் வானவர் பல்கண்
சிரம்தோள் நெரித்தருளும்
சுகத்தினில் நீள்பொழில்
நாரைப் பதியுட் சுரன்மகற்கு
முகத்தது கைஅந்தக் கையது
மூக்கந்த மூக்கதனின்
அகத்தது வாய்அந்த வாயது
போலும் அடுமருப்பே. 6

1042 மருப்பைஒரு கைக்கொண்டு
நாரையூர் மன்னும்
பொருப்பைஅடி போற்றத்
துணிந்தால் - நெருப்பை
அருந்தஎண்ணு கின்றஎறும்
பன்றே அவரை

வருந்தஎண்ணு கின்ற மலம். 7

1043 மலஞ்செய்த வல்வினை
நோக்கி உலகை வலம்வருமப்
புலஞ்செய்த காட்சிக் குமரற்கு
முன்னே புரிசடைமேற்
சலஞ்செய்த நாரைப் பதியரன்
தன்னைக் கனிதரவே
வலஞ்செய்து கொண்ட
மதக்களி றேஉன்னை
வாழ்த்துவனே. 8

1044 வனஞ்சாய வல்வினைநோய்
நீக்கி வனசத்
தனஞ்சாய லைத்தருவான்
அன்றோ - இனஞ்சாயத்
தேரையூர் நம்பர்மகன்
திண்தோள் நெரித்தருளும்
நாரையூர் நம்பர்மக னாம். 9

1045 நாரணன் முன்பணிந்
தேத்தநின் றெல்லை

நடாவியவத்
தேரண வும்திரு நாரையூர்
மன்னு சிவன்மகனே
காரண னேஎம் கணபதி யேநற்
கரிவதனா
ஆரண நுண்பொரு ளேயென்
பவர்க்கில்லை அல்லல்களே. 10

1046 அல்லல் களைந்தான்தன்
அம்பொன் உலகத்தின்
எல்லை புகுவிப்பான்
ஈண்டுழவர் - நெல்லல்களை
செங்கழுநீர் கட்கும் திருநாரை
யூர்ச்சிவன்சேய்
கொங்கெழுதார் ஐங்கரத்த
கோ. 11

1047 கோவிற் கொடிய நமன்தமர்
கூடா வகைவிடுவன்
காவிற் திகழ்தரு நாரைப்
பதியிற் கரும்பனைக்கை

மேவற் கரிய இருமதத்
தொற்றை மருப்பின்முக்கண்
ஏவிற் புருவத் திமையவள் 12
தான்பெற்ற யானையையே.

1048 யானேத் தியவெண்பா
என்னை நினைந்தடிமை
தானே சனார்த்தனற்கு
நல்கினான் - தேனே
தொடுத்தபொழில் நாரையூர்ச்
சூலம் வலன்ஏந்தி
எடுத்த மதமுகத்த ஏறு.
13

1049 ஏறிய சீர்வீ ரணக்குடி
ஏந்திழைக் கும்இருந்தேன்
நாறிய பூந்தார்க் குமரற்கும்
முன்னினை நண்ணலரைச்
சீறிய வெம்பணைச் சிங்கத்தி
னுக்கிளை யானைவிண்ணோர்
வேறியல் பால்தொழு நாரைப்
பதியுள் விநாயகனே. 14

1050 கனமதில்சூழ் நாரையூர்
மேவிக் கசிந்தார்
மனமருவி னான்பயந்த
வாய்ந்த - சினமருவு
கூசாரம் பூண்டமுகக்
குஞ்சரக்கன் றென்றார்க்கு
மாசார மோசொல்லு வான். 15
1051 வானிற் பிறந்த மதிதவ
ழும்பொழில் மாட்டளிசூழ்
தேனிற் பிறந்த மலர்த்திரு
நாரைப் பதிதிகழும்
கோனிற் பிறந்த கணபதி
தன்னைக் குலமலையின்
மானிற் பிறந்த களிறென்
றுரைப்பர்இவ் வையகத்தே. 16
1052 வையகத்தார் ஏத்த மதில்நாரை
யூர்மகிழ்ந்து
பொய்யகத்தார் உள்ளம்
புகலொழிந்து - கையகத்தோர்

மாங்கனிதன் கொம்பண்டம்
பாசமழு மல்குவித்தான்
ஆங்கனிநஞ் சிந்தைஅமர்
வான். 17

1053 அமரா அமரர் தொழுஞ்சரண்
நாரைப் பதிஅமர்ந்த
குமரா குமரர்க்கு முன்னவ
னேகொடித் தேர்அவுணர்
தமரா சறுத்தவன் தன்னுழைத்
தோன்றின னேஎனநின்
றமரா மனத்தவர் ஆழ்நர
கத்தில் அழுந்துவரே. 18

1054 அவமதியா துள்ளமே
அல்லலற நல்ல
தவமதியால் ஏத்திச்
சதுர்த்தோம் - நவமதியாம்
கொம்பன் விநாயகன்கொங்
கார்பொழில்சூழ் நாரையூர்
நம்பன் சிறுவன்சீர் நாம். 19

1055 நாந்தன மாமனம் ஏத்துகண்
டாய்என்றும் நாண்மலரால்
தாந்தன மாக இருந்தனன்
நாரைப் பதிதன்னுளே
சேர்ந்தன னேஐந்து செங்கைய
னேநின் திரள்மருப்பை
ஏந்தின னேஎன்னை ஆண்டவ
னேஎனக் கென்னையனே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

12.2 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் **(1056 - 1125)**

1056 நெஞ்சந் திருவடிக் கீழ்வைத்து
நீள்மலர்க் கண்பனிப்ப
வஞ்சம் கடிந்துன்னை வந்தித்தி

லேன்அன்று வானர்உய்ய
நஞ்சங் கருந்து பெருந்தகை
யேநல்ல தில்லைநின்ற
அஞ்செம் பவளவண்
ணாஅருட்கு யான்இனி
யாரென்பரே. 1

1057 என்பும் தழுவிய ஊனும்
நெகஅக மேஎழுந்த
அன்பின் வழிவந்த ஆரமிர்
தேஅடி யேன்உரைத்த
வன்புன் மொழிகள்
பொறுத்திகொ லாம்வளர்
தில்லைதன்னுள்
மின்புன் மிளிர்சடை வீசிநின்
றாடிய விண்ணவனே. 2

1058 அவநெறிக் கேவிழப் புக்கஇந்
நான்அழுந் தாமைவாங்கித்
தவநெறிக் கேஇட்ட தத்துவ
னேஅத் தவப்பயனாம்

சிவநெறிக் கேளன்னை
உய்ப்பவ னேசென
னந்தொறுஞ்செய்
பவமறுத் தாள்வதற்
கோதில்லை நட்டம் 3
பயில்கின்றதே.
1059 பயில்கின் றிலேன்நின்
திறத்திரு நாமம் பனிமலர்த்தார்
முயல்கின் றிலேன் நின்
திருவடிக் கேஅப்ப
முன்னுதில்லை
இயல்கின்ற நாடகச் சிற்றம்
பலத்துள்எந் தாய்இங்ஙனே
அயர்கின்ற நான்எங்ங
னேபெறு மாறுநின் னாரருளே. 4
1060 அருதிக்கு விம்மி நிவந்ததோ
வெள்ளிக் குவடதஞ்சு
பருதிக் குழவி உமிழ்கின்ற
தேஒக்கும் பற்றுவிட்டோர்

கருதித் தொழுகழற் பாதமும்
கைத்தலம் நான்கும்மெய்த்த
சுருதிப் பதம்முழங் குந்தில்லை
மேய சுடரினுக்கே. 5

1061 சுடலைப் பொடியும் படுதலை
மாலையும் சூழ்ந்தஎன்பும்
மடலைப் பொலிமலர்
மாலைமென் தோள்மேல்
மயிர்க்கயிறும்
அடலைப் பொலிஅயில்
மூவிலை வேலும்
அணிகொள்தில்லை
விடலைக்கென் ஆனைக்
கழகிது வேத
வினோதத்தையே.
6

1062 வேத முதல்வன் தலையும்
தலையாய வேள்விதன்னுள்
நாதன் அவன்எச்சன் நற்றலை
யும்தக்க னார்தலையும்

காதிய தில்லைச்சிற் றம்பலத்
தான்கழல் சூழந்துநின்று
மாதவர் என்னோ மறைமொழி
யாலே வழுத்துவதே. 7

1063 வழுத்திய சீர்த்திரு மால்உல
குண்டவன் பாம்புதன்னின்
கழுத்தரு கேதுயின் றானுக்கப்
பாந்தளைக் கங்கணமாச்
செழுத்திரள் நீர்த்திருச் சிற்றம்
பலத்தான் திருக்கடையிட
அழுத்திய கல்லொத்
தனன்ஆயன் ஆகிய
மாயவனே. 8

1064 மாயவன் முந்நீர்த் துயின்றவன்
அன்று மருதிடையே
போயவன் காணாத பூங்கழல்
நல்ல புலத்தினர்நெஞ்
சேயவன் சிற்றம் பலத்துள்நின்
றாடுங் கழல்எவர்க்கும்

தாயவன் தன்பொற் கழல்என் 9
தலைமறை நன்னிழலே.
1065 நிழல்படு பூண்நெடு
மால்அயன் காணாமை
நீண்டவரே
தழல்படு பொன்னகல் ஏந்தித்
தமருகந் தாடித்தமைத்
தெழில்பட வீசிக் கரமெறி
நீர்த்தில்லை அம்பலத்தே
குழல்படு சொல்வழி ஆடுவர்
யாவர்க்கும் கூத்தினையே. 10
1066 கூத்தனென் றுந்தில்லை
வாணன்என் றும்குழு
மிட்டிமையோர்
ஏத்தனென் றுஞ்செவி
மாட்டிசை யாதே
இடுகுணங்கை
மூத்தவன் பெண்டீர்
குணலையிட் டாலும்

முகில்நிறத்த
சாத்தனென் றாலும் வருமோ 11
இவளுக்குத் தண்ணெனவே.

1067 தண்ணார் புனல்தில்லைச்
சிற்றம்பலந்தன்னில்
மன்னிநின்ற
விண்ணாள னைக்கண்ட
நாள்விருப் பாயென்
உடல்முழுதும்
கண்ணாங் கிலோதொழக்
கையாங் கிலோதிரு
நாமங்கள்கற்
றெண்ணாம் பரிசெங்கும்
வாயாங்கி லோஎனக்
கிப்பிறப்பே. 12

1068 பிறவியிற் பெற்ற பயனொன்று
கண்டிலம் பேரொலிநீர்
நறவியல் பூம்பொழில்
தில்லையுள் நாடகம்

ஆடுகின்ற
துறவியல் சோதியைச் சுந்தரக்
கூத்தனைத்
தொண்டர்தொண்டர்
உறவியல் வாற்கண்கள்
கண்டுகண் டின்பத்தை
உண்டிடவே. 13

1069 உண்டேன் அவரருள் ஆரமிர்
தத்தினை உண்டலுமே
கண்டேன் எடுத்த கழலும்
கனலும் கவித்தகையும்
ஒண்டேன் மொழியினை
நோக்கிய நோக்கும்
ஒளிநகையும்
வண்டேன் மலர்த்தில்லை
அம்பலத் தாடும்
மணியினையே. 14

1070 மணியொப் பனதிரு மால்மகு
டத்து மலர்க்கமலத்

தணியொப் பனஅவன்
தன்முடி மேல்அடி
யேன்இடர்க்குத்
துணியச் சமைந்தநல் லீர்வாள்
அனையன சூழ்பொழில்கள்
திணியத் திகழ்தில்லை
அம்பலத் தான்தன்
திருந்தடியே. 15

1071 அடியிட்ட கண்ணினுக்
கோஅவன் அன்பினுக்
கோஅவுணர்
செடியிட்ட வான்துயர்
சேர்வதற் கோதில்லை
அம்பலத்து
முடியிட்ட கொன்றைநன்
முக்கட் பிரான்அன்று
மூவுலகும்
அடியிட்ட கண்ணனுக் கீந்தது
வாய்ந்த அரும்படையே. 16

1072 படைபடு கண்ணிதன்
பங்கதென் தில்லைப்
பரம்பரவல்
விடைபடு கேதுக
விண்ணப்பம் கேள்என்
விதிவசத்தால்
கடைபடு சாதி பிறக்கினும்
நீவைத் தருளுகண்டாய்
புடைபடு கிங்கிணித்
தாட்செய்ய பாதம்என்
னுள்புகவே. 17
1073 புகவுகிர் வாளெயிற் றால்நிலம்
கீண்டு பொறிகலங்கி
மிகவுகு மாற்கரும் பாதத்த
னேல்வியன் தில்லைதன்னுள்
நகவு குலாமதிக் கண்ணியற்
கங்கணன் என்றனன்றும்
தகவு கொலாந்தக வன்று
கொலாமென்று சங்கிப்பனே. 18

1074 சங்கோர் கரத்தன் மகன்தக்கன்
தானவர் நான்முகத்தோன்
செங்கோல இந்திரன்
தோள்தலை ஊர்வேள்வி
சீர்உடலம்
அங்கோல வெவ்வழ லாயிட்
டழிந்தெரிந் தற்றனவால்
எங்கோன் எழில்தில்லைக்
கூத்தன் கடைக்கண் 19
சிவந்திடவே.
1075 ஏவுசெய் மேருத் தடக்கை
எழில்தில்லை அம்பலத்து
மேவுசெய் மேனிப்
பிரான்அன்றி அங்கணர்
மிக்குளரே
காவுசெய் காளத்திக்
கண்ணுதல் வேண்டும்
வரங்கொடுத்துத்
தேவுசெய் வான்வாய்ப்
புனலாட் டியதிறல்

வேடுவனே. 20

1076 வேடனென் றாள்வில்
விசயற்கு வெங்கணை
அன்றளித்த
கோடனென் றாள்குழைக்
காதனென் றாள்இடக்
காதில்இட்ட
தோடனென் றாள்தொகு
சீர்த்தில்லை அம்பலத்
தாடுகின்ற
சேடனென் றாள்மங்கை
அங்கைச் சரிவளை
சிந்தினவே. 21

1077 சிந்திக் கவும்உரை யாடவும்
செம்மல ராற்கழல்கள்
வந்திக் கவும்மனம் வாய்கரம்
என்னும் வழிகள்பெற்றும்
சந்திக் கிலர்சிலர்
தெண்ணர்தண் ணார்தில்லை

அம்பலத்துள்
அந்திக் கமர்திரு மேனிஎம் 22
மான்தன் அருள்பெறவே.
1078 அருள்தரு சீர்த்தில்லை
அம்பலத் தான்தன் அருளி
னன்றிப்
பொருள்தரு வானத் தரசாத
லிற்புழு வாதல்நன்றாம்
சுருள்தரு செஞ்சடை
யோன்அரு ளேல்துற
விக்குநன்றாம்
இருள்தரு கீழேழ் நரகத்து
வீழும் இருஞ்சிறையே.
23

1079 சிறைப்புள வாம்புனல்
சூழ்வயல் தில்லைச்
சிற்றம்பலத்துப்
பிறைப்பிள வார்சடை
யோன்திரு நாமங்க ளேபிதற்ற
மிறைப்புள வாகிவெண்

ணீறணிந் தோடேந்தும்
வித்தகர்தம்
உறைப்புள வோஅயன்
மாலினொ டும்பர்தம்
நாயகற்கே. 24

1080 அகழ்சூழ் மதில்தில்லை
அம்பலக் கூத்த அடியம்இட்ட
முகிழ்சூழ் இலையும்
முகைகளும் ஏயுங்கொல்
கற்பகத்தின்
திகழ்சூழ் மலர்மழை தூவித்
திறம்பயில் சிந்தையராய்ப்
புகழ்சூழ் இமையவர் போற்றித்
தொழும்நின் பூங்கழற்கே. 25

1081 பூந்தண் பொழில்சூழ் புலியூர்ப்
பொலிசொம்பொன்
அம்பலத்து
வேந்தன் தனக்கன்றி
ஆட்செய்வ தென்னே

விரிதுணிமேல்
ஆந்தண் பழைய
அவிழைஅன் பாகிய
பண்டைப்பறைச்
சேந்தன் கொடுக்க அதுவும்
திருவமிர் தாகியதே. 26

1082 ஆகங் கனகனைக் கீறிய
கோளரிக் கஞ்சிவிண்ணோர்
பாகங் கனங்குழை யாய்அரு
ளாயெனத் தில்லைப்பிரான்
வேகந் தருஞ்சிம்புள் விட்டரி
வெங்கதஞ் செற்றிலனேல்
மோகங் கலந்தன் றுலந்ததன்
றோஇந்த மூவுலகே. 27

1083 மூவுல கத்தவர் ஏத்தித்
தொழுதில்லை முக்கட்பிராற்
கேவு தொழில்செய்யப்
பெற்றவர் யாரெனில்
ஏர்விடையாய்த்

தாவு தொழிற்பட் டெடுத்தனன்
மால்அயன் சாரதியா
மேவிர தத்தொடு பூண்டதொன்
மாமிக்க வேதங்களே. 28

1084 வேதகச் சிந்தை விரும்பிய
வன்தில்லை அம்பலத்து
மேதகக் கோயில்கொண்
டோன்சேய வன்வீ
ரணக்குடிவாய்ப்
போதகப் போர்வைப்
பொறிவாள் அரவரைப்
பொங்குசினச்
சாதகப் பெண்பிளை
தன்னையன் தந்த
தலைமகனே. 29

1085 தலையவன் பின்னவன்
தாய்தந்தை இந்தத் தராதலத்து
நிலையவம் நீக்கு
தொழில்புரிந் தோன்நடு

வாகிநின்ற
கொலையவன் சூலப்
படையவன் ஆலத்தெழு
கொழுந்தின்
இலையவன் காண்டற்
கருந்தில்லை அம்பலத்
துள்இறையே. 30

1086 இறையும் தெளகிலர் கண்டும்
எழில்தில்லை அம்பலத்துள்
அறையும் புனற்சென்னி
யோன்அரு ளால்அன்
றடுகரிமேல்
நிறையும் புகழ்த்திரு வாரூ
ரனும்நிறை தார்பரிமேல்
நறையுங் கமழ்தொங்கல்
வில்லவ னும்புக்க நல்வழியே. 31

1087 நல்வழி நின்றார் பகைநன்று
நொய்யர் உறவிலென்னும்
சொல்வழி கண்டனம்

யாம்தொகு சீர்த்தில்லை
அம்பலத்து
வில்வழி தானவர் ஊர்எரித்
தோன்வியன் சாக்கியனார்
கல்வழி நேர்நின் றளித்தனன் 32
காண்க சிவகதியே.

1088 கதியே அடியவர் எய்ப்பினில்
வைப்பாக் கருதிவைத்த
நிதியே நிமிர்புன் சடைஅமிர்
தேநின்னை என்னுள்வைத்த
மதியே வளர்தில்லை அம்பலத்
தாய்மகிழ் மாமலையாள்
பதியே பொறுத்தரு
ளாய்கொடி யேன்செய்த
பல்பிழையே. 33

1089 பிழையா யினவே
பெருக்கிநின் பெய்கழற்
கன்புதன்னில்
நுழையாத சிந்தையி

னேனையும் மந்தா
கினித்துவலை
முழையார் தருதலை மாலை
முடித்த முழுமுதலே
புழையார் கரியுரித்
தோய்தில்லை நாத 34
பொறுத்தருளே.

1090 பொறுத்தில னேனும்பன்
னஞ்சினைப் பொங்கெரி
வெங்கதத்தைச்
செறுத்தில னேனும்நந்
தில்லைப் பிரான்அத்
திரிபுரங்கள்
கறுத்தில னேனுங் கமலத்
தயன்கதிர் மாமுடியை
அறுத்தில னேனும் அமரருக்
கென்கொல் அடுப்பனவே. 35

1091 அடுக்கிய சீலைய ராய்அகல்
ஏந்தித் தசைஎலும்பில்

ஒடுக்கிய மேனியோ டூண்இரப்
பார்ஒள் இரணியனை
நடுக்கிய மாநர சிங்கனைச்
சிம்புள தாய்நரல
இடுக்கிய பாதன்தன் தில்லை 36
தொழாவிட்ட ஏழையரே.
1092 ஏழையென் புன்மை கருதா
திடையறா அன்பெனக்கு
வாழிநின் பாத மலர்க்கே
மருவ அருளுகண்டாய்
மாழைமென் நோக்கிதன் பங்க
வளர்தில்லை அம்பலத்துப்
போழிளந் திங்கள் சடைமுடி
மேல்வைத்த புண்ணியனே. 37
1093 புண்ணிய னேஎன்று போற்றி
செயாது புலன்வழியே
நண்ணிய னேற் கினி யாது
கொலாம்புகல் என்னுள்வந்திட்
டண்ணிய னேதில்லை அம்பல

வாஅலர் திங்கள் வைத்த
கண்ணிய னேசெய்ய காமன் 38
வெளுப்பக் கறுத்தவனே.
1094 கறுத்தகண் டாஅண்ட வாணா
வருபுனற் கங்கைசடை
செறுத்தசிந் தாமணி
யேதில்லை யாய்என்னைத்
தீவினைகள்
ஒறுத்தல்கண் டால்சிரி யாரோ
பிறர்என் உறுதுயரை
அறுத்தல்செய் யாவிடின்
ஆர்க்கோ வருஞ்சொல்
அரும்பழியே. 39
1095 பழித்தக் கவும்இக
ழான்தில்லை யான்பண்டு
வேட்டுவனும்
பழித்திட் டிறைச்சி கலையன்
அளித்த விருக்குழங்கன்
மொழித்தக்க சீர்அதி பத்தன்

படுத்திட்ட மீன்முழுதும்
இழித்தக்க என்னா தமிர்துசெய் 40
தான்என் றியம்புவரே.

1096 வரந்தரு மாறிதன் மேலும்உண்
டோவயல் தில்லைதன்னுள்
புரந்தரன் மால்தொழ நின்ற
பிரான்புலைப்
பொய்ம்மையிலே
நிரந்தர மாய்நின்ற
என்னையும் மெய்ம்மையின்
தன்னடியார்
தரந்தரு வான்செல்வத்
தாழ்த்தினன் பேசருந்
தன்மைஇதே. 41

1097 தன்றாள் தரித்தார்
இயாவர்க்கும் மீளா
வழிதருவான்
குன்றா மதில்தில்லை மூதூர்க்
கொடிமேல்

விடைஉடையோன்
மன்றாட வும்பின்னும்
மற்றவன் பாதம்
வணங்கிஅங்கே
ஒன்றார் இரண்டில்
விழுவர்அந் தோசில 42
ஊமர்களே.

1098 களைகண் இலாமையும்
தன்பொற் கழல்துணை
யாம்தன்மையும்
துளைகள் நிலாம்முகக்
கைக்கரிப் போர்வைச்
சுரம்நினையான்
தளைகள் நிலாமலர்க்
கொன்றையன் தண்புலி
யூரன்என்றேன்
வளைகள் நிலாமை வணங்கும்
அநங்கன் வரிசிலையே. 43

1099 வரித்தடந் திண்சிலை

மன்மதன் ஆதலும்
ஆழிவட்டம்
தரித்தவன் தன்மகன்
என்பதோர் பொற்பும்
தவநெறிகள்
தெரித்தவன் தில்லையுள்
சிற்றம் பலவன் திருப்புருவம்
நெரித்தலுங் கண்டது
வெண்பொடி யேயன்றி
நின்றிலவே. 44
1100 நின்றில வேவிச யன்னொடும்
சிந்தை களிப்புறநீள்
தென்தில்லை மாநடம் ஆடும்
பிரான்தன் திருமலைமேல்
தன்தலை யால்நடந் தேறிச்
சரங்கொண் டிழிந்ததென்பர்
கன்றினை யேவிள மேலெறிந்
தார்த்த கரியவனே. 45
1101 கருப்புரு வத்திரு வார்த்தைகள்

கேட்டலும் கண்பனியேன்
விருப்புரு வத்தினொ டுள்ளம்
உருகேன் விதிர்விதிரேன்
இருப்புரு வச்சிந்தை
என்னைவந் தாண்டதும்
எவ்வணமோ
பொருப்புரு வப்புரி
சைத்தில்லை ஆடல் 46
புரிந்தவனே.
1102 புரிந்தஅன்பின்றியும்
பொய்ம்மையி லேயும்
திசைவழியே
விரிந்தகங் கைமலர்
சென்னியில் கூப்பில்
வியன்நமனார்
பரிந்தவன் ஊர்புகல் இல்லை
பதிமூன் றெரியஅம்பு
தெரிந்த எங் கோன்தன்
திரையார் புனல்வயல்
சேண்தில்லையே.

47

1103 சேண்தில்லை மாநகர்த்
திப்பியக் கூத்தனைக்
கண்டும்அன்பு
பூண்டிலை நின்னை
மறந்திலை ஆங்கவன்
பூங்கழற்கே
மாண்டிலை இன்னம்
புலன்வழி யேவந்து
வாழ்ந்திடுவான்
மீண்டனை என்னைஎன்
செய்திட வோசிந்தை
நீவிளம்பே.

48

1104 விளவைத் தளர்வித்த
விண்டுவும் தாமரை
மேல்அயனும்
அளவிற் கறியா வகைநின்ற
அன்றும் அடுக்கல் பெற்ற
தளர்விற் றிருநகை

யாளும்நின் பாகங்கொல்
தண்புலியூர்க்
களவிற் கனிபுரை யுங்கண்ட
வார்சடைக் கங்கையனே. 49

1105 கங்கை வலம்இடம் பூவலம்
குண்டலம் தோடிடப்பால்
தங்கும் கரவலம் வெம்மழு
வீயிடம் பாந்தள்வலம்
சங்கம் இடம்வலம் தோலிடம்
ஆடை வலம்அக்கிடம்
அங்கஞ் சரிஅம் பலவன்
வலங்காண் இடம்அணங்கே. 50

1106 அணங்கா டகக்குன்ற மாதற
வாட்டிய வாலமர்ந்தாட்
கிணங்கா யவன்தில்லை
எல்லை மிதித்தலும் என்புருகா
வணங்கா வழுத்தா
விழாஎழும் பாவைத்
தவாமதர்த்த

குணங்காண் இவள்என்ன
என்றுகொ லாம்வந்து 51
கூடுவதே.

1107 கூடுவ தம்பலக் கூத்தன்
அடியார் குழுவுதொறும்
தேடுவ தாங்கவன் ஆக்கம்அச்
செவ்வழி அவ்வழியே
ஓடுவ துள்ளத் திருத்துவ
தொண்சுட ரைப்பிறவி
வீடுவ தாக நினையவல்
லோர்செய்யும் வித்தகமே.
52

1108 வித்தகச் செஞ்சடை
வெண்மதிக் கார்நிறக் கண்டத்
தெண்தோள்
மத்தகக் கைம்மலைப்
போர்வை மதில்தில்லை
மன்னனைத்தம்
சித்தகக் கோயில் இருத்தும்
திறத்தா கமிகர்க்கல்லால்

புத்தகப் பேய்களுக் கெங்குத்த
தோஅரன் பொன்னடியே. 53

1109 பொன்னம் பலத்துறை
புண்ணியன் என்பர்
புயல்மறந்த
கன்னம்மை தீரப் புனிற்றுக்
கலிக்காமற் கன்றுபுன்கூர்
மன்னு மழைபொழிந் தீர்அறு
வேலிகொண் டாங்கவற்கே
பின்னும் பிழைதவிர்ந் தீர்அறு
வேலிகொள் பிஞ்ஞகனே. 54

1110 நேசன்அல் லேன்நினை
யேன்வினை தீர்க்குந்
திருவடிக்கீழ்
வாசநன் மாமல ரிட்டிறைஞ்
சேன்என்தன் வாயதனால்
தேசன்என் னானை பொன்னார்
திருச் சிற்றம் பலம்நிலவும்
ஈசன்என் னேன்பிறப்

பென்னாய்க் கழியுங்கொல் 55
என்தனக்கே.

1111 தனந்தலை சக்கரம் வானத்
தலைமை குபேரன்தக்கன்
வனந்தலை ஏறடர்த் தோன்வா
சவன்உயிர் பல்லுடல்ஊளர்
சினந்தலை காலன் பகல்காமன்
தானவர் தில்லைவிண்ணோர்
இனந்தலை வன்அரு
ளால்முனி வால்பெற்
றிகந்தவரே. 56

1112 அவமதித் தாழ்நர கத்தில்
இடப்படும் ஆதர்களும்
தவமதித் தொப்பிலர்
என்னவிண் ஆளும்
தகைமையரும்
நவநிதித் தில்லையுட் சிற்றம்
பலத்து நடம்பயிலும்
சிவநிதிக் கேநினை யாரும்

நினைந்திட்ட செல்வருமே. 57
1113 வருவா சகத்தினில் முற்றுணர்ந்
தோனைவண்
தில்லைமன்னைத்
திருவாத வூர்ச்சிவ பாத்தியன்
செய்திருச் சிற்றம்பலப்
பொருளார் தருதிருக்
கோவைகண் டேயுமற் றப்
பொருளைத்
தெருளாத உள்ளத் தவர்கவி
பாடிச் சிரிப்பிப்பரே. 58
1114 சிரித்திட்ட செம்பவ ளத்தின்
திரளும் செழுஞ்சடைமேல்
விரித்திட்ட பைங்கதிர்த்
திங்களும் வெங்கதப்
பாந்தளும்தீத்
தரித்திட்ட அங்கையும் சங்கச்
சுருளும்என் நெஞ்சினுள்ளே
தெரித்திட்ட வாதில்லைச்

சிற்றம் பலத்துத் திருநடனே. 59
1115 நடஞ்செய்சிற் றம்பலத்
தான்முனி வென்செய்யும்
காமன்அன்று
கொடுஞ்சினத் தீவிழித் தாற்குக்
குளிர்ந்தனன் விற்கொடும்பூண்
விடுஞ்சினத் தானவர்
வெந்திலர் வெய்தென
வெங்கதத்தை
ஒடுங்கிய காலன்அந் நாள்நின்
றுதையுணா விட்டனனே.
60

1116 விட்டங் கொளிமணிப்
பூண்திகழ் வன்மதன்
மெய்யுரைக்கில்
இட்டங் கரியநல்
லான்அல்லன் அம்பலத்
தெம்பரன்மேல்
கட்டங் கியகணை எய்தலும்
தன்னைப்பொன்

னார்முடிமேல்
புட்டங்கி னான்மக னாமென்று
பார்க்கப் பொடிந்தனனே. 61

1117 பொடியேர் தருமே னியனாகிப்
பூசல் புகவடிக்கே
கடிசேர் கணைகுளிப் பக்கண்டு
கோயிற் கருவியில்லா
வடியே படஅமை யுங்கணை
என்ற வரகுணன்தன்
முடியே தருகழல் அம்பலத்
தாடிதன் மொய்கழலே. 62

1118 கழலும் பசுபாச ராம்இமை
யோர்தங் கழல்பணிந்திட்
டழலும் இருக்கும் தருக்குடை
யோர்இடப் பால்வலப்பால்
தழலும் தமருக மும்பிடித்
தாடிசிற் றம்பலத்தைச்
சுழலும் ஒருகால் இருகால்
வரவல்ல தோன்றல்களே. 63

1119 தோன்றலை வெண்மதி
தாங்கியைத் துள்ளிய
மாலயற்குத்
தான்தலை பாதங்கள் சார்எரி
யோன்தன்னைச்
சார்ந்தவர்க்குத்
தேன்தலை ஆன்பால்
அதுகலந் தால்அன்ன
சீரனைச்சீர்
வான்தலை நாதனைக்
காண்பதென் றோதில்லை
மன்றிடையே. 64

1120 மன்றங் கமர்திருச் சிற்றம்
பலவ வடவனத்து
மின்றங் கிடைக்குந்தி நாடக
மாடக்கொல் வெண்தரங்கம்
துன்றங் கிளர்கங்கை யாளைச்
சுடுசினத் தீயரவக்
கன்றங் கடைசடை மேல்அடை

யாவிட்ட கைதவமே. 65

1121 தவனைத் தவத்தவர்க்
கன்பனைத் தன்அடி
எற்குதவும்
சிவனைச் சிவக்கத் திரிபுரத்
தைச்சிவந் தானைச் செய்ய
அவனைத் தவளத் திருநீ
றனைப்பெரு நீர்கரந்த
பவனைப் பணியுமின்
நும்பண்டை வல்வினை
பற்றறவே. 66

1122 பற்றற முப்புரம் வெந்தது
பைம்பொழில் தில்லைதன்னுள்
செற்றரு மாமணிக் கோயிலில்
நின்றது தேவர்கணம்
சுற்றரு நின்புகழ் ஏத்தித்
திரிவது சூழ்சடையோய்
புற்றர வாட்டித் திரியும்
அதுவொரு புல்லனவே. 67

1123 புல்லறி வின்மற்றைத் தேவரும்
பூம்புலி யூருள்நின்ற
அல்லெறி மாமதிக் கண்ணிய
னைப்போல் அருளுவரே
கல்லெறிந் தானும்தன் வாய்நீர்
கதிர்முடி மேலுகுத்த
நல்லறி வாளனும் மீளா
வழிசென்று நண்ணினரே. 68

1124 நண்ணிய தீவினை நாசஞ்
செலுத்தி நமனுலகத்
தெண்ணினை நீக்கி
இமையோர் உலகத்
திருக்கலுற்றீர்
பெண்ணினொர் பாகத்தன்
சிற்றம் பலத்துப்
பெருநடனைக்
கண்ணினை யார்தரக்
கண்டுகை யாரத்
தொழுமின்களே.

1125 கைச்செல்வம் எய்திட
லாமென்று பின்சென்று
கண்குழித்தல்
பொய்ச்செல்வர் செய்திடும்
புன்மைகட்கே என்றும்
பொன்றல்இல்லா
அச்செல்வம் எய்திட
வேண்டுதி யேல்தில்லை
அம்பலத்துள்
இச்செல்வன் பாதம் கருதிரந்
தேன்உன்னை என்நெஞ்சமே. 70

திருச்சிற்றம்பலம்

12.3 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி **(1126 - 1215)**

1126 பொன்னி வடகரை சேர்நாரை
யூரில் புழைக்கைமுக
மன்னன் அறுபத்து மூவர்
பதிதேம் மரபுசெயல்
பன்னஅத் தொண்டத்
தொகைவகை பல்கும்அந்
தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல
நம்பிபொற் பாதத்
துணைதுணையே. 1
1127 தில்லைவாழ் அந்தணர்
செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப்
பதியிற் செழுமறையோர்
ஒப்பப் புவனங்கள் மூன்றினும்
உம்பரின் ஊர்எரித்த
அப்பர்க் கமுதத் திருநடர்க்
கந்திப் பிறையணிந்த
துப்பர்க் குரிமைத் தொழில்புரி
வோர்தமைச் சொல்லுதுமே. 2

1128 திருநீலகண்ட நாயனார்
சொல்லச் சிவன்திரு
ஆணைதன்தூமொழி
தோள்நசையை
ஒல்லைத் துறந்துரு மூத்ததற்
பின்உமை கோன் அருளால்
வில்லைப் புரைநுத லாளோ
டிளமைபெற் றின்பமிக்கான்
தில்லைத் திருநீல கண்டக் 3
குயவனாம் செய்தவனே.
1129 இயற்பகை நாயனார்
செய்தவர் வேண்டிய தியாதும்
கொடுப்பச் சிவன்தவனாய்க்
கைதவம் பேசிநின் காதலி
யைத்தரு கென்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை ஈந்தவன்
வாய்ந்த பெரும்புகழ்வந்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட்
டினத்துள் இயற்பகையே.
4

1130 இளையான்குடிமாற நாயனார்
இயலா விடைச்சென்ற
மாதவற் கின்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முளைவித்து வாரி
மனைஅலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி
ஆக்கும் அவன்செழுநீர்க்
கயலார் இளையான் குடியுடை
மாறன்எங் கற்பகமே. 5

1131 மெய்ப்பொருள் நாயனார்
கற்றநன் மெய்த்தவன்
போல்ஒரு பொய்த்தவன்
காய்சினத்தால்
செற்றவன் தன்னை அவனைச்
செறப்புக லும்திருவாய்
மற்றவன் `தத்தா நமரே'
எனச்சொல்லி வான்உலகம்
பெற்றவன் சேதிபன்
மெய்ப்பொரு ளாம்என்று
பேசுவரே.

6

1132 விறன்மிண்ட நாயனார்
பேசும் பெருமையவ்
வாரூரனையும் பிரானவனாம்
ஈசன் தனையும் புறகுதட்
டென்றவன் ஈசனுக்கே
நேசன் எனக்கும்
பிரான்மனைக் கேபுக
நீடுதென்றல்
வீசும் பொழில்திருச்
செங்குன்றம் மேய
விறன்மிண்டனே. 7

1133 அமர்நீதி நாயனார்
மிண்டும் பொழில்பழை
யாறை அமர்நீதி
வெண்பொடியின்
முண்டம் தரித்த பிராற்குநல்
லூரின்முன் கோவணம்நேர்
கொண்டிங் கருளென்று

தன்பெருஞ் செல்வமும்
தன்னையுந்தன்
துண்ட மதிநுத லாளையும்
ஈந்த தொழிலினனே. 8

1134 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
தொழுதும் வணங்கியும்
மாலயன் தேடரும்
சோதிசென்றாங்
கெழுதும் தமிழ்ப்பழ ஆவணம்
காட்டி எனக்குன்குடி
முழுதும் அடிமைவந்
தாட்செய் எனப்பெற்ற
வன்முரல்தேன்
ஒழுகு மலரின்நற் றார்எம்பி
ரான்நம்பி யாரூரனே.
9

1135 எறிபத்த நாயனார்
ஊர்மதில் மூன்றட்ட உத்தமற்
கென்றோர் உயர்தவத்தோன்
தார்மலர் கொய்யா வருபவன்

தண்டின் மலர்பறித்த
ஊர்மலை மேற்கொள்ளும்
பாகர் உடல்துணி யாக்குமவன்
ஏர்மலி மாமதில் சூழ்கரு
ஊரில் எறிபத்தனே. 10

1136 ஏனாதிநாத நாயனார்
பத்தனை ஏனாதி நாதனைப்
பார்நீ டெயினைதன்னுள்
அத்தனைத் தன்னோ
டமர்மலைந் தான்நெற்றி
நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீ
டொழிந்தவன் கண்டிப்ப
நின்றருளும்
நித்தனை ஈழக் குலதீபன்
என்பர்இந் நீள்நிலத்தே. 11

1137 கண்ணப்ப நாயனார்
நிலத்தில் திகழ்திருக் காளத்தி
யார்திரு நெற்றியின்மேல்

நலத்தில் பொழிதரு கண்ணிற்
குருதிகண் டுள்நடுங்கி
வலத்தில் கடுங்கணை
யால்தன் மலர்க்கண்
இடந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராதன்நம்
கண்ணப்ப னாம்என்று
கூறுவரே. 12

1138 குங்குலியக்கலய நாயனார்
ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற்
பூட்டி எழிற்பனந்தாள்
சாய்ந்த சிவன்நிலைத்
தான்என்பர் காதலி
தாலிகொடுத்
தாய்ந்தநற் குங்குலி
யங்கொண் டனற்புகை
காலனைமுன்
காய்ந்த அரற்கிட்ட தென்கட
வூரில் கலையனையே. 13

1139 மானக் கஞ்சாற நாயனார்
கலச முலைக்கன்னி காதற்
புதல்வி கமழ்குழலை
நலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச
வடிக்கிவை நல்கெனலும்
அலசும் எனக்கரு தாதவன்
கூந்தல் அரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிற்கஞ்சை
மானக்கஞ் சாறன் 14
எனும்வள்ளலே.

1140 அரிவாட்டாய நாயனார்
வள்ளற் பிராற்கமு தேந்தி
வருவோன் உகலும்இங்கே
வெள்ளச் சடையாய்
அமுதுசெய் யாவிடில்
என்தலையைத்
தள்ளத் தகுமென்று வாட்பூட்
டியதடங் கையினன் காண்
அள்ளற் பழனங் கணமங்

கலத்தரி வாட்டாயனே. 15

1141 ஆனாய நாயனார்
தாயவன் யாவுக்கும் தாழ்சடை
மேல்தனித் திங்கள்வைத்த
தூயவன் பாதம்
தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை
யாற்பரவும்
வேயவன் மேல்மழ நாட்டு
விரிபுனல் மங்கலக்கோன்
ஆயவன் ஆனாயன் என்னை
உவந்தாண் டருளினனே. 16

1142 சுந்தர மூர்த்தி நாயனார்
`அருட்டுறை அத்தற் கடிமைப்
பட்டேன் இனி
அல்லன்'என்னும்
பொருட்டுறை யாவதென்
னேஎன்ன வல்லவன்
பூங்குவளை
இருட்டுறை நீர்வயல் நாவற்

பதிக்கும் பிரான்அடைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வான்வழி 17
காட்டிட வல்லவனே.

1143 மூர்த்தி நாயனார்
அவந்திரி குண்டமண்
ஆவதின் மாள்வனென்
றன்றாலவாய்ச்
சிவன்திரு மேனிக்குச் செஞ்சந்
தனமாச் செழுமுழங்கை
உவந்தொளிர் பாறையில்
தேய்த்துல காண்டஒண்
மூர்த்திதன்னூர்
நிவந்தபொன் மாட மதுரா
புரியென்னும் நீள்பதியே. 18

1144 முருக நாயனார்
பதிகம் திகழ்தரு பஞ்சாக்
கரம்பயில் நாவினன்சீர்
மதியம் சடையாற் கலர்தொட்
டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து

துதியம் கழற்சண்பை நாதற்குத்
தோழன்வன்
றொண்டன்அம்பொன்
அதிகம் பெறும்புக லூர்முரு
கன்எனும் அந்தணனே. 19

1145 உருத்திர பசுபதி நாயனார்
அந்தாழ் புனல்தன்னில்
அல்லும் பகலும்நின்
றாதரத்தால்
உந்தாத அன்பொ டுருத்திரஞ்
சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தார் உருத்திர பசுபதி
தன்னற் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யூர்என்
றுரைப்பர்இந் நானிலத்தே. 20

1146 திருநாளைப்போவார்
நாயனார்
நாவார் புகழ்த்தில்லை
அம்பலத் தான்அருள்

பெற்றுநாளைப்
போவான் அவனாம்
புறத்திருத் தொண்டன்தன்
புன்புலைபோய்
மூவா யிரவர்கை கூப்ப
முனியா யவன்பதிதான்
மாவார் பொழில்திகழ்
ஆதனூர் என்பர்இம் 21
மண்டலத்தே.
1147 திருக்குறிப்புத்தொண்ட
நாயனார்
மண்டும் புனற்சடை யான்தமர்
தூசெற்றி வாட்டும்வகை
விண்டு மழைமுகில் வீடா
தொழியின்யான் வீவன்என்னா
முண்டம் படர்பாறை முட்டும்
எழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி ஏகா
லியர்தங்கள் தொல்குலமே.
22

1148 சண்டேசுர நாயனார்
குலமே றியசேய்ஞ லூரில்
குரிசில் குரைகடல்சூழ்
தலமே றியவிறல் சண்டிகண்
டீர்தந்தை தாள்இரண்டும்
வலமே றியமழு வால்எறிந்
தீசன் மணிமுடிமேல்
நலமே றியபால் சொரிந்தலர்
சூட்டிய நன்னிதியே. 23
1149 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
`நிதியார் துருத்திதென்
வேள்விக் குடியாய்
நினைமறந்த
மதியேற் கறிகுறி வைத்த
புகர்பின்னை மாற்றி'டென்று
துதியா அருள்சொன்ன வாறறி
வாரிடைப் பெற்றவன்காண்
நதியார் புனல்வயல் நாவலர்
கோன்என்னும் நற்றவனே. 24

1150 திருநாவுக்கரசு நாயனார்
நற்றவன் நல்லூர்ச் சிவன்திருப்
பாதம்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற
வீரட்டர் பெய்கழற்றாள்
உற்றவன் உற்ற விடம்அடை
யார்இட ஒள்ளமுதாத்
துற்றவன் ஆமூரில் நாவுக் 25
கரசெனும் தூமணியே.
1151 மணியினை மாமறைக் காட்டு
மருந்தினை வண்மொழியால்
திணியன நீள்கத வந்திறப்
பித்தன தெண்கடலிற்
பிணியன கல்மிதப் பித்தன
சைவப் பெருநெறிக்கே
அணியன நாவுக் கரையர்
பிரான்தன் அருந்தமிழே. 26
1152 குலச்சிறை நாயனார்
அருந்தமிழ் ஆகரன் வாதில்

அமணைக் கழுநுதிமேல்
இருந்தமிழ் நாட்டிடை
ஏற்றுவித் தோன்எழிற்
சங்கம்வைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் தன்அதி
காரி பிரசம்மல்கு
குருந்தவிழ் சாரல் மணமேற் 27
குடிமன் குலச்சிறையே.

1153 பெருமிழலைக் குறும்ப
நாயனார்
சிறைநன் புனல்திரு நாவலூ
ராளி செழுங்கயிலைக்
கிறைநன் கழல்நாளை எய்தும்
இவனருள் போற்றஇன்றே
பிறைநன் முடியன் அடியடை
வேன்என் றுடல்பிரிந்தான்
நறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் 28
குறும்பன் எனும்நம்பியே.

1154 காரைக்கால் அம்மையார்

`நம்பன் திருமலை நான்மிதி
யேன்'என்று தாள்இரண்டும்
உம்பர் மிசைத்தலை யால்நடந்
தேற உமைநகலும்
செம்பொன் உருவன்'என்
அம்மை' எனப்பெற் றவள்
செழுந்தேன்
கொம்பின் உகுகாரைக் 29
காலினில் மேய குலதனமே.
1155 அப்பூதியடிகள் நாயனார்
தனமா வதுதிரு நாவுக் கரசின்
சரணம்என்னா
மனமார் புனற்பந்தர்
வாழ்த்திவைத் தாங்கவன்
வண்தமிழ்க்கே
இனமாத் தனது பெயரிடப்
பெற்றவன் எங்கள்பிரான்
அனமார் வயல்திங்கள்
ஊரினில் வேதியன்
அப்பூதியே.

30

1156 திருநீலநக்க நாயனார்
பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் சிலந்தி
புகலும்அஞ்சி
ஊதித் துமிந்த மனைவியை
நீப்பஉப் பாலவெல்லாம்
பேதித் தெழுந்தன காணென்று
பிஞ்ஞகன் காட்டுமவன்
நீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக்
கன்எனும் வேதியனே. 31

1157 நமிநந்தியடிகள் நாயனார்
வேத மறிக்கரத் தாரூர் அரற்கு
விளக்குநெய்யைத்
தீது செறிஅமண் கையர்அட்
டாவிடத் தெண்புனலால்
ஏத முறுக அருகரென் றன்று
விளக்கெரித்தான்
நாதன் எழில்ஏமப் பேறூர்
அதிபன் நமிநந்தியே.

32

1158 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
நந்திக்கும் நம்பெரு மாற்குநல்
ஆரூரில் நாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ்
பாடிப் படர்புனலிற்
சிந்திப் பரியன சேவடி
பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர்
வன்தொண்டன் என்பர்இவ்
வையகத்தே. 33
1159 திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி
நாயனார்
வையம் மகிழயாம் வாழ
அமணர் வலிதொலைய
ஐயன் பிரம புரத்தரற் கம்மென்
குதலைச் செவ்வாய்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப்
பாடப் பருப்பதத்தின்
தையல் அருள்பெற்
றனன்என்பர் ஞானசம்

பந்தனையே. 34

1160 பந்தார் விரலியர்
வேள்செங்கட் சோழன்
முருகன்நல்ல
சந்தார் அகலத்து நீலநக்
கன்பெயர் தான்மொழிந்து
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தில்
இட்டடி யேன்கொடுத்த
அந்தாதி கொண்ட
பிரான்அருட் காழியர்
கொற்றவனே. 35

1161 ஏயர்கோன் கலிக்காம
நாயனார்
கொற்றத் திறல்எந்தை
தந்தைதன் தந்தைஎங் கூட்ட
மெல்லாம்
தெற்றச் சடையாய் நினதடி
யேந்திகழ் வன்தொண்டனே
மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பான்என்

றுடைவாள் உருவிஅந்நோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன்
குடிஏயர் சீர்க்குடியே. 36

1162 திருமூல நாயனார்
குடிமன்னு சாத்தனூர்க்
கோக்குலம் மேய்ப்போன்
குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற்
பிறையாளன் தன்னை
முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின்
சொற்படி யேபர
விட்டென்உச்சி
அடிமன்ன வைத்த
பிரான்மூலன் ஆகின்ற
அங்கணனே.
37

1163 தண்டியடிகள் நாயனார்
கண்ணார் மணிஒன்றும்
இன்றிக் கயிறு பிடித்தரற்குத்

தண்ணார் புனல்தடம்
தொட்டலும் தன்னை
நகும்அமணர்
கண்ணாங் கிழப்ப அமணர்
கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
விண்ணா யகனிடைப்
பெற்றவன் ஆரூர்
விறல்தண்டியே. 38
1164 மூர்க்க நாயனார்
தண்டலை சூழ்திரு
வேற்காட்டூர் மன்னன்
தருகவற்றால்
கொண்டவல் லாயம்வன்
சூதரை வென்றுமுன்
கொண்டபொருள்
முண்டநன் னீற்றன் அடியவர்க்
கீபவன் மூர்க்கனென்பர்
நண்டலை நீரொண்
குடந்தையில் மேவுநற்
சூதனையே.

1165 சோமாசிமாற நாயனார்
சூதப் பொழில் அம்பர்
அந்தணன் சோமாசி
மாறன்என்பான்
வேதப் பொருள்அஞ்
செழுத்தும் விளம்பியல்
லால்மொழியான்
நீதிப் பரன்மன்னு நித்த
நியமன் பரவையென்னும்
மாதுக்குக் காந்தன்வன்
தொண்டன் தனக்கு
மகிழ்துணையே. 40

1166 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
துணையும் அளவும் இல்
லாதவன் தன்னரு
ளேதுணையாக்
கணையும் கதிர்நெடு வேலும்
கறுத்த கயலிணையும்

பிணையும் நிகர்த்தகண்
சங்கிலி பேரமைத்
தோள்இரண்டும்
அணையும் அவன்திரு 41
வாரூரன் ஆகின்ற அற்புதனே.

1167 சாக்கிய நாயனார்
தகடன ஆடையன் சாக்கியன்
மாக்கற் றடவரையன்
மகள்தனந் தாக்கக்
குழைந்ததிண் தோளர்வண்
கம்பர்செம்பொன்
திகழ்தரு மேனியிற் செங்கல்
எறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவன் ஊர்சங்க
மங்கை புவனியிலே.
42

1168 சிறப்புலி நாயனார்
புவனியிற் பூதியும் சாதன
மும்பொலி வார்ந்துவந்த
தவநிய மற்குச் சிறப்புச்செய்

தத்துவ காரணனாம்
அவனியில் கீர்த்தித் தென்
ஆக்கூர் அதிபன்
அருமறையோன்
சிவன்நிய மந்தலை
நின்றதொல் சீர்நஞ்
சிறப்புலியே 43

1169 சிறுத்தொண்ட நாயனார்
புலியின் அதளுடைப்
புண்ணியற் கின்னமு
தாத்தனதோர்
ஒலியின் சதங்கைக் குதலைப்
புதல்வன் உடல்துணித்துக்
கலியின் வலிகெடுத் தோங்கும்
புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன்கண்டீர்
மலியும் பொழில்ஒண்செங்
காட்டம் குடியவர்
மன்னவனே. 44

1170 சேரமான்பெருமாள் நாயனார்

மன்னர் பிரான்எதிர்
வண்ணான் உடல்உவர்
ஊறிநீறார்
தன்னர் பிரான்தமர் போல
வருதலும் தான்வணங்க
என்னர் பிரான்அடி வண்ணான்
எனஅடிச் சேரன்என்னும்
தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி 45
வான்எனும் சேரலனே.

1171 சேரற்குத் தென்னா வலர்பெரு
மாற்குச் சிவன்அளித்த
வீரக் கடகரி முன்புதன் பந்தி
இவுளிவைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவில்
வீரனை வெற்றிகொண்ட
சூரற் கெனதுள்ளம் நன்றுசெய்
தாய்இன்று தொண்டுபட்டே. 46

1172 கணநாத நாயனார்
தொண்டரை யாக்கி அவரவர்க்

கேற்ற தொழில்கள் செய்வித்
தண்டர்தங் கோனக்
கணத்துக்கு நாயகம்
பெற்றவன்காண்
கொண்டல்கொண் டேறிய
மின்னுக்குக் கோல மடல்கள்
தொறும்
கண்டல்வெண் சோறளிக் 47
குங்கடல் காழிக் கணநாதனே.

1173 கூற்றுவ நாயனார்
நாதன் திருவடி யேமுடி யாகக்
கவித்துநல்ல
போதங் கருத்திற் பொறித்தமை
யால்அது கைகொடுப்ப
ஓதந் தழுவிய ஞாலம்எல்
லாமொரு கோலின்வைத்தான்
கோதை நெடுவேற்
களப்பாளன் ஆகிய
கூற்றுவனே. 48

1174 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
கூற்றுக் கெவனோ புகல்திரு
வாரூரன் பொன்முடிமேல்
ஏற்றுத் தொடையலும்
இன்அடைக் காயும்
இடுதருமக்
கோற்றொத்துக் கூனனும்
கூன்போய்க் குருடனும்
கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி 49
யாம்இத் தரணியிலே.
1175 பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்
தரணியிற் பொய்ம்மை
இலாத்தமிழ்ச் சங்கம் அ
திற்கபிலர்
பரணர்நக் கீரர் முதல்நாற்பத்
தொன்பது பல்புலவோர்
அருள்நமக் கீயும் திருவால
வாய்அரன் சேவடிக்கே
பொருளமைத் தின்பக் கவிபல

பாடும் புலவர்களே. 50

1176 புகழ்ச்சோழ நாயனார்
புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள
நாடு பொடிபடுத்த
குலமன் னியபுகழ்க் கோகன
நாதன் குலமுதலோன்
நலமன் னியபுகழ்ச் சோழன
தென்பர் நகுசுடர்வாள்
வலமன் னியஎறி பத்தனுக்
கீந்ததோர் வண்புகழே. 51

1177 நரசிங்க முனையரைய
நாயனார்
புகழும் படிஎம் பரமே
தவர்க்குநற் பொன்னிடுவோன்
இகழும் படியோர் தவன்மட
வார்புனை கோலம்எங்கும்
நிகழும் படிகண் டவனுக்
கிரட்டிபொன்இட்டவன்நீள்
திகழு முடிநர சிங்க முனையர

சன்திறமே. 52

1178 அதிபத்த நாயனார்
திறம்அமர் மீன்படுக்
கும்பொழு தாங்கொரு
மீன்சிவற்கென்
றுறஅமர் மாகடற் கேவிடு
வோன்ஒரு நாட்கனக
நிறம்அமர் மீன்பட நின்மலற்
கென்றுவிட் டோன்கமலம்
புறம்அமர் நாகை அதிபத்த
னாகிய பொய்யிலியே.
53

1179 கலிக்கம்ப நாயனார்
பொய்யைக் கடிந்துநம்
புண்ணியர்க் காட்பட்டுத்
தன்அடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத்
தான்அவன் தாள்கழுவ
வையத் தவர்முன்பு வெள்கிநீர்
வாரா விடமனைவி

கையைத் தடிந்தவன்
பெண்ணா கடத்துக் 54
கலிக்கம்பனே.

1180 கலிய நாயனார்

கம்பக் கரிக்கும் சிலந்திக்கும்
நல்கிய கண்ணுதலோன்
உம்பர்க்கு நாதற் கொளிவிளக்
கேற்றற் குடல்இலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்விற் றுஞ்செக்
குழன்றும்கொள் கூலியினால்
நம்பற் கெரித்த கலிஒற்றி
மாநகர்ச் சக்கிரியே. 55

1181 சத்தி நாயனார்

கிரிவில் லவர்தம் அடியரைத்
தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரைஅந் நாவரி
வோன்திருந் தாரைவெல்லும்
வரிவில் லவன்வயற் செங்கழு
நீரின் மருவுதென்றல்

தெருவில் விரைகம ழுந்தென்
வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே. 56

1182 ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

சத்தித் தடக்கைக் குமரன்நல்
தாதைதன் தானம்எல்லாம்
முத்திப் பதமொரோர்
வெண்பா மொழிந்து
முடியரசா
மத்திற்கு மும்மைநன்
தாள்அரற் காய்ஐயம்
ஏற்றலென்னும்
பத்திக் கடல்ஐ யடிகளா
கின்றநம் பல்லவனே. 57

1183 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பல்லவை செங்கதி ரோனைப்
பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் தென்புக
லூர்அரன் பால்துய்ய

செம்பொன்கொள்ள
வல்லவன் நாட்டியத் தான்குடி
மாணிக்க வண்ணனுக்கு
நல்லவன் தன்பதி நாவலூர்
ஆகின்ற நன்னகரே. 58

1184 கணம்புல்ல நாயனார்
நன்னக ராய இருக்குவே
ளூர்தனில் நல்குவராய்ப்
பொன்னக ராயநற் றில்லை
புகுந்து புலீச்சரத்து
மன்னவ ராய அரர்க்குநற்
புல்லால் விளக்கெரித்தான்
கன்னவில் தோள்எந்தை
தந்தை பிரான்எம்
கணம்புல்லனே. 59

1185 காரி நாயனார்
புல்லன வாகா வகைஉல
கத்துப் புணர்ந்தனவும்
சொல்லின வும்நய மாக்கிச்

சுடர்பொற் குவடுதனி
வில்லனை வாழ்த்தி விளங்கும்
கயிலைபுக் கான்என்பரால்
கல்லன மாமதில் சூழ்கட
ஊரினிற் காரியையே. 60

1186 நெடுமாற நாயனார்
கார்த்தண் முகில்கைக்
கடற்காழி யர்பெரு
மாற்கெதிராய்
ஆர்த்த அமணர் அழிந்தது
கண்டுமற் றாங்கவரைக்
கூர்த்த கழுவின் நுதிவைத்த
பஞ்சவன் என்றுரைக்கும்
வார்த்தை யதுபண்டு
நெல்வேலி யில்வென்ற
மாறனுக்கே. 61

1187 வாயிலார் நாயனார்
மாறா அருளரன் தன்னை
மனஆ லயத்திருத்தி

ஆறா அறிவாம் ஒளிவிளக்
கேற்றி அகமலர்வாம்
வீறா மலரளித் தன்பெனும்
மெய்யமிர் தம்கொடுத்தான்
வீறார் மயிலையுள் வாயிலான்
என்று விளம்புவரே. 62

1188 முனையடுவார் நாயனார்
என்று விளம்புவர் நீடூர்
அதிபன் முனையடுவோன்
என்றும் அமருள் அழிந்தவர்க்
காக்கூலி ஏற்றெறிந்து
வென்று பெருஞ்செல்வம்
எல்லாம் கனகநன்
மேருவென்னும்
குன்று வளைத்த சிலையான்
தமர்க்குக் கொடுத்தனனே. 63

1189 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
கொடுத்தான் முதலைகொள்
பிள்ளைக் குயிர்அன்று

புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர கவிஅவி
நாசியை வேடர்சுற்றம்
படுத்தான் திருமுரு கன்பூண்
டியினில் பராபரத்தேன்
மடுத்தான் அவனென்பர்
வன்தொண்ட னாகின்ற 64
மாதவனே.

1190 கழற்சிங்க நாயனார்
மாதவத் தோர்தங்கள்
வைப்பினுக் காரூர்
மணிக்குவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த
தேவிதன் மூக்கை அரியப்
பொற்கை
காதிவைத் தன்றோ
அரிவதென் றாங்கவள்
கைதடிந்தான்
நாதமொய்த் தார்வண்டு
கிண்டுபங் கோதைக்

கழற்சிங்கனே. 65

1191 இடங்கழி நாயனார்

சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன்
சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கிற் கனகம் அணிந்தஆ
தித்தன் குலமுதலோன்
திங்கட் சடையர் தமரதென்
செல்வம் எனப்பறைபோக்
கெங்கட் கிறைவன்
இருக்குவே ளூர்மன்
இடங்கழியே. 66

1192 செருத்துணை நாயனார்

கழிநீள் கடல்நஞ் சயின்றார்க்
கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீள் புகழ்க்கழற்
சிங்கன்தன் தேவிமுன்
மோத்தலுமே
எழில்நீள் குமிழ்மலர் மூக்கரிந்
தானென் றியம்புவரால்

செழுநீர் மருகல்நன் னாட்டமர் 67
தஞ்சைச் செருத்துணையே.

1193 புகழ்த்துணை நாயனார்
செருவிலி புத்தூர்ப்
புகழ்த்துணை வையம்
சிறுவிலைத்தா
உருவலி கெட்டுண வின்றி
உமைகோனை மஞ்சனம்செய்
தருவதோர் போதுகை சோர்ந்து
கலசம் விழத்தரியா
தருவரை வில்லி அருளும்
நிதியது பெற்றனனே. 68

1194 கோட்புலி நாயனார்
பெற்றம் உயர்த்தோன்
விரையாக் கலிபிழைத்
தோர்தமது
சுற்றம் அறுக்கும் தொழில்திரு
நாட்டியத் தான்குடிக்கோன்
குற்றம் அறுக்கும்நங்

கோட்புலி நாவற் குரிசில்
அருள்
பெற்ற அருட்கடல் என்றுல
கேத்தும் பெருந்தகையே. 69

1195 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
தகுமகட் பேசினோன் வீயவே
நூல்போன சங்கிலிபால்
புகுமணக் காதலி னால் ஒற்றி
யூர்உறை புண்ணியன்தன்
மிகுமலர்ப் பாதம் பணிந்தரு
ளால்இவ் வியனுலகம்
நகுவழக் கேநன்மை
யாப்புணர்ந் தான்நாவ
லூர்அரசே. 70

1196 பத்தராய்ப் பணிவார்கள்
அரசினை ஆரூர் அமரர்
பிரானை அடிபணிந்திட்
டுரைசெய்த வாய்தடு மாறி
உரோம புளகம்வந்து

கரசர ணாதி அவயவம்
கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரும் அங்கத்தி
னோர்பத்தர் என்று 71
தொகுத்தவரே.
1197 பரமனையே பாடுவார்
தொகுத்த வடமொழி
தென்மொழி யாதொன்று
தோன்றியதே
மிகுத்த இயலிசை வல்ல
வகையில்விண் தோயுநெற்றி
வகுத்த மதில்தில்லை அம்பலத்
தான்மலர்ப் பாதங்கள்மேல்
உகுத்த மனத்தொடும் பாடவல்
லோர்என்ப உத்தமரே. 72
1198 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே
வைத்தார்
உத்தமத் தானத் தறம்பொருள்
இன்ப மொடியெறிந்து

வித்தகத் தானத் தொருவழிக்
கொண்டு விளங்கச்சென்னி
மத்தம்வைத் தான்திருப் பாத
கமல மலரிணைக் கீழ்ச்
சித்தம்வைத் தார்என்பர்
வீடுபே றெய்திய 73
செல்வர்களே.

1199 திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்
செல்வம் திகழ்திரு வாரூர்
மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
செல்வன் திருக்கணத் துள்ளவ
ரேஅத னால் திகழச்
செல்வம் பெருகுதென் ஆரூர்ப்
பிறந்தவர் சேவடியே
செல்வ நெறியுறு வார்க் கணித்
தாய செழுநெறியே. 74

1200 முப்பொழுதுந் திருமேனி
தீண்டுவார்
நெறிவார் சடையரைத்

தீண்டிமுப் போதும்நீ
டாகமத்தின்
அறிவால் வணங்கி அர்ச்
சிப்பவர் நம்மையும்
ஆண்டமரர்க்
கிறையாய்முக் கண்ணும்எண்
தோளும் தரித்தீறில்
செல்வத்தொடும்
உறைவார் சிவபெரு
மாற்குறை வாய உலகினிலே. 75

1201 முழுநீறு பூசிய முனிவர்
உலகு கலங்கினும் ஊழி
திரியினும் உள்ளொருகால்
விலகுதல் இல்லா விதியது
பெற்றநல் வித்தகர்காண்
அலகில் பெருங்குணத் தாரூர்
அமர்ந்த அரனடிக்கீழ்
இலகுவெண் ணீறுதம் மேனிக்
கணியும் இறைவர்களே. 76

1202 அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்
வருக்கம் அடைத்துநன்
னாவலூர் மன்னவன்
வண்தமிழால்
பெருக்கு மதுரத் தொகையில்
பிறைசூடிப் பெய்கழற்கே
ஒருக்கு மனத் தொடப் பாலடிச்
சார்ந்தவர் என்றுலகில்
தெரிக்கு மவர்சிவன் பல்கணத் 77
தோர்நம் செழுந்தவரே.
1203 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
செழுநீர் வயல்முது குன்றினில்
செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
மழுநீள் தடக்கையன்
ஈந்தபொன் ஆங்குக்கொள்
ளாதுவந்தப்
பொழில்நீ டருதிரு வாரூரில்
வாசியும்
பொன்னுங்கொண்டோன்
கெழுநீள் புகழ்த்திரு வாரூரன்

என்றுநாம் கேட்பதுவே. 78
1204 பூசலார் நாயனார்
பதுமநற் போதன்ன பாதத்
தரற்கொரு கோயிலையாம்
கதுமெனச் செய்குவ
தென்றுகொ லாமென்று
கண்துயிலா
ததுமனத் தேஎல்லி தோறும்
நினைந்தருள் பெற்றதென்பர்
புதுமணத் தென்றல் உலாநின்ற
வூர்தனில் பூசலையே. 79
1205 மங்கையர்க்கு அரசியார்
பூசல் அயில்தென்ன னார்க்கன
லாகப் பொறாமையினால்
வாச மலர்க்குழல் பாண்டிமா
தேவியாம் மானிகண்டீர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கரர்க்
கறி வித்தவரால்
நாசம் விளைத்தாள் அருகந்

தருக்குத் தென் னாட்டகத்தே. 80
1206 நேச நாயனார்
நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப
வெல்படைநல்கினர்தந்
தாட்டரிக் கப்பெற்ற
வன்என்பர் சைவத் தவர்
அரையில்
கூட்டுமக் கப்படங் கோவணம்
நெய்து கொடுத்துநன்மை
ஈட்டுமக் காம்பீலிச் சாலிய
நேசனை இம்மையிலே. 81
1207 கோச் செங்கட் சோழ நாயனார்
மைவைத்த கண்டன்
நெறியன்றி மற்றோர்
நெறிகருதாத்
தெய்வக் குடிச் சோழன் முன்பு
சிலந்தியாய்ப் பந்தர்செய்து
சைவத் துருவெய்தி வந்து
தரணிநீ டாலயங்கள்

செய்வித்த வன்திருக்
கோச்செங்க ணான்என்னும் 82
செம்பியனே.

1208 செம்பொன் அணிந்துசிற்
றம்பலத் தைச்சிவ
லோகம்எய்தி
நம்பன் கழற்கீழ் இருந்தோன்
குலமுதல் என்பர்நல்ல
வம்பு மலர்த்தில்லை ஈசனைச்
சூழ மறைவளர்த்தான்
நிம்ப நறுந்தொங்கல்
கோச்செங்க ணான்என்னும்
நித்தனையே. 83

1209 திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண
நாயனார்
தனையொப் பரும்எருக் கத்தம்
புலியூர்த் தகும்புகழோன்
நினையொப் பருந்திரு நீலகண்
டப்பெரும் பாணனைநீள்

சினையொப் பலர்பொழிற்
சண்பையர் கோன்செந்
தமிழொடிசை
புனையப் பரன்அருள்
பெற்றவன் என்பர்இப்
பூதலத்தே. 84
1210 சடைய நாயனார்
தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர்
தன்னில் சடையன்என்னும்
குலம்விளங் கும்புக ழோனை
உரைப்பர் குவலயத்தில்
நலம்விளங் கும்படி
நாம்விளங் கும்படி
நற்றவத்தின்
பலம்விளங் கும்படி
ஆரூரனைமுன் பயந்தமையே. 85
1211 இசைஞானியார்
பயந்தாள் கறவுடைச்
செங்கண்வெள்

ளைப்பொள்ளல்
நீள்பனைக்கைக்
கயந்தான் உகைத்தநற்
காளையை என்றும்
கபாலங்கைக்கொண்
டயந்தான் புகும்அரன் ஆரூர்ப்
புனித அரன்திருத்தாள்
நயந்தாள் தனதுள்ளத் தென்றும்
உரைப்பது ஞானியையே. 86

1212 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
ஞானஆ ரூரரைச் சேரரை
அல்லது நாம்அறியோம்
மானவ ஆக்கை யொடும்புக்
கவரை வளரொளிப்பூண்
வானவ ராலும் மருவற் கரிய
வடகயிலைக்
கோனவன் கோயிற்
பெருந்தவத் தோர்தங்கள்
கூட்டத்திலே. 87

1213 திருத்தொண்டத்தொகையில்
உள்ள தொகை அடியார்கள்
தனியடியார்கள்
கூட்டம்ஒன் பானொ டறுபத்து
மூன்று தனிப்பெயரா
ஈட்டும் பெருந்தவத் தோர்எழு
பத்திரண் டாம்வினையை
வாட்டும் தவத்திருத்
தொண்டத் தொகைபதி
னொன்றின்வகைப்
பாட்டும் திகந்திரு நாவலூராளி 88
பணித்தனனே.

1214 திருத்தொண்டத் தொகைப்
பதிகக் கவிகளின் முதற்குறிப்பு
பணித்தநல் தொண்டத்
தொகைமுதல் தில்லை
இலைமலிந்த
அணித்திகழ் மும்மை
திருநின்ற வம்பறா
வார்கொண்டசீர்

இணைத்தநற் பொய்யடி
மைகறைக் கண்டன்
கடல்சூழ்ந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர்
மன்னிய சீர்மறை
நாவனொடே. 89

1215 நூற் பயன்
ஓடிடும் பஞ்சேந் திரியம்
ஒடுக்கிஎன் ஊழ்வினைகள்
வாடிடும் வண்ணம்நின்
றெத்தவம் செய்தனன்
வானினுள்ளோர்
சூடிடும் சீர்த்திருப் பாதத்தர்
தொண்டத் தொகையின்உள்ள
சேடர்தம் செல்வப்
பெரும்புகழ் அந்தாதி
செப்பிடவே. 90

திருச்சிற்றம்பலம்

12.4 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த

ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி (1216 - 1316)

1216 பார்மண் டலத்தினில்
பன்னிரு பேரொடு
மன்னிநின்ற
நீர்மண் டலப்படப் பைப்பிர
மாபுரம் நீறணிந்த
கார்மண் டலக்கண்டத்
தெண்தடந் தோளன்
கருணைபெற்ற
தார்மண் டலமணி சம்பந்தன்
மேவிய தண்பதியே. 1

1217 பதிகப் பெருவழி காட்டப்
பருப்பதக் கோன்பயந்த
மதியத் திருநுதல் பங்கன்
அருள்பெற வைத்தஎங்கள்
நிதியைப் பிரமா புரநகர்

மன்னனை என்னுடைய
கதியைக் கருதவல்
லோர்அம ராவதி
காப்பவரே.
2

1218 காப்பயில் காழிக் கவுணியர்
தீபற்கென் காரணமா
மாப்பழி வாரா வகைஇருப்
பேன்என்ன மாரன்என்னே
பூப்பயில் வாளிகள்
அஞ்சும்என் நெஞ்சரங்
கப்புகுந்த
ஏப்பயில் வார்சிலை
கால்வளை யாநிற்கும் 3
ஈண்டிரவே.
1219 இரவும் பகலும்நின் பாதத்
தலர்என் வழிமுழுதும்
பரவும் பரிசே அருளுகண்
டாய்இந்தப் பாரகத்தே
விரவும் பரமத கோளரி

யேகுட வெள்வளைகள்
தரளம் சொரியும் கடல்புடை
சூழ்ந்த தராய்மன்னனே. 4

1220. மன்னிய மோகச் சுவைஒளி
ஊறோசை நாற்றமென்றிப்
பன்னிய ஐந்தின் பதங்கடந்
தோர்க்குந் தொடர்வரிய
பொன்னியல் பாடகக்
கிங்கிணிப் பாதநிழல்
புகுவோர்
துன்னிய காவமர் சண்பையர்
நாதற்குத் தொண்டர்களே. 5

1221 தொண்டினஞ் சூழச் சுரிகுழ
லார்தம் மனந்தொடர
வண்டினம் சூழ வருமிவன்
போலும் மயில்உகுத்த
கண்டினம் சூழ்ந்த
வளைபிரம் போர்கழு
வாஉடலம்

விண்டினம் சூழக் கழுவின
ஆக்கிய வித்தகனே. 6

1222 வித்தகம் பேசிநம் வேணுத்
தலைவனை வாள்நிகர்த்து
முத்தகங் காட்டு முறுவல்நல்
லார்தம் மனம்அணைய
உய்த்தகம் போந்திருந்
துள்ளவும் இல்லா தனவுமுறு
புத்தகம் போலும்
முதுபுலைப் பாணன்
புணர்க்கின்றதே. 7

1223 புணர்ந்தநன் மேகச் சிறுநுண்
துளியிற் சிறகொதுக்கி
உணர்ந்தனர் போல
இருந்தனை யால்உல
கம்பரசும்
குணந்திகழ் ஞானசம் பந்தன்
கொடிமதிற்
கொச்சையின்வாய்

மணந்தவர் போயின
ரோசொல்லு வாழி|
மடக்குருகே. 8

1224 குருந்தலர் முல்லையங்
கோவலர் ஏற்றின்
கொலைமருப்பால்
அருந்திறல் ஆகத்
துழுதசெஞ் சேற்றரு
காசனிதன்
பெருந்திற மாமதிற் சண்பை
நகரன்ன பேரமைத்தோள்
திருந்திழை ஆர்வம் ....
.... முரசே. 9

1225 முரசங் கரையமுன்
தோரணம் நீட முழுநிதியின்
பரிசங் கொணர்வான்
அமைகின் றனர்பலர்
பார்த்திநீ
அரிசங் கணைதலென்

னாமுன் கருதரு காசனிதன்
சுரிசங் கணைவயல் தந்த
நகரன்ன தூமொழிக்கே. 10
1226 மொழிவது சைவ சிகாமணி
மூரித் தடவரைத்தோள்
தொழுவது மற்றவன்
தூமலர்ப் பாதங்கள்
தாமங்கமழ்ந்
தெழுவது கூந்தலம் பூந்தா
மரைஇனி யாதுகொலோ
மொழிவது சேரி முரிப்புதை
மாதர் முறுவலித்தே. 11
1227 வலிகெழு குண்டர்க்கு
வைகைக் கரைஅன்று
வான்கொடுத்த
கலிகெழு திண்தோள்
கவுணியர் தீபன் கடல்உடுத்த
ஒலிதரு நீர்வைய கத்தை
உறையிட்ட தொத்துதிரு

மலிதரு வார்பனி யாம்மட 12
மாதினை வாட்டுவதே.

1228 வாட்டுவர் தத்தம்
துயரைவன் கேழலின்
பின்புசென்ற
வேட்டுவர் கோலத்து வேதத்
தலைவனை மெல்விரலால்
தோட்டியல் காதன்
இவனென்று தாதைக்குச்
சூழ்விசும்பிற்
காட்டிய கன்றின் கழற்றிற
மானவை கற்றவரே.
13

1229 அவர்சென் றணுகுவர்
மீள்வதிங் கன்னை
அருகர்தம்மைத்
தவர்கின்ற தண்டமிழ்ச் சைவ
சிகாமணி சண்பைஎன்னப்
பவர்கின்ற நீள்கொடிக்
கோபுரம் பல்கதி

ரோன்பரியைக்
கவர்கின்ற சூலத்
தொடுநின்று தோன்றும்
கடிநகரே. 14

1230 நகரம் கெடப்பண்டு
திண்தேர் மிசைநின்று
நான்மறைகள்
பகர்அம் கழலவ னைப்பதி
னாறா யிரம்பதிகம்
மகரம் கிளர்கடல் வையந்
துயர்கெட வாய்மொழிந்த
நிகரங் கிலிகலிக் காழிப்
பிரான்என்பர் நீள்நிலத்தே. 15

1231 நிலமே றியமருப் பின்திரு
மாலும் நிலம்படைத்த
குலமே றியமலர்க் கோகன
தத்தய னுங்கொழிக்கும்
சலமே றியமுடி தாள்கண்
டிலர்தந்தை காணஅன்று

நலமே றியபுகழ்ச் சம்பந்தன் 16
காட்டிய நாதனையே.

1232 நாதன் நனிபள்ளி சூழ்நகர்
கானக மாக்கியஃதே
போதின் மலிவய லாக்கிய
கோன்அமர் பொற்புகலி
ஓத நெடுங்கடல் வாருங்
கயலோ விலைக்குளது
காதின் அளவும் மிளிர்கய
லோசொல்லு காரிகையே. 17

1233 கைம்மையி னால்நின்
கழல்பர வாதுகண்
டார்க்கிவனோர்
வன்மைய னேஎன்னும்
வண்ணம் நடித்து
விழுப்பொருளோ
டிம்மையில் யான்எய்தும்
இன்பம் கருதித் திரிதருமத்
தன்மையி னேற்கும்

அருளுதி யோசொல்லு 18
சம்பந்தனே.
1234 பந்தார் அணிவிரல் பங்கயக்
கொங்கைப்
பவளச்செவ்வாய்க்
கொந்தார் நறுங்குழல்
கோமள வல்லியைக்
கூறருஞ்சீர்
நந்தா விளக்கினைக் கண்டது
நானெப் பொழுதும்முன்னும்
சந்தா ரகலத் தருகா சனிதன்
தடவரையே. 19
1235 வரைகொண்ட மாமதில்
சண்பைத் தலைவனை
வாழ்த்தலர்போல்
நிரைகொண்டு வானோர்
கடைந்ததில் நஞ்ச
நிகழக்கொலாம்
நுரைகொண்டு மெய்ப்பரத்

துள்ளம் சுழலநொந்தோர்
இரவும்
திரைகொண் டலமரும்
இவ்வகன் ஞாலம்
செறிகடலே. 20

1236 கடலன்ன பொய்ம்மைகள்
செய்யினும் வெய்ய
கடுநரகத்
திடநமன் ஏவுதற் கெவ்விடத்
தான்இருஞ் செந்தமிழால்
திடமன்னு மாமதில்
சண்பைத் தலைவன் செந்
தாமரையின்
வடமன்னு நீண்முடி
யான்அடிப் போதவை
வாழ்த்தினமே. 21

1237 வாழ்த்துவ தெம்பர
மேயாகும் அந்தத்து
வையமுந்நீர்

ஆழ்த்திய காலத்தும் ஆழா
தது அரன் சேவடியே
ஏத்திய ஞானசம் பந்தற்
கிடம்இசைத்
தும்பிகொம்பர்க்
காத்திகழ் கேதகம் போதகம்
ஈனும் கழுமலமே. 22

1238 மலர்பயில் வாட்கண்ணி
கேள்கண்ணி நீண்முடி
வண்கமலப்
பலர்பயில் கீர்த்திக்
கவுணியர் தீபன்
பகைவர்என்னத்
தலைபயில் பூம்புனங்
கொய்திடு மேகணி
யார்புலம்ப
அலர்பயி லாமுன் பறித்தன
மாகில் அரும்பினையே. 23

1239 அரும்பின அன்பில்லை

அர்ச்சனை இல்லை
அரன்நெறியே
விரும்பின மாந்தர்க்கு
மெய்ப்பணி செய்கிலம்
பொய்க்கமைந்த
இரும்பன உள்ளத்தி
னேற்கெங்ங னேவந்து
நேர்பட்டதால்
கரும்பன நீள்வயல் சூழ்காழி 24
நாதன் கழலடியே.
அடியால் அலர்மிதித் தாலரத்
தம்பிற் கமிர்தமின்றிக்
கொடியா னொடும்பின்
நடந்ததெவ்வா
றலர்கோகனதக்
கடியார் நறுங்கண்ணி
ஞானசம் பந்தன்
கருதலர்சேர்
வெடியா விடுவெம் பரற்சுறு
நாறு வியன்சுரத்தே. 25

1241 சுரபுரத் தார்தந் துயருக்
கிரங்கிச் சுரர்கள்தங்கள்
பரபுரத் தார்தந் துயர்கண்
டருளும் பரமன்மன்னும்
அரபுரத் தான்அடி எய்துவன்
என்ப தவனடிசேர்
சிரபுரத் தான்அடி யார்அடி
யேன்என்னும் திண்ணனவே.
26

1242 திண்ணன வார்சென்ற
நாட்டிடை இல்லைகொல்
தீந்தமிழோர்
கண்ணென ஓங்கும்
கவுணியர் தீபன்கை
போல்பொழிந்து
விண்ணின வாய்முல்லை
மெல்லரும் பீனமற்
றியாம்மெலிய
எண்ணின நாள்வழு
வாதிறைத் தோடி

எழுமுகிலே. 27

1243 எழுவாள் மதியால்
வெதுப்புண் டலமந்
தெழுந்துவிம்மித்
தொழுவாள் தனக்கின்
றருளுங் கொலாந்தொழு
நீரவைகைக்
குழுவாய் எதிர்ந்த
உறிக்கைப் பறிதலைக்
குண்டர்தங்கள்
கழுவா உடலம் கழுவின
ஆக்கிய கற்பகமே. 28

1244 கற்பா நறவ மணிகொழுத்
துந்து மலைச்சிலம்பா
நற்பா மொழிஎழில் ஞானசம்
பந்தன் புறவமன்ன
விற்பா நுதலிதன்
மென்முலை யின்னிளம்
செவ்விகண்டிட்

டிற்பா விடும்வண்ணம்
எண்ணுகின் றாள்அம்ம 29
எம்அனையே.
1245 எம்அனை யாய்எந்தை
யாய்என்னை ஆண்டென்
துயர்தவிர்த்த
செம்மலர் நீள்முடி ஞானசம்
பந்தன் புறவமன்னீர்
வெம்முனை வேல்என்ன
என்ன மிளிர்ந்து
வெளுத்தரிபோன்
றும்மன வோஅல்ல
வோவந்தென்
உள்ளத்தொளிர்வனவே. 30
1246 ஒளிறு மணிப்பணி நாட்டும்
உலகத்தும் உம்பருள்ளும்
வெளிறு படச்சில நிற்பதுண்
டேமிண்டி மீன்உகளும்
அளறு வயற்சண்பை நாதன்

அமுதப் பதிகமென்னும்
களிறு விடப்புகு
மேல்தொண்டர் பாடும்
கவிதைகளே. 31

1247 கவிக்குத் தகுவன கண்ணுக்
கினியன கேட்கில்இன்பம்
செவிக்குத் தகுவன சிந்தைக்
குரியன பைந்தரளம்
நவிக்கண் சிறுமியர் முற்றில்
முகந்துதம் சிற்றில்தொறும்
குவிக்கத் திரைபரக்
குங்கொச்சை நாதன்
குரைகழலே. 32

1248 கழல்கின்ற ஐங்கணை
அந்தியும் அன்றிலும்
கால்பரப்பிட்
டழல்கின்ற தென்றலும்
வந்திங் கடர்ப்பஅன்
றாயிழைக்காச்

சுழல்கின்ற நஞ்சந்
தணித்தவன் தன்னைத்
தொடர்ந்துபின்போய்
உழல்கின்ற நெஞ்சமிங்
கென்னோ இனியின் 33
றுறுகின்றதே.

1249 உறுகின்ற அன்பினோ
டொத்திய தாளமும்
உள்ளுருகிப்
பெறுகின்ற இன்பும்
பிறைநுதல் முண்டமும்
கண்டவரைத்
தெறுகின்ற வாறென்ன
செய்தவ மோவந்தென்
சிந்தையுள்ளே
துறுகின்ற பாதன் கழுமலம்
போலும் துடியிடைக்கே.
34

1250 இடையும் எழுதா தொழியலு
மாம்இன வண்டுகளின்

புடையும் எழுதிலும்
பூங்குழல் ஒக்கும்அப்
பொன்னனையாள்
நடையும் நகையும் தமிழா
கரன்தன் புகலிநற்றேன்
அடையும் மொழியும்
எழுதிடில் சால அதிசயமே. 35

1251 மேனாட் டமரர் தொழஇருப்
பாரும் வினைப்பயன்கள்
தானாட் டருநர கிற்றளர்
வாரும் தமிழர்தங்கள்
கோனாட் டருகர்
குழாம்வென்ற கொச்சையர்
கோன்கமலப்
பூநாட் டடிபணிந் தாரும்அல்
லாத புலையருமே. 36

1252 புலையடித் தொண்டனைப்
பூசுர னாக்கிப்
பொருகயற்கண்

மலைமடப் பாவைக்கு
மாநட மாடு
மணியையென்றன்
தலையிடைப் பாதனைக்
கற்றாங் குரைத்தசம்
பந்தனென்னா
முலையிடைப்
பொன்கொண்டு சங்கிழந்
தாள்என்றன் மொய்குழலே. 37
1253 குழலியல் இன்கவி ஞானசம்
பந்தன் குரைகழல்போல்
கழலியல் பாதம் பணிந்தேன்
உனையும் கதிரவனே
தழலியல் வெம்மை
தணித்தருள் நீதணி
யாதவெம்மை
அழலியல் கான்நடந்
தாள்வினை யேன்பெற்ற
ஆரணங்கே. 38

1254 அணங்கமர் யாழ்முரித்
தாண்பனை பெண்பனை
ஆக்கிஅமண்
கணங்கழு வேற்றிக்
கடுவிடந் தீர்த்துக்
கதவடைத்துப்
பிணங்கலை நீர்எதிர் ஓடஞ்
செலுத்தின வெண்பிறையோ
டிணங்கிய மாடச் சிரபுரத் 39
தான்தன் இருந்தமிழே.

1255 இருந்தண் புகலிகோ லக்கா
எழில்ஆ வடுதுறைசீர்
பொருந்தும் அரத்துறை
போனகம்
தாளம்நன்பொன்சிவிகை
அருந்திட வொத்தமுத்
தீச்செய ஏறஅரன் அளித்த
பெருந்தகை சீரினை எம்பர
மோநின்று பேசுவதே. 40

1256 பேசுந் தகையதன்
றேஇன்றும் அன்றும்
தமிழ்விரகன்
தேசம் முழுதும் மழைமறந்
தூண்கெடச் செந்தழற்கை
ஈசன் திருவரு ளால்எழில்
வீழி மிழலையின்வாய்க்
காசின் மழைபொழிந்
தானென்றிஞ் ஞாலம் 41
கவின்பெறவே.
1257 பெறுவது நிச்சயம்
அஞ்சல்நெஞ் சேபிர
மாபுரத்து
மறுவறு பொற்கழல்
ஞானசம் பந்தனை
வாழ்த்துதலால்
வெறியுறு கொன்றை மறியுறு
செங்கை விடைஎடுத்த
பொறியுறு பொற்கொடி
எம்பெரு மான்அமர்

பொன்னுலகே. 42

1258 பொன்னார் மதில்சூழ்
புகலிக் கரசை அருகர்தங்கள்
தென்னாட் டரண்அட்ட
சிங்கத் தினைஎஞ்
சிவன்இவனென்
றந்நாள் சூதலைத் திருவாய்
மொழிகள் அருளிச் செய்த
என்னானை யைப்பணி
வார்க்கில்லை காண்க
யமாலயமே. 43

1259 மாலையொப் பாகும்
பிறைமுன்பு நின்று
மணிகுறுக்கி
வேலையைப் பாடணைந்
தாங்கெழில் மன்மதன்
வில்குனித்த
கோலைஎப் போதும்
பிடிப்பன் வடுப்படு

கொக்கினஞ்சூழ்
சோலையைக் காழித்
தலைவன் மலர்இன்று
சூடிடினே. 44

1260 சூடுநற் றார்த்தமி ழாகரன்
தன்பொற் சுடர்வரைத்தோள்
கூடுதற் கேசற்ற கொம்பினை
நீயும் கொடும்பகைநின்
றாடுதற் கேஅத்த
னைக்குனை யேநின்னை
ஆடரவம்
வாடிடக் காரும் மறுவும்
படுகின்ற வாண்மதியே. 45

1261 மதிக்கக் தகுநுதல்
மாதொடும் எங்கள்
மலையில்வைகித்
துதிக்கத் தகுசண்பை நாதன்
சுருதி கடந்துழவோர்
மிதிக்கக் கமலம்

முகிழ்த்ததண் தேனுண்டு
மிண்டிவரால்
குதிக்கக் குருகிரி
யுங்கொச்சை நாடு 46
குறுகுமினே.

1262 குறுமனம் முள்கல வாத்தமி
ழாகரன் கொச்சையன்ன
நறுமலர் மென்குழ
லாய்அஞ்சல் எம்மூர்
நகுமதிசென்
றுறுமனை ஒண்சுவர் ஓவியக்
கிள்ளைக்கு நும்பதியிற்
சிறுமிகள் சென்றிருந்
தங்கையை நீட்டுவர்
சேயிழையே. 47

1263 இழைவளர் ஆகத்து
ஞானசம் பந்தன்
இருஞ்சுருதிக்
கழைவளர் குன்று கடத்தலும்

காண்பீர் கடைசியர்நீள்
முழைவளர் நண்டு
படத்தடஞ் சாலிமுத்
துக்கிளைக்கும்
மழைவளர் நீள்குடு
மிப்பொழில் சூழ்ந்த
வளவயலே. 48

1264 வயலார் மருகல் பதிதன்னில்
வாளர வாற்கடியுண்
டயலா விழுந்த அவனுக்
கிரங்கி அறிவழிந்த
கயலார் கருங்கண்ணி
தன்துயர் தீர்த்த
கருணைவெள்ளப்
புயலார் தருகையி னான்
என்னத் தோன்றிடும்
புண்ணியமே. 49

1265 புண்ணிய நாடு புகுவதற்
காகப் புலன்அடக்கி

எண்ணிய செய்தொழில்
நிற்பதெல் லாருமின்
றியானெனக்கு
நண்ணிய செய்தொழில்
ஞானசம் பந்தனை
நந்தமர்நீர்க்
கண்ணியன் மாடக் கழுமலத்
தானைக் கருதுவதே. 50

1266 கருதத் தவஅருள் ஈந்தருள்
ஞானசம் பந்தன்சண்பை
இரதக் கிளிமொழி மாதே
கலங்கல் இவர்உடலம்
பொருதக் கழுநிரை
யாக்குவன் நுந்தமர்
போர்ப்படையேல்
மருதச் சினையில்
பொதும்பருள் ஏறி
மறைகுவனே. 51

1267 மறைமுழங் குங்குழ லார்கலி

காட்ட வயற்கடைஞர்
பறைமுழங் கும்புக லித்தமி
ழாகரன் பற்றலர்போல்
துறைமுழங் குங்கரி சீறி
மடங்கல் சுடர்ப்பளிங்கின்
அறைமுழங் கும்வழி நீவரிற்
சால வரும்பழியே. 52

1268 பழிக்கே தகுகின்ற தின்றிப்
பிறைபல் கதிர்விழுந்த
வழிக்கே திகழ்தரு
செக்கரைக் கொச்சை
வயவரென்னும்
மொழிக்கே விரும்பி முளரிக்
கலமரும் ஓவியர்தம்
கிழிக்கே தரும்உரு
வத்திவள் வாடிடக்
கீள்கின்றதே.

53

1269 கீளரிக் குன்றத் தரவம்
உமிழ்ந்த கிளர்மணியின்

வாளரிக் கும்வைகை
மாண்டனர் என்பர்
வயற்புகலித்
தாளரிக் கும்மரி யான்அருள்
பெற்ற பரசமய
கோளரிக் குந்நிக ராத்தமிழ்
நாட்டுள்ள குண்டர்களே. 54

1270 குண்டகழ் சூழ்தரு
கொச்சைத் தலைவன்தன்
குன்றகஞ்சேர்
வண்டக மென்மலர்
வில்லியன் னீர்வரி
விற்புருவக்
கண்டக வாளி படப்புடை
வீழ்செங் கலங்கலொடும்
புண்டகக் கேழல் புகுந்ததுண்
டோநுங்கள் பூம்புனத்தே.
55

1271 புனத்தெழு கைமதக் குன்றம
தாயங்கொர் புன்கலையாய்

வனத்தெழு சந்தனப்
பைந்தழை யாய்வந்து
வந்தடியேன்
மனத்தெழு பொற்கழல்
ஞானசம் பந்தன்வண்
கொச்சையன்னாள்
கனத்தெழு கொங்கைக
ளாய்அல்கு லாய்த்திவர்
கட்டுரையே. 56

1272 கட்டது வேகொண்டு
கள்ளுண்டு நுங்கைக
ளாற்சுணங்கை
இட்டது வேயன்றி
எட்டனைத் தான்இவள்
உள்ளுறுநோய்
விட்டது வேயன்றி
வெங்குரு நாதன்தன்
பங்கயத்தின்
மட்டவிழ் தார்கொண்டு
சூட்டுமின் பேதை

மகிழ்வுறவே. 57

1273 உறவும் பொருளும்ஒண்
போகமும் கல்வியும்
கல்வியுற்ற
துறவும் துறவிப் பயனும்
எனக்குச் சுழிந்தபுனல்
புறவும் பொழிலும்
பொழில்சூழ் பொதும்பும்
ததும்பும்வண்டின்
நறவும் பொழில்எழிற்
காழியர் கோன்திரு
நாமங்களே. 58

1274 நாம்உகந் தேத்திய ஞானசம்
பந்தனை நண்ணலர்போல்
ஏமுக வெஞ்சரஞ் சிந்திவல்
இஞ்சி இடிபடுக்கத்
தீமுகந் தோன்றிகள்
தோன்றத் தளவ
முகைஅரும்பக்

காமுகம் பூமுகம் காட்டிநின் 59
றார்த்தன காரினமே.

1275 காரங் கணைபொழிற் காழிக்
கவுணியர் தீபன்நல்லூர்ச்
சீரங் கணைநற் பெருமணந்
தன்னிற்சிவபுரத்து
வாரங் கணைகொங்கை
மாதொடும் புக்குறும்
போதுவந்தார்
ஆரங் கொழிந்தனர்
பெற்றதல் லால்அவ்
வரும்பதமே. 60

1276 அரும்பதம் ஆக்கும்
அடியரொ டஞ்சலித்
தார்க்கரிய
பெரும்பதம் எய்தலுற் றீர்வந்
திறைஞ்சுமின் பேரரவம்
வரும்பத நான்மறைக் காழித்
தலைவன் மலர்க்கமலத்

தரும்பத ஞானசம்
பந்தன்என் னானைதன்
தாளிணையே. 61

1277 தாளின் சரணம்
தருஞ்சண்பை நாதன்
தரியலர்போல்
கீளின் மலங்க விலங்கே
புகுந்திடுங் கெண்டைகளும்
வாளுந் தொலைய
மதர்த்திரு காதின்
அளவும்வந்து
மீளுங் கருங்கண்ணி மின்புரி
யாவைத்த மென்னகையே. 62

1278 நகுகின்ற முல்லைநண்
ணார்எரி கண்டத்
தவர்கவர்ந்த
மிகுகின்ற நன்னிதி காட்டின
கொன்றை விரவலர்ஊர்
புகுகின்ற தீயெனப் பூத்தன

தோன்றிப் புறமவன்கைத்
தகுகின்ற கோடல்கள்
அன்பரின் றெய்துவர்
கார்மயிலே. 63

1279 மயிலேந் தியவள்ளல்
தன்னை அளிப்ப
மதிபுணர்ந்த
எயிலேந் தியசண்பை நாதன்
உலகத் தெதிர்பவர்யார்
குயிலேந் தியபொழிற்
கொங்கேந் தியகொம்பின்
அம்புதழீஇ
அயிலேந் தியமலர் கண்டுள
னாய்வந்த அண்ணலுக்கே. 64

1280 அண்ணல் மணிவளைத்
தோள்அரு காசனி
சண்பையன்ன
பெண்ணின் அமிர்தநல்
லாள்குழல் நாற்றம்

பெடையொடும்பூஞ்
சுண்ணம் துதைந்தவண்
டேகண்ட துண்டுகொல்
தூங்கொலிநீர்த்
தண்ணம் பொழில்எழிற்
காசினி பூத்தமென் 65
தாதுகளே.

1281 தாதுகல் தோய்த்தநஞ்
சன்னாசி யார்சட
லம்படுத்துத்
தூதையிற் சிக்கங்
கரஞ்சேர்த்து வாளா
துலுக்குகின்றீர்
போதியிற் புத்தர்கள்
வம்மின் புகலியர்
கோனன்னநாட்
காதியிட் டேற்றுங்
கழுத்திறம் பாடிக்
களித்திடவே.

66

1282 களியுறு தேன்தார்க்
கவுணியர் தீபன்
கருதலர்போல்
வெளியுறு ஞாலம்
பகல்இழந் தால்விரை
யார்கமலத்
தளியுறு மென்மலர்த்
தாதளைந் தாழி
அமைப்பவரும்
துளியுறு வாடையி தாம்மட 67
மானைத் துவள்விப்பதே.
1283 தேறும் புனல்தில்லைச்
சிற்றம்பலத்துச்
சிறந்துவந்துள்
ஊறும் அமிர்தைப் பருகிட்
டெழுவதோர் உட்களிப்புக்
கூறும் வழிமொழி
தந்தெனை வாழ்வித்தவன்
கொழுந்தேன்
நாறும் அலங்கல் தமிழா

கரனென்னும் நன்னிதியே. 68
1284 நிதியுறு வார்அறன்
இன்பம்வீ டெய்துவர்
என்னவேதம்
துதியுறு நீள்வயற் காழியர்
கோனைத் தொழாரின்றைய
நதியுறு நீர்தெளித் தஞ்சல்
எனஅண்ணல் அன்றோஎனா
மதியுறு வாணுதல் பாதம்
பணிந்தனள் மன்னனையே. 69

1285 மன்னங் கனைசெந் தமிழா
கரன்வெற்பில் வந்தொருவர்
அன்னங்கள் அஞ்சன்மின்
என்றடர் வேழத்
திடைவிலங்கிப்
பொன்னங் கலைசா
வகைஎடுத் தாற்கிவள்
பூண்அழுந்தி
இன்னந் தழும்புள

வாம்பெரும் பாலும்அவ் 70
ஏந்தலுக்கே.

1286 ஏந்தும் உலகுறு வீர்எழில்
நீலநக் கற்கும்இன்பப்
பூந்தண் புகலூர் முருகற்கும்
தோழனைப்
போகமார்ப்பைக்
காந்துங் கனலிற் குளிர்படுத்
துக்கடற் கூடலின்வாய்
வேந்தின் துயர்தவிர்த்
தானைஎப் போதும்
விரும்புமினே. 71

1287 விரும்பும் புதல்வனை
மெய்யரிந் தாக்கிய
இன்னமிர்தம்
அரும்பும் புனற்சடை
யாய்உண் டருள் என்
றடிபணிந்த
இரும்பின் சுடர்க்களிற்

றான்சிறுத் தொண்டனை
ஏத்துதிரேல்
சுரும்பின் மலர்த்தமி ழாகரன் 72
பாதத் தொடர்வெள்ளதே.
1288 எளிவந்த வாளழிற் பூவரை
ஞாண்மணித் தார்தழங்கத்
துளிவந்த கண்பிசைந்
தேங்கலும் எங்கள்
அரன்துணையாம்
கிளிவந்த சொல்லிபொற்
கிண்ணத்தின் ஞான
அமிர்தளித்த
அளிவந்த பூங்குஞ்சி
யின்சொற் சிறுக்கன்தன்
ஆரருளே. 73
1289 அருளும் தமிழா கரன்நின்
அலங்கல்தந் தென்பெயரச்
சுருளுங் குழலியற் கீந்திலை
யேமுன்பு தூங்குகரத்

துருளும் களிற்றினொ
டோட்டரு வானை
அருளியன்றே
மருளின் மொழிமட
வாள்பெயர் என்கண் 74
வருவிப்பதே.
1290 வருவார் உருவின் வழிவழி
வைத்த வனமருந்தும்
திருவார் இருந்த செழுநகர்ச்
செவ்வித் திருவடிக்காள்
தருவான் தமிழா கரன்கரம்
போற்சலம் வீசக்கண்டு
வெருவா வணங்கொண்டல்
கள்மிண்டி வானத்து
மின்னியவே. 75
1291 மின்னார் குடுமி நெடுவெற்
பகங்கொங்கில்
வீழ்பனிநோய்
தன்னார் வழிகெட்

டழிந்தமை சொல்லுவர்
காண்இறையே
மன்னார் பரிசனத் தார்மேற்
புகலும் எவர்க்கும்மிக்க
நன்னா வலர்பெரு மான்அரு 76
காசனி நல்கிடவே.

1292 நல்கென் றடியின்
இணைபணி யார்சண்பை
நம்பெருமான்
பல்கும் பெரும்புகழ்
பாடகில் லார்சிலர்
பாழ்க்கிறைத்திட்
டொல்கும் உடம்பின
ராய்வழி தேடிட்
டிடறிமுட்டிப்
பில்கும் இடம்அறி யார்கெடு
வார்உறு பேய்த்தனமே. 77

1293 தனமே தருபுகழ்ச் சைவ
சிகாமணி தன்அருள்போல்

மனமே புகுந்த மடக்கொடி
யேமலர் மேல்இருந்த
அனமே அமிர்தக் குமுதச்
செவ்வாய்உங்கள்
ஆயமென்னும்
இனமே பொலியவண்
டாடெழிற் சோலையுள் 78
எய்துகவே.

1294 உகட்டித்து மோட்டு
வராலினம் மேதி
முலைஉரிஞ்ச
அகட்டிற் சொரிபால்
தடம்நிறை கொச்சை
வயத்தரசைத்
தகட்டில் திகழ்மணிப்
பூண்தமி ழாகரன்
தன்னையல்லால்
பகட்டில் பொலியினும்
வேண்டேன் ஒருவரைப்
பாடுதலே. 79

1295 பாடிய செந்தமி ழாற்பழங்
காசு பரிசில்பெற்ற
நீடிய சீர்த்திரு ஞானசம்
பந்தன் நிறைபுகழான்
நேடிய பூந்திரு நாவுக்
கரசோ டெழில்மிழலைக்
கூடிய கூட்டத்தி னால்உள
தாய்த்திக் குவலயமே. 80

1296 வலையத் திணிதோள்
மிசைமழ வேற்றி
மனைப்புறத்து
நிலைஎத் தனைபொழு
தோகண்ட தூரனை
நீதிகெட்டார்
குலையக் கழுவின்
குழுக்கண்ட வன்திகழ்
கொச்சையன்ன
சிலையொத்த வாள்நுதல்
முன்போல் மலர்க

திருக்கண்களே. 81
1297 கண்ணார் திருநுத
லோன்கோலக் காவில்
கரநொடியால்
பண்ணார் தரப்பாடு
சண்பையர் கோண்பாணி
நொந்திடுமென்
றெண்ணா எழுத்தஞ்சும்
இட்டபொன் தாளங்கள்
ஈயக்கண்டும்
மண்ணார் சிலர்சண்பை
நாதனை ஏத்தார்
வருந்துவதே. 82
1298 வருந்துங் கொலாங்கழல்
மண்மிசை ஏகிடின்
என்றுமென்றார்த்
திருந்தும் புகழ்ச்ண்பை
ஞானசம் பந்தற்குச்
சீர்மணிகள்

பொருந்துஞ் சிவிகை
கொடுத்தனன் காண்புண
ரித்திகழ்நஞ்
சருந்தும் பிரான்நம்
அரத்துறை மேய
அரும்பொருளே. 83

1299 பொருளென என்னைத்தன்
பொற்கழல் காட்டிப்
புகுந்தெனக்கிங்
கருளிய சீர்த்திரு ஞானசம்
பந்தன் அருளிலர்போல்
வெருளின மானின்மென்
நோக்கியை விட்டு
விழுநிதியின்
திரளினை ஆதரித் தானன்று
சாலஎன் சிந்தனைக்கே. 84

1300 சிந்தையைத் தேனைத்
திருவா வடுதுறை
யுள்திகழும்

எந்தையைப் பாடல்
இசைத்துத் தொலையா
நிதியம்எய்தித்
தந்தையைத் தீத்தொழில்
மூட்டிய கோன்சரண்
சார்விலரேல்
நிந்தையைப் பெற்றொழி
யாதிரந் தேகரம் நீட்டுவரே. 85
1301 நீட்டுவ ரோதத்தொ டேறிய
சங்கம் நெகுமுளரித்
தோட்டுவெண் முத்தம்
சொரிசண்பை நாதன்
தொழாதவரில்
வேட்டுவர் வேட்டதண்
ணீரினுக் குண்ணீர்
உணக்குழித்த
காட்டுவர் ஊறல் பருகுங்
கொலாம்எம்
கணங்குழையே. 86

1302 குழைக்கின்ற
கொன்றைபொன் போல
மலரநுங் கூட்டமெல்லாம்
அழைக்கின்ற கொண்டல்
இயம்புன் னிலையகன்
றார்வரவு
பிழைக்கின் றதுகொலென்
றஞ்சியொண் சண்பைப்
பிரான்புறவத்
திழைக்கின்ற கூடல்
முடியஎண் ணாத 87
இளங்கொடிக்கே.
1303 கொடித்தேர் அவுணர்
குழாம்அனல் ஊட்டிய
குன்றவில்லி
அடித்தேர்கருத்தின் அருகா
சனியை அணியிழையார்
முடித்தேர் கமலம் கவர்வான்
முரிபுரு வச்சிலையால்
வடித்தேர் நயனக்

கணையிணை கோத்து
வளைத்தனரே. 88

1304 வளைபடு தண்கடல்
கொச்சை வயவன்
மலர்க்கழற்கே
வளைபடு நீண்முடி வார்புன
லூரன்தன் நீரிலங்கு
வளைபடு கண்ணியர்
தம்பொதுத் தம்பலம்
நாறும்இந்த
வளைபடு கிங்கிணிக்
கால்மைந்தன் வாயின்
மணிமுத்தமே. 98

1305 முத்தன வெண்ணகை
யார்மயல் மாற்றி
முறைவழுவா
தெத்தனை காலம்நின்
றேத்தும் அவரினும்
என்பணிந்த

பித்தனை எங்கள் பிரானை
அணைவ தெளிதுகண்டீர்
அத்தனை ஞானசம
பந்தனைப் பாதம்
அடைந்தவர்க்கே. 90

1306 அடைத்தது மாமறைக்
காடர்தம் கோயிற்
கதவினையன்
றுடைத்தது பாணன்தன்
யாழின் ஒலியை உரகவிடம்
துடைத்தது தோணி புரத்துக்
கிறைவன் சுடரொளிவாய்
படைத்தது தண்மையை
நள்ளாற் றரசு பணித்திடவே. 91

1307 பணிபடு நுண்ணிடை பாதம்
பொறாபல காதம்என்று
தணிபடும் இன்சொற்க
ளால்தவிர்த் தேற்குத்
தழல்உமிழ்கான்

மணிபடு பொற்கழல்
ஞானசம் பந்தன்
மருவலர்போல்
துணிபடு வேலன்ன
கண்ணியென் னோவந்து 92
தோன்றியதே.

1308 தோன்றல்தன் னோடுடன்
ஏகிய சுந்தரப்
பூண்முலையை
ஈன்றவ ரேஇந்த ஏந்திழை
யாரவர் இவ்வளவில்
வான்றவர் சூழுந் தமிழா
கரன்தன் வடவரையே
போன்றபொன் மாடக்
கழுமல நாடு
பொருந்துவரே. 93

1309 பொருந்திடு ஞானத் தமிழா
கரன்பதி பொற்புரிசை
திருந்திய தோணி புரத்துக்

கிறைவன் திருவருளால்
கருந்தடம் நீரெழு
காலையில் காகூ
கழுமலமென்
றிருந்திட வாம்என்று 94
வானவ ராகி இயங்கியதே.
1310 இயலா தனபல சிந்தைய
ராய்இய லுங்கொல்என்று
முயலா தனவே
முயன்றுவன் மோகச்
சுழிஅழுந்திச்
செயலார் வரைமதில்
காழியர் கோன்திரு
நாமங்களுக்
கயலார் எனப்பல காலங்கள்
போக்குவர் ஆதர்களே. 95
1311 ஆதர வும்பயப் பும்இவள்
எய்தினள் என்றயலார்
மாதர் அவஞ்சொல்லி

என்னை நகுவது
மாமறையின்
ஓதர வம்பொலி காழித்
தமிழா கரனொடன்றே
தீதர வம்பட அன்னைஎன்
னோபல செப்புவதே. 96

1312 செப்பிய என்ன தவம்முயன்
றேன்நல்ல செந்தமிழால்
ஒப்புடை மாலைத் தமிழா
கரனை உணர்வுடையோர்
கற்புடை வாய்மொழி
ஏத்தும் படிகத றிட்டிவர
மற்படு தொல்லைக்
கடல்புடை சூழ்தரு
மண்ணிடையே. 97

1313 மண்ணில் திகழ்சண்பை
நாதனை வாதினில்
வல்அமணைப்
பண்ணைக் கழுவின்

நுதிவைத்தெம் பந்த
வினைஅறுக்கும்
கண்ணைக் கதியைத் தமிழா
கரனைஎங் கற்பகத்தைத்
திண்ணற் றொடையல்
கவுணியர் தீபனைச் 98
சேர்ந்தனமே.

1314 சேரும் புகழ்த்திரு ஞானசம்
பந்தனை யான்உரைத்த
பேருந் தமிழ்ப்பா இவைவல்
லவர்பெற்ற இன்புலகம்
காருந் திருமிடற் றாய்அரு
ளாய்என்று கைதொழுவர்
நீரும் மலரும் கொளாநெடு
மாலும் பிரமனுமே. 99

1315 பிரமா புரம்வெங்
குருசண்பை தோணி
புகலிகொச்சை
சிரமார் புரம்நற் புறவந்

தராய்காழி வேணுபுரம்
வரமார் பொழில்திரு
ஞானசம் பந்தன்
பதிக்குமிக்க
பரமார் கழுமலம் பன்னிரு 100
நாமம்இப் பாரகத்தே.

1316 பாரகலத் துன்பம் கடந்தமர
ராற்பணியும்
ஏரகலம் பெற்றாலும்
இன்னாதால் - காரகிலின்
தூமம் கமழ்மாடத் தோணி
புரத்தலைவன்
நாமஞ் செவிக்கிசையா நாள்.
101

திருச்சிற்றம்பலம்

12.5 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த

ஆளுடையபிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம் (1317 -1327)

1317 பாலித் தெழில்தங்கு பார்முகம்
உய்யப் பறிதலையோர்
மாலுற் றழுந்த அவதரித்
தோன்மணி நீர்க்கமலத்
தாலித் தலர்மிசை அன்னம்
நடப்ப அணங்கிதென்னாச்
சாலித் தலைபணி சண்பையர்
காவலன் சம்பந்தனே. 1

1318 கொங்குதங் குங்குஞ்சி கூடாப்
பருவத்துக் குன்றவில்லி
பங்குதங்கும் மங்கை
தன்னருள் பெற்றவன்
பைம்புணரிப்
பொங்குவங் கப்புனல் சேர்த்த
புதுமணப் புன்னையின்கீழ்ச்
சங்குதங் கும்வயற் சண்பையர்

காவலன் சம்பந்தனே. 2

1319 குவளைக் கருங்கண்
கொடியிடை துன்பம்
தவிரஅன்று
துவளத் தொடுவிடம் தீர்த்த
தமிழின் தொகைசெய்தவன்
திவளக் கொடிக்குன்ற
மாளிகைச் சூளிகைச்
சென்னியின்வாய்த்
தவளப் பிறைதங்கு சண்பையர்
காவலன் சம்பந்தனே. 3

1320 கள்ளம் பொழில்நனி பள்ளித்
தடங்கடம் ஆக்கிஅஃதே
வெள்ளம் பணிநெய்தல்
ஆக்கிய வித்தகன்
வெண்குருகு
புள்ளொண் தவளப் புரிசங்கொ
டாலக் கயல்உகளத்
தள்ளந் தடம்புனல் சண்பையர்

காவலன் சம்பந்தனே. 4
1321 ஆறதே றுஞ்சடை யான்அருள்
மேவ அவனியர்க்கு
வீறதே றுந்தமி ழால்வழி
கண்டவன் மென்கிளிமாந்
தேறல்கோ தித்துறு சண்பகம்
தாவிச் செழுங்கமுகின்
தாறதே றும்பொழிற்
சண்பையர் காவலன்
சம்பந்தனே. 5
1322 அந்தமுந் தும்பிற வித்துயர் தீர
அரனடிக்கே
பந்தமுந் தும்தமிழ் செய்த
பராபரன் பைந்தடத்தேன்
வந்துமுந் தும்நந்தம் முத்தங்
கொடுப்ப வயற்கயலே
சந்தமுந் தும்பொழிற்
சண்பையர் காவலன்
சம்பந்தனே. 6

1323 புண்டலைக் குஞ்சரப்
போர்வையர் கோயிற்
புகஅடைக்கும்
ஒண்டலைத் தண்டமிழ்க்
குண்டா சனிஉம்பர்
பம்பிமின்னும்
கொண்டலைக் கண்டுவண்
டாடப் பெடையொடும்
கொக்குறங்கும்
தண்டலைக் குண்டகழ்ச்
சண்பையர் காவலன் 7
சம்பந்தனே.
1324 எண்டலைக் குந்தலை
வன்கழல் சூடிஎன்
உள்ளம்வெள்ளம்
கண்டலைப் பத்தன் கழல்தந்த
வன்கதிர் முத்தநத்தம்
விண்டலைப் பத்தியில் ஓடும்
விரவி மிளர்பவளம்
தண்டலைக் கும்கடற்

சண்பையர் காவலன்
சம்பந்தனே. 8

1325 ஆறுமண் டப்பண்டு
செஞ்சொல் நடாத்தி
அமண்முழுதும்
பாறுமண் டக்கண்ட சைவ
சிகாமணி பைந்தடத்த
சேறுமண் டச்சங்கு செங்கயல்
தேமாங் கனிசிதறிச்
சாறுமண் டும்வயல்
சண்பையர் காவலன்
சம்பந்தனே. 9

1326 விடந்திளைக் கும்அர
வல்குல்மென் கூந்தல்
பெருமணத்தின்
வடந்திளைக் குங்கொங்கை
புல்கிய மன்மதன் வண்கதலிக்
கடந்திளைத் துக்கமு நீர்புல்கி
ஒல்கிக் கரும்புரிஞ்சித்

தடந்திளைக் கும்புனல்
சண்பையர் காவலன் 10
சம்பந்தனே.

1327 பாலித்த கொங்கு குவளைகள்
ளம்பொழில் கீழ்ப்பரந்து
ஆலிப்ப ஆறதே றுங்கழ னிச்
சண்பை அந்தமுந்து
மேலிட்ட புண்டலைக் குஞ்சரத்
தெண்டலைக் குந்தலைவன்
கோலிட்ட வாறு விடந்திளைக்
கும்அர வல்குலையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

12.6 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த

ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை **(1328 -1357)**

1328 திங்கட் கொழுந்தொடு
பொங்கரவு திளைக்கும்
கங்கைப் பேரியாற்றுக்
கடுவரற் கலுழியின்
இதழியின் செம்பொன்
இருகரை சிதறிப்
புதலெருக்கு மலர்த்தும் புரிபுன்
சடையோன்
திருவருள் பெற்ற இருபிறப்
பாளன் ...(5)

முத்தீ வேள்வி நான்மறை
வளர
ஐவேள் வுயர்த்த அறுதொழி
லாளன்
ஏழிசை யாழை எண்டிசை
அறியத்
துண்டப் படுத்த தண்டமிழ்
விரகன்
காழி நாடன் கவுணியர்

தலைவன் ...(10)

மாழை நோக்கி மலைமகள் புதல்வன்
திருந்திய பாடல் விரும்பினர்க் கல்லது
கடுந்துயர் உட்புகக் கைவிளிக் கும்இந்
நெடும்பிற விக்கடல் நீந்துவ தரிதே. 1

1329 அரியோடு நான்முகத்தோன் ஆதிசுரர்க் கெல்லாம்
தெரியாமை செந்தழலாய் நின்ற - ஒருவன்சீர்
தன்தலையின் மேல்தரித்த சம்பந்தன் தாளிணைகள்
என்தலையின் மேலிருக்க என்று. 2

1330 என்றும் அடியவர் உள்ளத்

திருப்பன இவ்வுலகோர்
நன்று மலர்கொடு தூவித்
துதிப்பன நல்லசங்கத்
தொன்றும் புலவர்கள் யாப்புக்
குரியன ஒண்கலியைப்
பொன்றும் கவுணியன் சைவ
சிகாமணி பொன்னடியே. 3

1331 அடுசினக் கடகரி அதுபட
உரித்த
படர்சடைக் கடவுள்தன்
திருவருள் அதனால் பிறந்தது
கழுமலம் என்னும் கடிநக
ரதுவே வளர்ந்தது
தேங்கமழ் வாவிச் சிலம்பரை
யன்பெறு
பூங்குழல் மாதிடு போனகம்
உண்டே பெற்றது ...(5)

குழகனைப் பாடிக் கோலக்
காப்புக்

கழகுடைச் செம்பொற் றாளம்
அவையே தீர்த்தது
தாதமர் மருகற் சடையனைப்
பாடிப்
பேதுறு பெண்ணின் கணவனை
விடமே அடைத்தது
அரைசோ டிசையா
அணிமறைக் காட்டுக் ...(10)

குரைசேர் குடுமிக்
கொழுமணிக் கதவே ஏறிற்று
அத்தியும் மாவும் தவிர
அரத்துறை
முத்தின் சிவிகை முன்னாள்
பெற்றே பாடிற்று
அருமறை ஓத்தூர் ஆண்பனை
அதனைப்
பெருநிறம் எய்தும்
பெண்பனை யாவே
கொண்டது ...(15)

பூவிடு மதுவில் பொறிவண்
டுழலும்
ஆவடு துறையில் பொன்னா
யிரமே கண்டது
உறியொடு பீலி ஒருகையிற்
கொள்ளும்
பறிதலைச் சமணைப் பல்கழு
மிசையே நீத்தது
அவிழ்ச்சுவை யேஅறிந்
தரனடி பரவும் ...(20)

தமிழ்ச்சுவை அறியாத் தம்பங்
களையே நினைந்தது
அள்ளற் பழனக் கொள்ளம்
பூதூர்
இக்கரை ஓடம் அக்கரைச்
செலவே மிக்கவர்
ஊனசம் பந்தம் அறுத்துயக்
கொளவல

ஞானசம் பந்தன்இஞ் ஞாலத்
திடையே. ...(25)
4

1332 நிலத்துக்கு மேல்ஆறு நீடுலகத்
துச்சித்
தலத்துக்கு மேலேதான் என்பர்
- சொலத்தக்க
சுத்தர்கள்சேர் காழிச்
சுரன்ஞான சம்பந்தன் 5
பத்தர்கள்போய் வாழும் பதி.
1333 பதிகம் பலபாடி நீடிய பிள்ளை
பரசுதரற்
கதிகம் அணுக்கன்
அமணர்க்குக் காலன்
அவதரித்த
மதியம் தவழ்மாட மாளிகைக்
காழிஎன் றால்வணங்கார்
ஓதியம் பணைபோல்
விழுவர்அந் தோசில
ஊமர்களே. 6

1334 கவள மாளிகைத் திவளும் யானையின்
கவுள்தலைக் கும்பத்து
உம்பர்ப் பதணத் தம்புதம் திளைக்கும்
பெருவளம் தழீஇத் திருவளர் புகலி
விளங்கப் பிறந்த
வளங்கொள்சம் பந்தன் ....(5)

கருதியஞ் செவ்விச் சுருதியஞ் சிலம்பில்
தேமரு தினைவளர் காமரு புனத்து
மும்மதஞ் சொரியும்
வெம்முகக் கைம்மா
மூரி மருப்பின் சீரிய முத்துக்
கொடுஞ்சிலை வளைத்தே
கொடுஞ்சரந் துரந்து ...(10)

முற்பட வந்து முயன்றங்
குதவிசெய்
வெற்பனுக் கலது
சுணங்கணி மென்முலைச்
சுரிகுழல் மாதினை
மணஞ்செய மதிப்பது
நமக்குவன் பழியே. 7

1335 பழிஒன்றும் ஓராதே
பாய்இடுக்கி வாளா
கழியுஞ் சமண்கையர் தம்மை -
அழியத்
துரந்தரங்கச் செற்றான்
சுரும்பரற்றும் பாதம்
நிரந்தரம்போய் நெஞ்சே
நினை. 8

1336 நினைஆ தரவெய்தி மேகலை
நெக்கு வளைசரிவாள்
தனைஆவ என்றின் றருளுதி
யேதடஞ் சாலிவயற்

கனையா வருமேதி கன்றுக்
கிரங்கித்தன் கால்வழிபால்
நனையா வருங்காழி மேவிய
சீர்ஞான சம்பந்தனே. 9

1337 தனமலி கமலத் திருவெனும் செல்வி
விருப்பொடு திளைக்கும் வீயா இன்பத்து
ஆடக மாடம் நீடுதென் புகலிக்
காமரு கவினார் கவுணியர் தலைவ
பொற்பமர் தோள நற்றமிழ் விரக ...(5)

மலைமகள் புதல்வ கலைபயில் நாவ நினாது
பொங்கொளி மார்பில் தங்கிய திருநீறு
ஆதரித் திறைஞ்சிய பேதையர்

கையில்
வெள்வளை வாங்கிச்
செம்பொன் கொடுத்தலின்
பிள்ளை யாவது தெரிந்தது 10
பிறர்க்கே. ...(10)
1338 பிறவியெனும் பொல்லாப்
பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனும் தோற்றோணி
கண்டீர் -நிறைஉலகிற்
பொன்மாலை மார்பன்
புனற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ். 11
1339 ஞானந் திரளையி லேஉண்
டனையென்று நாடறியச்
சோனந் தருகுழ லார்சொல்
லிடாமுன் சுரும்புகட்குப்
பானந் தருபங்க யத்தார்
கொடுபடைச் சால்வழியே
கூனந் துருள்வயல் சூழ்காழி

மேவிய கொற்றவனே. 12
1340 அவனிதலம் நெரிய எதிர்எதிர்
மலைஇச்
சொரிமதக் களிற்று மத்தகம்
போழ்ந்து
செஞ்சே றாடிச் செல்வன
அரியே எஞ்சாப்
படவர வுச்சிப் பருமணி
பிதுங்கப்
பிடரிடைப் பாய்வன
பேழ்வாய்ப் புலியே
இடையிடைச் ...(5)

செறியிருள் உருவச்
சேண்விசும் பதனிற்
பொறியென விழுவன
பொங்கொளி மின்னே
உறுசின வரையால் உந்திய
கலுழிக்
கரையால் உழல்வன கரடியின்

கணனே நிரையார்
பொருகடல் உதைந்த சுரிமுகச்
சங்கு

செங்கயல் கிழித்த பங்கய
மலரின்
செம்மடல் நிறைய வெண்முத்
துதிர்க்கும்
பழனக் கழனிக் கழுமல நாடன்
வைகையில் அமணரை
வாதுசெய் தறுத்த
சைவ சிகாமணி சம்பந்தன்
வெற்பிற்

சிறுகிடை யவள்தன்
பெருமுலை புணர்வான்
நெறியினில் வரலொழி நீமலை
யோனே.

13

1341 மலைத்தலங்கள் மீதேறி

மாதவங்கள் செய்து
முலைத்டங்கள் நீத்தாலும்
மூப்பர் - கலைத்தலைவன்
சம்பந்தற் காளாய்த் தடங்காழி
கைகூப்பித்
தம்பந்தம் தீராதார் தாம். 14

1342 தாமரை மாதவி சேறிய
நான்முகன் தன்பதிபோல்
காமரு சீர்வளர் காழிநன்
னாடன் கவித்திறத்து
நாமரு மாதவர் போல்அழ
கீந்துநல் வில்லிபின்னே
நீர்மரு வாத சுரத்தெங்ஙன்
ஏகும்என் நேரிழையே.
15

1343 இழைகெழு மென்முலை
இதழிமென் மலர்கொயத்
தழைவர ஒசித்த தடம்பொழில்
இதுவே காமர்
சுனைகுடைந் தேறித் துகிலது

புனையநின்று
எனையுங் கண்டு வெள்கிடம்
இதுவே தினைதொறும்
பாய்கிளி இரியப் பைவந் தேறி
...(5)

ஆயவென் றிருக்கும்
அணிப்பரண் இதுவே ஈதே
இன்புறு சிறுசொல் அவைபல
இயற்றி
அன்புசெய் தென்னை
ஆட்கொளும் இடமே
பொன்புரை
தடமலர்க் கமலக் குடுமியி
லிருந்து
நற்றொழில் புரியும் நான்முகன்
நாட்டைப் ...(10)

புற்கடை கழீஇப் பொங்கு
சராவத்து

நெய்த்துடுப் பெடுத்த முத்தீப்
புகையால்
நாள்தொறும் மறைக்குஞ்
சேடுறு காழி
எண்டிசை நிறைந்த தண்டமிழ்
விரகன்
நலங்கலந் தோங்கும்
விலங்கலின் மாட்டுப் ...(15)
பூம்புனம் அதனிற் காம்பன
தோளி
பஞ்சில் திருந்தபடி நோவப்
போய்எனை
வஞ்சித் திருந்த மணியறை
இதுவே. 16

1344 வேழங்கள் எய்பவர்க்கு
வில்லாவ திக்காலம்
ஆழங் கடல்முத்தம்
வந்தலைக்கும் - நீள்வயல்சூழ்
வாய்ந்ததிவண் மாட

மதிற்காழிக் கோன்சிலம்பிற்
சாய்ந்தது வண்தழையோ 17
தான்.
1345 தழைக்கின்ற சீர்மிகு ஞானசம்
பந்தன் தடமலைவாய்
அழைக்கின்ற மஞ்ஞைக்
கலர்ந்தன கோடல்அம்
பெய்திடுவான்
இழைக்கின்ற தந்தரத் திந்திர
சாபம்நின் எண்ணமொன்றும்
பிழைக்கின்ற தில்லைநற்
றேர்வந்து தோன்றிற்றுப்
பெய்வளையே. 18
1346 வளைகால் மந்தி மாமரப்
பொந்தில்
விளைதேன் உண்டு
வேணுவின் துணியாற்
பாறை யில்துயில் பனைக்கை
வேழத்தை

உந்தி எழுப்பும் அந்தண்
சிலம்ப அஃதிங்கு
என்னையர் இங்கு வருவர்
பலரே

அன்னை காணில் அலர்தூற்
றும்மே பொன்னார்
சிறுபரற் கரந்த விளிகுரற்
கிங்கிணி
சேவடி புல்லிச் சில்குரல்
இயற்றி
அமுதுண் செவ்வாய் அருவி
தூங்கத்
தாளம் பிரியாத் தடக்கை
அசைத்துச்

சிறுகூத் தியற்றிச் சிவன்அருள்
பெற்ற
நற்றமிழ் விரகன் பற்றலர்
போல

இடுங்கிய மனத்தொடும்
ஒடுங்கிய சென்று
பருதியுங் குடகடல்
பாய்ந்தனன்
கருதிநிற் பதுபிழை கங்குலிப் 19
புனத்தே. ..(15)
1347 தேம்புனமே உன்னைத் திரிந்து
தொழுகின்றேன்
வாம்புகழ்சேர் சம்பந்தன்
மாற்றலர்போல் - தேம்பி
அழுதகன்றாள் என்னா
தணிமலையர் வந்தால்
தொழுதகன்றாள் என்றுநீ
சொல்லு. 20
1348 சொற்செறி நீள்கவி செய்தன்று
வைகையில் தொல்அமணர்
பற்செறி யாவண்ணம் காத்தசம்
பந்தன் பயில்சிலம்பில்
கற்செறி வார்சுனை நீர்குடைந்

தாடும் கனங்குழையை
இற்செறி யாவண்ணம் 21
காத்திலை வாழி இரும்புனமே.
1349 புனலற வறந்த புன்முளி
சுரத்துச்
சினமலி வேடர் செஞ்சரம்
உரீஇப்
படுகலைக் குளம்பின் முடுகு
நாற்றத்
தாடும் அரவின் அகடு தீயப்
பாடு தகையின் பஞ்சுரங்
கேட்டுக் ...(5)

கள்ளியங் கவட்டிடைப் பள்ளி
கொள்ளும்
பொறிவரிப் புறவே உறவலை
காண்நீ நறைகமழ்
தேம்புனல் வாவித் திருக்கழு
மலத்துப்
பையர வசைத்த தெய்வ

நாயகன்
தன்அருள் பெற்ற
பொன்னணிக் குன்றம் ....

மானசம் பந்தம் மண்மிசைத்
துறந்த
ஞானசம் பந்தனை நயவார்
கிளைபோல்
வினையேன் இருக்கும்
மனைபிரி யாத
வஞ்சி மருங்குல் அஞ்சொற்
கிள்ளை
ஏதிலன் பின்செல விலக்கா
தொழிந்தனை ..
ஆதலின் புறவே உறவலை
நீயே. 22
1350 அலைகடலின் மீதோடி
அந்நுளையர் வீசும்
வலைகடலில் வந்தேறு சங்கம்

- அலர்கடலை
வெண்முத் தவிழ்வயல்சூழ்
வீங்குபுனற் காழியே 23
ஒண்முத் தமிழ்பயந்தான் ஊர்.

1351 ஊரும் பசும்புர வித்தேர்
ஒளித்த தொளிவிசும்பில்
கூரும் இருளொடு கோழிகண்
துஞ்சா கொடுவினையேற்
காரும் உணர்ந்திலர் ஞானசம்
பந்தன்அந் தாமரையின்
தாரும் தருகிலன் எங்ஙனம்
யான்சங்கு தாங்குவதே.
24

1352 தேமலி கமலப் பூமலி
படப்பைத்
தலைமுக டேறி இளவெயிற்
காயும்
கவடிச் சிறுகாற் கர்க்கட
கத்தைச்
சுவடிச் சியங்கும் சூல்நரி

முதுகைத்
துன்னி எழுந்து செந்நெல்
மோதும்

காழி நாட்டுக் கவுணியர்
குலத்தை
வாழத் தோன்றிய வண்டமிழ்
விரகன்
தெண்டிரைக் கடல்வாய்க்
காண்டகு செவ்விக் களிறுகள்
உகுத்த
முட்டைமுன் கவரும்
பெட்டையங் குருகே

வாடை அடிப்ப வைகறைப்
போதிற்
தனிநீ போந்து பனிநீர் ஒழுகக்
கூசிக் குளிர்ந்து பேசா திருந்து
மேனி வெளுத்த காரணம்
உரையாய்

இங்குத் தணந்தெய்தி நுமரும்
...(15)

இன்னம்வந் திலரோ
சொல்லிளங் குருகே. 25

1353 குருகும் பணிலமும்
கூன்நந்தும் சேலும்
பெருகும் வயற்காழிப் பிள்ளை
- அருகந்தர்
முன்கலங்க நட்ட
முடைகெழுமு மால்இன்னம்
புன்கலங்கல் வைகைப் புனல். 26

1354 புனமா மயில்சாயல்
கண்டுமுன் போகா கிளிபிரியா
இனமான் விழிஒக்கும்
என்றுவிட் டேகா இருநிலத்துக்
கனமா மதிற்காழி ஞானசம்
பந்தன் கடமலைவாய்த்

தினைமா திவள்காக்க எங்கே 27
விளையும் செழுங்கதிரே.
1355 கதிர்மதி நுழையும் படர்சடை
மகுடத்
தொருத்தியைக் கரந்த
விருத்தனைப் பாடி
முத்தின் சிவிகை முன்னாட்
பெற்ற
அத்தன் காழி நாட்டுறை
அணங்கோ மொய்த்தெழு
தாமரை அல்லித் தவிசிடை
வளர்ந்த ...(5)

காமரு செல்வக் கனங்குழை
அவளோ மீமருத்
தருவளர் விசும்பில் தவநெறி
கலக்கும்
உருவளர் கொங்கை உருப்பசி
தானோ
வாருணக் கொம்போ மதனன்

கொடியோ
ஆரணி யத்துள் அருந்தெய்வ
மதுவோ ....

வண்டமர் குழலும்
கெண்டையங் கண்ணும்
வஞ்சி மருங்கும் கிஞ்சுக
வாயும்
ஏந்திள முலையும் காந்தளங்
கையும்
ஓவியர் தங்கள் ஒண்மதி
காட்டும்
வட்டிகைப் பலகை வான்துகி
லிகையால் ...

இயக்குதற் கரியதோர்
உருவுகண் டென்னை
மயக்கவந் துதித்ததோர்
வடிவிது தானே.

1356 வடிக்கண்ணி யாளைஇவ்
வான்சுரத்தி னூடே
கடிக்கண்ணி யானோடும்
கண்டோம் - வடிக்கண்ணி
மாம்பொழில்சேர் வைகை
அமண்மலைந்தான்
வண்காழிப்
பூம்பொழிலே சேர்ந்திருப்பார்
புக்கு. 29

1357 குருந்தும் தரளமும்
போல்வண்ண வெண்ணகைக்
கொய்மலராள்
பொருந்தும் திரள்புயத்
தண்ணல்சம் பந்தன்பொற்
றாமரைக்கா
வருந்தும் திரள்கொங்கை
மங்கையை வாட்டினை
வானகத்தே
திருந்தும் திரள்முகில்

முந்திவந் தேறுதிங்
கட்கொழுந்தே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

12.7 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த ஆளுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை **(1358)**

1358 திருந்தியசீர்ச் செந்தா
மரைத்தடத்துச் சென்றோர்
இருந்தண் இளமேதி பாயப்
- பொருந்திய

புள்ளிரியப் பொங்கு
கயல்வெருவப்
பூங்குவளைக்
கள்ளிரியச் செங்கழுநீர்

கால்சிதையத் - துள்ளிக்

குருகிரியக் கூன்இறவம்
பாயக் களிறு
முருகுவிரி
பொய்கையின்கண் மூழ்க -
வெருவுற்ற

கோட்டகத்துப்
பாய்வாளைக் கண்டலவன்
கூசிப்போய்த்
தோட்டகத்த செந்நெல்
துறையடையச் - சேட்டகத்த

காவி முகமலரக் கார்நீலம்
கண்படுப்ப
வாவிக்கண் நெய்தல்
அலமர - மேவிய (5)
அன்னம் துயில்இழப்ப
அஞ்சிறைசேர்

வண்டினங்கள்
துன்னும் துணைஇழப்பச்
சூழ்கிடங்கில் - மன்னிய

வள்ளை நகைகாட்ட
வண்குமுதம் வாய்காட்டத்
தெள்ளுபுனற் பங்கயங்கள்
தேன்காட்ட - மெள்ள

நிலவு மலரணையின்
நின்றிழிந்த சங்கம்
இலகுகதிர் நித்திலங்கள்
ஈன - உலவிய

மல்லைப் பழனத்து
வார்பிரசம் மீதழிய
ஒல்லை வரம்பிடறி
ஓடிப்போய்ப் - புல்லிய

பாசடைய செந்நெல்

படரொளியால்
பல்கதிரோன்
தேசடைய ஒங்கு
செறுவுகளும் - மாசில்நீர் (10)

நித்திலத்தின் சாயும்
நிகழ்மரக தத்தோலும்
தொத்தொளி செம்பொன்
தொழிற்பரிய - மொய்த்த

பவளத்தின் செவ்வியும்
பாங்கணைய ஓங்கித்
திவளக் கொடிமருங்கில்
சேர்த்தித் - துவளாமைப்

பட்டாடை கொண்டுடுத்துப்
பைந்தோ டிலங்குகுழை
இட்டமைந்த கண்ணார்
இளங்கமுகும் -
விட்டொளிசேர்

கண்கள் அழல்சிதறிக்
காய்சினத்த வாய்மதத்துத்
தண்டலையின் நீழல்
தறியணைந்து - கொண்ட

கொலைபுரியா
நீர்மையவாய்க்
கொம்புவளைத் தேந்தி
மலையு மரவடிவங்
கொண்டாங் -
கிலைநெருங்கு (15)
சூதத் திரளும் தொகுகனிக
ளால்நிவந்த
மேதகுசீர்த் தெங்கின்
வியன்பொழிலும் - போதுற்

றினமொருங்கு
செவ்வியவாய் இன்தேன்
ததும்பு

கனிநெருங்கு திண்கதலிக்
காடும் - நனிவிளங்கு

நாற்றத்தால் எண்டிசையும்
வந்து நலஞ்சிறப்ப
ஊற்று மடுத்த உயர்பலவும்
-மாற்றமரும்

மஞ்சள் எழில்வளமும்
மாதுளையின்
வார்பொழிலும்
இஞ்சி இளங்காவின்
ஈட்டமும் - எஞ்சாத

கூந்தற் கமுகும் குளிர்பாட
லத்தெழிலும்
வாய்ந்தசீர் சண்பகத்தின்
வண்காடும் - ஏந்தெழிலார் (20)

மாதவியும் புன்னையும்

மண்ணும் மலர்க்குரவும்
கேதகையும் எங்கும்
கெழீஇஇப் - போதின்

இளந்தென்றல் வந்தசைப்ப
எண்டிசையும் வாசம்
வளந்துன்று
வார்பொழிலின் மாடே -
கிளர்ந்தெங்கும்

ஆலை ஒலியும் அரிவார்
குரல்ஒலியும்
சோலைக் கிளிமிழற்றும்
சொல்லொலியும் - ஆலும்

அறுபதங்கள்
ஆர்ப்பொலியும்
ஆன்றபொலி வெய்தி
உறுதிரைநீர் வேலை
ஒலிப்ப - வெறிகமழும்

நந்தா வனத்தியல்பும்
நற்றவத்தோர் சார்விடமும்
அந்தமில் சீரார் அழகினால்
- முந்திப் (25)

புகழ்வாருந்
தன்மையதாய்ப் பூதலத்துள்
ஓங்கி
நிகழ்கிடங்கும் சூழ்கிடப்ப
நேரே - திகழ

முளைநிரைத்து மூரிச்
சிறைவகுத்து மொய்த்த
புளகத்தின் பாம்புரிசூழ்
போகி - வளர

இரும்பதணஞ் சேர
இருத்திஎழில் நாஞ்சில்
மருங்கனைய அட்டாலை

யிட்டுப் - பொருந்தியசீர்த்

தோமரமும் தொல்லைப்
பொறிவீசி யந்திரமும்
காமரமும் ஏப்புழையும்
கைகலந்து - மீமருவும்

வெங்கதிரோன்
தேர்விலங்க மிக்குயர்ந்த
மேருப்போன்
றங்கனகத் திஞ்சி
அணிபெற்றுப் -
பொங்கொளிசேர் (30)
மாளிகையும் மன்னியசீர்
மண்டபமும் ஒண்தலத்த
சூளிகையும் துற்றெழுந்த
தெற்றிகளும் - வாளொளிய

நாடக சாலையும் நன்பொற்
கபோதஞ்சேர்

பீடமைத்த மாடத்தின்
பெற்றியும் - கேடில்

உருவு பெறவகுத்த
அம்பலமும் ஓங்கு
தெருவும் வகுத்தசெய்
குன்றும் -மருவினிய

சித்திரக் காவும்
செழும்பொழிலும்
வாவிகளும்
நித்திலஞ்சேர் நீடு
நிலைக்களமும் -
எத்திசையும்

துன்னி எழில்சிறப்பச் சோதி
மலர்மடந்தை
மன்னி மகிழ்ந்துறையும்
வாய்மைத்தாய்ப் -
பொன்னும்

மரகதமும் நித்திலமும்
மாமணியும் பேணி
இரவலர்கட் கெப்போதும்
ஈந்தும் - கரவாது

கற்பகமும் காருமெனக்
கற்றவர்க்கும் நற்றவர்க்கும்
தப்பாக் கொடைவளர்க்குஞ்
சாயாத - செப்பத்தால்

பொய்ம்மை கடிந்து
புகழ்பரிந்து பூதலத்து
மெய்ம்மை தலைசிறந்து
மேதக்கும் - உண்மை

மறைபயில்வார் மன்னு
வியாகரணக் கேள்வித்
துறைபயில்வார்
தொன்னூல் பயில்வார் -

முறைமையால்

ஆகமங்கள் கேட்பார்
அருங்கலைநூல்
ஆதரித்துப்
போகம் ஒடுங்காப்
பொருள்துய்ப்பார் -
சோகமின்றி (40)

நீதி நிலைஉணர்வார்
நீள்நிலத்துள் ஐம்புலனும்
காதல் விடுதவங்கள்
காமுறுவார் - ஆதி

அருங்கலைநூல் ஓதுவார்
ஆதரித்து வென்றிக்
கருங்கலிநீங் கக்கனல்வ
குப்பார் - ஒருங்கிருந்து

காமநூல் கேட்பார்

கலைஞானம் காதலிப்பார்
ஓமநூல் ஓதுவார்
உத்தரிப்பார் - பூமன்னும்

நான்முகனே அன்னசீர்
நானூற் றுவர்மறையோர்
தாம்மன்னி வாழும்
தகைமைத்தாய் -
நாமன்னும்

ஆரணங்கும் மற்றை
அருந்ததியும்
போல்மடவார்
ஏரணங்கு மாடத்
தினிதிருந்து - சீரணங்கு (45)

வீணை பயிற்றுவார்
யாழ்பயில்வார்
மேவியசீர்ப்
பாணம் பயில்வார்

பயன்உறுவார் -
பேணியசீர்ப்

பூவைக்குப் பாட்டுரைப்பார்
பொற்கிளிக்குச்
சொற்பயில்வார்
பாவைக்குப்
பொன்புனைந்து
பண்புறுவார் - ஆய்எங்கும்

மங்கையர்கள் கூட்டமும்
மன்னு சிறார்குழுவும்
பொங்குலகம் எல்லாம்
பொலிவடையத் - தங்கிய

வேத ஒலியும்
விழாவொலியும்
மெல்லியலார்
கீத ஒலியும்
கிளர்ந்தோங்கும் - மாதரார்

பாவை ஒலியும்
பறைஒலியும் பல்சனங்கள்
மேவும் ஒலியும்
வியன்நகரம் - காவலர்கள் (50)
பம்பைத் துடிஒலியும்
பௌவப் படைஒலியும்
கம்பக் களிற்றொலியும்
கைகலந்து - நம்பிய

கார்முழக்கும் மற்றைக்
கடல்முழக்கும் போற்கலந்த
சீர்முழக்கம் எங்கும்
செவிடுபடப் - பார்விளங்கு

செல்வம் நிறைந்தஊர் சீரில்
திகழ்ந்தஊர்
மல்கு மலர்மடந்தை
மன்னும்ஊர் - சொல்லினிய

ஞாலத்து மிக்கஊர் நானூற்
றுவர்கள்ஊர்
வேலொத்த கண்ணார்
விளங்கும்ஊர் - ஆலித்து

மன்னிருகால் வேலை
வளர்வெள்ளத்
தும்பரொடும்
பன்னிருகால் நீரில்
மிதந்தவூர் - மன்னும் (55)
பிரமனூர் வேணுபுரம்
பேரொலிநீர் சண்பை
அரன்மன்னு தண்காழி
அம்பொற் - சிரபுரம்

பூந்தராய்க் கொச்சைவயம்
வெங்குருப் பொங்குபுனல்
வாய்ந்தநல் தோணி
புரம்மறையோர் - ஏய்ந்த

புகலி கழுமலம் பூம்புறவம் என்றிப்
பகர்கின்ற பண்புற்ற தாகித்
- திகழ்கின்ற

மல்லைச் செழுநகரம் மன்னவும் வல்லமணர்
ஒல்லைக் கழுவில் உலக்கவும் - எல்லையிலா

மாதவத்தோர் வாழவும் வையகத்தோர் உய்யவும்
மேதக்க வானோர் வியப்பவும் - ஆதியாம் (60)
வென்றிக் கலிகெடவும் வேதத் தொலிமிகவும்
ஒன்றிச் சிவனடியார் ஓங்கவும் - துன்றிய

பன்னு தமிழ்ப்பதினா
றாயிர நற்பனுவல்
மன்னு புவியவர்க்கு
வாய்ப்பவும் - முன்னிய

சிந்தனையாற் சீரார்
கவுணியர்க்கோர்
சேயென்ன
வந்தங் கவதரித்த
வள்ளலை - அந்தமில்சீர்

ஞானச் சுடர்விளக்கை
நற்றவத்தோர் கற்பகத்தை
மான மறையவற்றின்
வான்பொருளை - ஆனசீர்த்

தத்துவனை நித்தனைச்
சைவத் தவர்அரசை
வித்தகத்தால் ஓங்கு
விடலையை - முத்தமிழின்

செஞ்சொற் பொருள்பயந்த
சிங்கத்தைத் தெவ்வர்உயிர்
அஞ்சத் திகழ்ந்த
அடல்உருமை - எஞ்சாமை

ஆதிச் சிவனருளால்
அம்பொன்செய் வட்டிலில்
கோதில் அமிர்தநுகர்
குஞ்சரத்தைத் - தீதறுசீர்க்

காலத் தொகுதியும்
நான்மறையின் காரணமும்
மூலப் பொருளும்
முழுதுணர்ந்த - சீலத்

திருஞான சம்பந்தன்
என்றுலகம் சேர்ந்த
ஒருநாமத் தால் உயர்ந்த
கோவை - வருபெருநீர்ப்

பொன்னிவள நாடனைப்
பூம்புகலி நாயகனை
மன்னர் தொழுதிறைஞ்சும்
மாமணியை - முன்னே
(70)

நிலவு முருகர்க்கும் நீலநக்
கற்கும்
தொலைவில்
புகழ்ச்சிறுத்தொண் டற்கும்
- குலவிய

தோழமையாய்த்
தொல்லைப் பிறப்பறுத்த
சுந்தரனை
மாழையொண்கண் மாதர்
மதனனைச் - சூழொளிய

கோதைவேல் தென்னன்தன்
கூடல் குலநகரில்

வாதில் அமணர்
வலிதொலையக் - காதலால்

புண்கெழுவு செம்புனலா
றோடப் பொருதவரை
வண்கழுவில் தைத்த
மறையோனை -
ஒண்கெழுவு

ஞாலத் தினர்அறிய
மன்னுநனி பள்ளியது
பாலை தனைநெய்தல்
ஆக்கியும் - காலத்து (75)
நீரெதிர்ந்து சென்று
நெருப்பிற் குளிர்படைத்தும்
பாரெதிர்ந்த பல்விடங்கள்
தீர்த்துமுன் - நேரெழுந்த

யாழை முரித்தும்
இருங்கதவம்

தான்அடைத்தும்
சூழ்புனலில் ஓடத்
தொழில்புரிந்தும் -
தாழ்பொழில்சூழ்

கொங்கிற் பனிநோய்
பரிசனத்தைத் தீர்ப்பித்தும்
துங்கப் புரிசை
தொகுமிழலை -
அங்கதனில்

நித்தன் செழுங்காசு
கொண்டுநிகழ் நெல்வாயில்
முத்தின் சிவிகை
முதற்கொண்டும் -
அத்தகுசீர்

மாயிரு ஞாலத்து மன்னா
வடுதுறைபுக்
காயிரஞ் செம்பொன்

அதுகொண்டும் -
மாய்வரிய (80)
மாண்புதிகழ் எம்பெருமான்
மன்னுதிரு வோத்தூரில்
ஆண்பனைகள்
பெண்பனைகள் ஆக்கியும்
- பாண்பரிசில்

கைப்பாணி ஒத்திக்கா
ழிக்கோலக் காவிற்பொற்
சப்பாணி கொண்டு
தராதலத்துள் -
எப்பொழுதும்

நீக்கரிய இன்பத்
திராகம்இருக் குக்குறள்
நோக்கரிய பாசுரம்பல்
பத்தோடும் - ஆக்கரிய

யாழ்முரி சக்கரமாற் றீரடி

முக்காலும்
பாழிமையால் பாரகத்தோர்
தாம்உய்ய - ஊழி

உரைப்பமரும் பல்புகழால்
ஓங்கஉமை கோனைத்
திருப்பதிகம் பாடவல்ல
சேயை எ விருப்போடு (85)

நண்ணு புகழ்மறையோர்
நாற்பத்தெண் ணாயிரவர்
எண்ணில் முனிவரர்
ஈட்டத்துப் - பண்ணமரும்

ஓலக்கத் துள்ளிருப்ப
ஒண்கோயில்
வாயிலின்கண்
கோலக் கடைகுறுகிக்
கும்பிட்டாங் - காலும்

புகலி வளநகருள் பூசுரர்
புக்காங்
கிகலில் புகழ்பரவி யேத்திப்
- புகலிசேர்

வீதி எழுந்தருள
வேண்டுமென
விண்ணப்பம்
ஆதரத்தாற் செய்ய
அவர்க்கருளி - நீதியால்

கேதகையும் சண்பகமும்
நேர்கிடத்திக் கீழ்த்தாழ்ந்த
மாதவியின் போதை
மருங்கணைத்துக் - கோதில் (90)

இருவேலி தன்னை
இடையிருத்தி ஈண்டு
மருவோடு மல்லிகையை
வைத்தாங் - கருகே

கருமுகையைக் கைகலக்க
வைத்துக் கழுநீர்ப்
பெருகு பிளவிடையே
பெய்து - முருகியலும்

புன்னாகந் தன்னைப் புணர
இருவாச்சி
தன்அயலே முல்லை
தலையெடுப்ப - மன்னிய

வண்செருந்தி
வாய்நெகிழ்ப்ப மௌவல்
அலர்படைப்பத்
தண்குருந்தம் மாடே
தலையிறக்க - ஒண்கமலத்

தாதடுத்த கண்ணியால்
தண்ணறுங் குஞ்சிமேற்
போதடுத்த கோலம்

புனைவித்துக் - காதிற் (95)
கனவயிர குண்டலங்கள்
சேர்த்திக் கழுத்தின்
இனமணியின் ஆரம்
இலகப் - புனைகனகத்

தொத்தடுத்த பூஞ்சுரிகைச்
சோதிசேர் தாளிம்பம்
வைத்து மணிக்கண்
டிகைபூண்டு - முத்தடுத்த

கேயூரம் தோள்மேற்
கிடத்திக் கிளர்பொன்னின்
வாய்மை பெறுநூல்
வலந்திகழ - வேயும்

தமனியத்தின் தாழ்வடமும்
தண்டரளக் கோப்பும்
சிமைய வரைமார்பிற்

சேர்த்தி - அமைவுற்ற

வெண்ணீற்றின் ஒண்களபம்
மட்டித்து மேவுதொழில்
ஒண்ணூற் கலிங்கம்
உடல்புனைந்து - (100)
திண்ணோக்கிற்
காற்றுருமோ குன்றோ
கடலோ அடல்உருமோ
கூற்றுருவோ என்னக்
கொதித்தெழுந்து - சீற்றத்

தழல்விழித்து நின்றெதிர்ந்து
தாலவட்டம் வீசிப்
புழைத்தடக்கை
கொண்டெறிந்து பொங்கி -
மழை மதத்தாற்

பூத்த கடதடத்துக் போகம்
மிகப்பொலிந்த

காத்திரத்த தாகிக்
கலித்தெங்கும் - கோத்த

கொடுநிகளம் போக்கிநிமிர்
கொண்டெழுந்து கோபித்
திடுவண்டை யிட்டுக்
கலித்து - முடுகி

நெடுநிலத்தைத்
தான்உழக்கி நின்று நிகர்நீத்
திடிபெயரத் தாளந் திலுப்பி
- அடுசினத்தால் (105)

கன்ற முகம்பருகிக்
கையெடுத் தாராய்ந்து
வென்றி மருப்புருவ
வெய்துயிர்த் - தொன்றிய

கூடம் அரணழித்துக்
கோபுரங்க ளைக்குத்தி

நீடு பொழிலை நிகரழித் -
தோடிப்

பணப்பா கரைப்பரிந்து
குத்திப் பறித்த
நிணப்பாகை நீள்விசும்பின்
வீசி - அணைப்பரிய

ஓடைக் கருங்களிற்றை
ஒண்பரிக்கா ரர்கள்தாம்
மாடணையக் கொண்டு
வருதலுமே - கூடி

நயந்து குரற்கொடுத்து
நட்பளித்துச் சென்று
வியந்தணுகி வேட்டம்
தணிந்தாங் - குயர்ந்த (110)
உடற்றூய வாசிதனைப்
பற்றிமேல் கொண்டாங்
கடற்கூடற் சந்தி யணுகி -

அடுத்த

பயில்பலவும் பேசிப்
படுபுரசை நீக்கி
அயர்வு கெடஅணைத்துத்
தட்டி - உயர்வுதரு

தண்டுபே ரோசையின்கண்
தாள்கோத்துச் சீர்ச்சிறுத்
தொண்டர் பிறகணையத்
தோன்றுதலும் -
எண்டிசையும்

பல்சனமும் மாவும்
படையும் புடைகிளர
ஒல்லொலியால் ஓங்கு
கடல்கிளர - மல்லல்

பரித்தூரங் கொட்டப்
படுபணிலம் ஆர்ப்பக்

கருத்தோ டிசைகவிஞர்
பாட - விரித்த
(115)

குடைபலவும் சாமரையும்
தொங்கல்களும் கூடிப்
புடைபரந்து பொக்கம்
படைப்பக் - கடைபடு

வீதி அணுகுதலும்
வெள்வளையார்
உள்மகிழ்ந்து
காதல் பெருகிக்
கலந்தெங்கும் - சோதிசேர்

ஆடரங்கின் மேலும்
அணிமா ளிகைகளிலும்
சேடரங்கும் நீள்மறுகும்
தெற்றியிலும் - பீடுடைய

பேரிளம் பெண் ஈறாகப்

பேதை முதலாக
வாரிளங் கொங்கை
மடநல்லார் - சீர்விளங்கப்

பேணும் சிலம்பும்
பிறங்கொளிசேர் ஆரமும்
பூணும் புலம்பப்
புறப்பட்டுச் - சேண்மறுகில் (120)
காண்டகைய வென்றிக்
கருவரைமேல்
வெண்மதிபோல்
ஈண்டு குடையின் எழில்
நிழற்கீழ்க் -காண்டலுமே

கைதொழுவார் நின்று
கலைசரிவார் மால்கொண்டு
மெய்தளர்வார்
வெள்வளைகள்
போய்வீழ்வார் -
வெய்துயிர்த்துப்

பூம்பயலை கொள்வார்
புணர்முலைகள்
பொன்பயப்பார்
காம்பனைய மென்தோள்
கவின்கழிவார் -
தாம்பயந்து

வென்றிவேற் சேயென்ன
வேனில்வேட் கோவென்ன
அன்றென்ன ஆமென்ன
ஐயுற்றுச் - சென்றணுகிக்

காழிக் குலமதலை
என்றுதங் கைசோர்ந்து
வாழி வளைசரிய
நின்றயர்வார் -
பாழிமையால் (125)

உள்ளம் நிலைதளர்ந்த

ஒண்ணுதலார்
வெல்களிற்றை
மெள்ள நடவென்று
வேண்டுவார் -
கள்ளலங்கல்

தாராமை அன்றியும்
தையல்நல் லார் முகத்தைப்
பாராமை சாலப் பயன்
என்பார் - நேராக

என்னையே நோக்கினான்
ஏந்திழையீர் இப்பொழுது
நன்மை நமக்குண்
டெனநயப்பார் -
கைம்மையால்

ஒண்கலையும் நாணும்
உடைதுகிலும்
தோற்றவர்கள்

வண்கமலத் தார்வலிந்து
கோடுமெனப் - பண்பின்

வடிக்கண் மலர்வாளி
வார்புருவ வில்மேல்
தொடுத்ததரந் தொண்டை
துடிப்பப் - (130)
பொடித்தமுலைக்
காசைக் கருங்குழலார்
காதற் கவுணியன்பால்
பூசற் கமைந்து
புறப்படுவார் - வாசச்

செழுமலர்த்தார்
இன்றெனக்கு நல்காதே
சீரார்
கழுமலர்த்தார் கோவே
கழல்கள் - தொழுவார்கள்

அங்கோல் வளையிழக்கப்

போவது நின்னுடைய
செங்கோன்மை
யோவென்று செப்புவார்-
நங்கைமீர்

இன்றிவன் நல்குமேல்
எண்பெருங் குன்றத்தில்
அன்றமணர் கூட்டத்தை
ஆசழித்துப் - பொன்ற

உரைகெழுவு
செந்தமிழ்ப்பா ஒன்றினால்
வென்றி
நிரைகழுமேல் உய்த்தானை
நேர்ந்து - விரைமலர்த்தார் (135)

பெற்றிடலாம் என்றிருந்த
நம்மிலும் பேதையர்கள்
மற்றுளரோ என்று
வகுத்துரைப்பார் -

மற்றிவனே

பெண்ணிரக்கம் அன்றே
பிறைநுதலீர் மாசுணத்தின்
நண்ணு கடுவிடத்தால்
நாட்சென்று - விண்ணுற்ற

ஆருயிரை மீட்டன் றவளை
அணிமருகல்
ஊரறிய வைத்த
தெனஉரைப்பார் -
பேரிடரால்

ஏசுவார் தாம்உற்ற
ஏசறவைத் தோழியர்முன்
பேசுவார் நின்றுதம்
பீடழிவார் - ஆசையால்

நைவார் நலன்அழிவார்
நாணோடு பூண்இழப்பார்

மெய்வாடு
வார்வெகுள்வார்
வெய்துயிர்ப்பார் - (140)
தையலார்
பூந்துகிலைப் பூமாலை
என்றணிவார் பூவினைமுன்
சாந்தம் எனமெய்யில்
தைவருவார் - வாய்ந்த

கிளியென்று பாவைக்குச்
சொற்பயில்வார் பந்தை
ஒளிமே கலையென்
றுடுப்பார் -அளிமேவு

பூங்குழலார் மையலாய்க்
கைதொழுமுன்
போதந்தான்
ஓங்கொலிசேர் வீதி யுலா.

12.8 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம் **(1359 - 1407)**

1359 அலையார்ந்த கடலுலகத்
தருந்திசைதோ றங்கங்கே
நிலையார்ந்த பலபதிகம்
நெறிமனிதர்க் கினிதியற்றி
ஈங்கருளி யெம்போல்வார்க்
கிடர்கெடுத்தல் காரணமாய்
ஓங்குபுகழ்ச் சண்பையெனும்
ஒண்பதியுள் உதித்தனையே.

செஞ்சடைவெண் மதியணிந்த
சிவன்எந்தை திருவருளால்
வஞ்சியன நுண்ணிடையாள்

மலையரையன் மடப்பாவை
நற்கண்ணி அளவிறந்த
ஞானத்தை அமிர்தாக்கிப்
பொற்கிண்ணத் தருள்புரிந்த
போனகமுன் நுகர்ந்தனையே.

தோடணிகா தினன்என்றும்
தொல்லமரர்க் கெஞ்ஞான்றும்
தேடரிய பராபரனைச்
செழுமறையின்
அகன்பொருளை
அந்திச்செம் மேனியனை
அடையாளம் பலசொல்லி
உந்தைக்குக் காணஅரன்
உவனாமென் றுரைத்தனையே.

(இவை மூன்றும் நான்கடித்
தாழிசை)

வளமலி தமிழிசை வடகலை

மறைவல
முளரிநன் மலரணி தருதிரு
முடியினை.

கடல்படு விடமடை கறைமணி
மிடறுடை
அடல்கரி உரியனை அறிவுடை
அளவினை.

(இவை இரண்டும் அராகம்)

கரும்பினு மிக் கினியபுகழ்க்
கண்ணுதல்விண்ணவன்அடிமேல்
பரம்பவிரும் புவியவர்க்குப்
பத்திமையை விளைத்தனையே.

பன்மறையோர் செய்தொழிலும்
பரமசிவா கமவிதியும்
நன்மறையின் விதிமுழுதும்
ஒழிவின்றி நவின்றனையே.

(இவை இரண்டும் இரண்டடித் தாழிசை)

அணிதவத் தவர்களுக் கதிகவித் தகனும்நீ
தணிமனத் தருளுடைத் தவநெறிக் கமிர்தம்நீ
அமணரைக் கழுநுதிக் கணைவுறுத் தவனும்நீ
தமிழ்நலத் தொகையினில் தகுசுவைப் பவனும்நீ

(இவை நான்கும் நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்)

மறையவர்க் கொருவன் நீ
மருவலர்க் குருமு நீ
நிறைகுணத் தொருவன் நீ
நிகரில்உத் தமனும் நீ

(இவை நான்கும் முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்)

அரியை நீ. எளியை நீ.
அறவன் நீ. துறவன் நீ.
பெரியை ந.ீ உரியை நீ.
பிள்ளை நீ. வள்ளல் நீ.

(இவை எட்டும் இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்)

எனவாங்கு (இது தனிச்சொல்)

அருந்தமிழ் விரகநிற் பரசுதும்
திருந்திய
நிரைச்செழு மாளிகை
நிலைதொறும் நிலைதொறும்
உரைச்சதுர் மறையின் ஓங்கிய
ஒலிசேர்

சீர்கெழு துழனித் திருமுகம்
பொலிவுடைத்
தார்கெழு தண்டலை தண்பணை
தழீஇக் (5)

கற்றொகு புரிசைக் காழியர் நாத
நற்றொகு கீர்த்தி ஞானசம் பந்த
நின்பெருங் கருணையை
நீதியின்
அன்புடை அடியவர்க்
கருளுவோய் எனவே. 1

(இது சுரிதகம்)

1360 வெண்பா

எனவே இடர்அகலும்
இன்பமே எய்தும்
நனவே அரன்அருளை நாடும்
- புனல்மேய
செங்கமலத் தண்தார்த்
திருஞான சம்பந்தன்
கொங்கமலத் தண்காழிக் கோ. 2

1361 கட்டளைக் கலித்துறை
கோலப் புலமணிச் சுந்தர
மாளிகைக் குந்தளவார்
ஏலப் பொழிலணி சண்பையர்
கோனை இருங்கடல்சூழ்
ஞாலத் தணிபுகழ் ஞானசம்
பந்தனை நற்றமிழே
போலப் பலபுன் கவிகொண்டு
சேவடி போற்றுவனே. 3

1362 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
போற்று வார்இடர் பாற்றிய
புனிதன்
பொழில்சு லாவிய புகலியர்
பெருமான்
ஏற்ற வார்புகழ் ஞானசம்
பந்தன்
எம்பி ரான்இருஞ் சுருதியங்
கிரிவாய்ச்
சேற்று வார்புனங் காவல்

புரிந்தென்
சிந்தை கொள்வதும்
செய்தொழி லானால்
மாற்றம் நீர்எமக் கின்றுரை
செய்தால்
வாசி யோகுற மாதுந லீரே.
4

1363 எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
நலமலி தரும்புவனி
நிறைசெய்புகழ் இன்பம்நனி
பனிமதி அணைந்த
பொழில்சூழ்
பொலமதில் இரும்புகலி
அதிபதி விதம்பெருகு
புனிதகுணன் எந்தம்
இறைவன்
பலமலி தருந்தமிழின்
வடகலை விடங்கன்மிகு
பரசமய வென்றி அரிதன்

சலமலி தருங்கமல
சரண்நினைவன் என்றனது
தகுவினைகள் பொன்றும்
வகையே. 5

1364 பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
வகைதகு முத்தமி ழாகரன்
மறைபயில் திப்பிய வாசகன்
வலகலை வித்தகன்
வானவில் மதியணை
பொற்குவை மாளிகை
திகைதிகை மட்டலர்
வார்பொழில் திகழ்புக
லிக்கர சாகிய
திருவளர் விப்ரசி காமணி
செழுமல யத்தமிழ்க் கேசரி
மிகமத வெற்றிகொள்
வாரண மிடைவரு
டைக்குலம் யாளிகள்

விரவிரு ளிற்றனி நீணெறி
வினைதுயர் மொய்த்துள
வேமணி
நகையெழி லிற்குற மாதுன
தருமை நினைக்கிலள்
நீயிவள்
நசையின் முழுப்பழி
யாதல்முன் நணுகலி
னிக்கிரி வாணனே. 6

1365 வாணில வும்புன லும்பயில்
செஞ்சடை வண்கரு
ணாகரனை
மலைமா துமையொடு
மிவனா வானென
முன்னாளுரை செய்தோன்
சேணில வும்புகழ் மாளிகை
நீடிய தென்புக லிக்கரசைத்
திருவா ளனையெழி லருகா
சனிதனை மருவா

தவர்கிளைபோல்
நாணில வும்பழி யோகரு
தாதய லானொரு
காளையுடன்
நசைதீர் நிலைகொலை
புரிவே டுவர்பயில் தருகா
னதர்வெயிலிற்
கேணில வுங்கிளி
பாவையொ டாயமும்
யாயெனை யும்மொழியக்
கிறியா லெனதொரு
மகள்போ யுறுதுயர்
கெடுவேன் அறிகிலனே. 7
1366 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
அறிவாகி இன்பஞ்செய்
தமிழ்வாதில் வென்றந்த
அமணான வன்குண்டர்
கழுவேற முன்கண்ட
செறிமாட வண்சண்பை

நகராளி யென்தந்தை
திருஞான சம்பந்தன்
அணிநீடு திண்குன்றில்
நெறியால மண்டுன்றி
முனைநாள்சி னங்கொண்டு
நிறைவார் புனந்தின்று
மகள்மேல் வருந்துங்க
வெறியார் மதந்தங்கு கதவா
ரணங்கொன்ற
வெகுளாத நஞ்சிந்தை
விறலான் உளன்பண்டே. 8

1367 பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
பண்டமுது செய்ததுமை
நங்கையருள் மேவுசிவ
ஞானம்
பைந்தரள நன்சிவிகை
செம்பொனணி நீடுகிற
தாளம்

கொண்டதரன் உம்பர்பரன்
எங்கள்பெரு மானருள்
படைத்துக்
கொடுத்ததமி ழைத்தவகு
லத்தவர்க ளுக்குலகில்
இன்பம்
கண்டதரு கந்தர்குலம்
ஒன்றிமுழு துங்கழுவில்
ஏறக்
கறுத்தது வினைப்பயன்
மனத்திலிறை காதலது
வன்றி
விண்டதுவும் வஞ்சகரை
மஞ்சணவு கின்றமணி மாட
வேணுபுர நாதன்மிகு
வேதியர்ச் சிகாமணி
பிரானே. 9

1368 அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
பிரானை மெய்த்திரு ஞானசம்

பந்தனை மறையவர்
பெருமானைக்
குராம லர்ப்பொழிற்
கொச்சையர் நாதனைக்
குரைகழ லிணைவாழ்த்தித்
தராத லத்தினில் அவனருள்
நினைவொடு தளர்வுறு
தமியேனுக்
கிராவி னைக்கொடு வந்ததிவ்
வந்திமற் றினிவிடி 10
வறியேனே.

1369 பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
ஏனமு கத்தவ புத்தரை இந்திர
சித்து மணம்புணர் வுற்றான்
ஈழவ னார்சொரி தொட்டி
யினங்களை வெட்டி
யிசித்தனர் பட்டர்
தானம் இரக்கிற சீதை
மடுப்பது சாதி குடத்தொடு

கண்டீர்
சக்கர வர்த்திகள் சிக்கர
மட்டுவர் தத்துவ மிப்பரி
சுண்டே
ஆன புகழ்ப்பயில் விப்ர
சிகாமணி அத்தகு
மைப்புரை யுங்கார்
ஆர்பொழில் நீடிய
சண்பையர் காவலன்
வண்களி யேன்எளி
யேனோ
சோனக னுக்குமெ னக்கு
மெனத்தரை அம்மனை
சூலது கொண்டாள்
தும்புரு வாலியை வென்று
நிலத்திடை நின்று துலுக்குகி
றாரே. 11

1370 அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

ஆர்மலி புகலி நாதன்
அருளென இரவில் வந்தென்
வார்முலை பயலை தீர
மணந்தவர் தணந்து போன
தேரதர் அழியல் உம்மைச்
செய்பிழை எம்ம தில்லை
கார்திரை புரள மோதிக்
கரைபொருங் கடலி னீரே. 12

1371 கலிவிருத்தம்
கடல்மேவு புவியேறு கவிநீரர்
பெருமான்றன்
தடமாடு மிகுகாழி தகுபேதை
அருளாமல்
திடமாகில் அணிநீறு
செழுமேனி முழுதாடி
மடலேறி எழில்வீதி வருகாதல்
ஒழியேனே. 13

1372 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

ஒழியா தின்புறு பொழில்சூழ்
சண்பைமன்
உயர்பார் துன்றிய தகுஞா
னன்புகழ்
எழிலா ருங்கவு
ணியர்தீபன்திகழ்
இணையார் செங்கரன்
நிகழ்வான் விண்குயின்
பொழியா நின்றன துளிதார்
கொன்றைகள்
புலமே துன்றின கலைமான்
ஒன்றின
பழிமேல் கொண்டது
நுமர்தேர் அன்பொடும்
அருகே வந்தது அதுகாண்
மங்கையே. 14

1373 அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
மங்கை யிடத்தர னைக்கவி
நீரெதிர் ஓட மதித்தருள்செய்

தங்கு புகழ்ச்சதுர் மாமறை
நாவளர் சைவசி காமணிதன்
துங்க மதிற்பிர மாபுரம்
மேவிய சூழ்பொழில்
நின்றொளிர்மென்
கொங்கை யுடைக்கொடி
ஏரிடை யாள்குடி கொண்டனள்
எம்மனமே. 15
1374 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
மனங்கொண்டு நிறைகொண்டு
கலையுங் கொண்டு
மணிநிறமும்
இவள்செங்கை வளையுங்
கொண்ட
தனங்கொண்ட
பெருஞ்செல்வம் திகழும்
கீர்த்திச்
சண்பையர்கோன் திருஞான
சம்பந் தற்கு

நனங்கொண்டு
மெய்கொண்டு பயலை
கொண்டே
நன்னுதலாள் அயர்கின்றாள்
நடுவே நின்றும்
இனங்கொண்டு
நகைகொண்டு மடவீர்
வாளா
என்செயநீர் அலர்தூற்றி
எழுகின் றீரே.

16

1375 சம்பிரதம்
எழுகுல வெற்பிவை மிடறில்
அடக்குவன்
எறிகட லிற்புனல் குளறிவ
யிற்றினில்
முழுதும் ஒளித்திர வியையபி
நிலத்திடை
முடுகுவன் இப்பொழு
திவையல விச்சைகள்

கழுமல நற்பதி அதிப
தமிழ்க்கடல்
கவுணிய நற்குல திலகன்
இணைக்கழல்
தொழுது வழுத்திய
பிறரொரு வர்க்குறு
துயர்வரு விப்பனி
தரியதோர் விச்சையே. 17

1376 எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
சயமி குத்தரு கரைமு ருக்கிய
தமிழ்ப யிற்றிய நாவன்
வியலி யற்றிரு மருக
லிற்கொடு விடம ழித்தருள்
போதன்
கயலு டைப்புனல் வயல்வ
ளத்தகு கழும லப்பதி நாதன்
இயலு டைக்கழல் தொழநி
னைப்பவ ரிருவி னைத்துயர்

போமே. 18

1377 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

மேதகுந் திகழ்பூக நாகசண்
பகசூத
வேரிவண் டறைசோலை
ஆலைதுன் றியகாழி
நாதன்அந் தணர்கோனென்
ஆனைவண் புகழாளி
ஞானசுந் தரன்மேவு
தார்நினைந் தயர்வேனை
நீதியன்றன பேசும் யாயுமிந்
துவும்வாசம்
நீடுதென் றலும்வீணை
ஓசையும் கரைசேர
மோதுதெண் திரைசேவல்
சேரும்அன் றிலும்வேயும்
மூடுதெண் பனிவாடை
கூடிவன் பகையாமே.
19

1378 வன்பகை யாமக் குண்டரை
வென்றோய்
மாமலர் வாளிப் பொருமத
வேளைத்
தன்பகை யாகச் சிந்தையுள்
ளையும்
தையலை உய்யக்
கொண்டருள் செய்யாய்
நின்புகழ் பாடிக் கண்பனி
சோரா
நின்றெழில் ஞானா
என்றகம் நெக்கிட்
டன்பக லாமெய்ச் சிந்தையர்
இன்பா
அம்பொழில் மாடச் 20
சண்பையர் கோவே.

1379 மறம்
கோவின்திரு முகமீதொடு
வருதூதுவன் ஈர
குளிர்பைம்பொழில்

வளநாடெழில் நிதியம்பரி
சம்மீ
மாவீரியர்
இவர்தங்கையென்
மகுடன்திறம் அமண
மறவெங்குல மறிகின்றிலன்
பழியச்சத வரசன்
பாவேறிய மதுரத்தமிழ்
விரகன்புக லியர்மன்
பயில்வண்புக ழருகாசனி
பணியன்றெனின் நமர்காள்
தூவேரியை மடுமின்துடி
யடிமின்படை யெழுமின்
தொகுசேனையும்
அவனும்பட மலையும்பரி
சினியே.
21

1380 எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
இனியின் றொழிமினிவ்

வெறியும் மறிபடு
தொழிலும் மிடுகுர
வையுமெல்லாம்
நனிசிந் தையி னிவள்
மிகவன் புறுவதொர்
நசையுண் டதுநரை
முதுபெண்டீர்
புனிதன் புகலியர் அதிபன்
புனைதமிழ்
விரகன் புயமுறும்
அரவிந்தம்
பனிமென் குழலியை
அணிமின் துயரொடு
மயலுங் கெடுவது
சரதம்மே. 22

1381 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
சரத மணமலி பரிசம் வருவன
தளர்வில் புகலியர் அதிபன்

நதிதரு
வரதன் அணிதிகழ் விரகன்
மிகுபுகழ்
மருவு சுருதிநன் மலையின்
அமர்தரு
விரத முடையைநின்
இடையின் அவள்மனம்
விரைசெய் குழலியை
அணைவ தரிதென
இரதம் அழிதர வருதல்
முனம்இனி
எளிய தொருவகை கருது 23
மலையனே.

1382 அயன்நெடிய மாலும்அவ
ரறிவரிய தாணுவரன்
அருளினொடு நீடவனி
இடர்முழுது போயகல
வயலணிதென் வீழிமிழ
லையின்நிலவு காசின்மலி
மழைபொழியு மானகுண

மதுரன்மதி தோய்கனக
செயநிலவு மாடமதில்
புடைதழுவு வாசமலி
செறிபொழில்சு லாவிவளர்
சிரபுரசு ரேசன்முதிர்
பயன்நிலவு ஞானதமிழ்
விரகன்மறை ஞானமுணர்
பரமகுரு நாதன்மிகு
பரசமய கோளரியே. 24

1383 அரியாருங் கிரிநெறிஎங்
ஙனம்நீர் வந்தீர்
அழகிதினிப் பயமில்லை
அந்திக் கப்பால்
தெரியாபுன் சிறுநெறிகள்
எந்தம் வாழ்விச்
சிறுகுடியின் றிரவிங்கே
சிரமந் தீர்ந்திச்
சுரியார்மென்
குழலியொடும் விடியச்

சென்று
தொகுபுகழ்சேர் திருஞான
சம்பந் தன்றன்
வரியாரும் பொழிலுமெழில்
மதிலும் தோற்றும்
வயற்புகலிப் பதியினிது
மருவ லாமே. 25

1384 ஈற்றடி மிக்குவந்த நான்கடிக்
கலித்தாழிசை
ஆமாண்பொன் கூட்டகத்த
அஞ்சொலிளம் பைங்கிளியே
பாமாலை யாழ்முரியப்
பாணழியப் பண்டருள்செய்
மாமான சுந்தரன்வண் சம்பந்த
மாமுனியெம்
கோமான்தன் புகழொருகால்
இன்புறநீ கூறாயே
கொச்சையர்கோன்
தன்புகழ்யான் இன்புறநீ
கூறாயே.

26

1385 எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
கூற தாகமெய் யடிமை
தான்எனை உடைய
கொச்சையர் அதிபதி
வீற தார்தமிழ் விரகன் மேதகு
புகழி னான்இவன் மிகுவனச்
சேற தார்தரு திரள்க ளைக்கன
செழுமு லைக்குரி யவர்சினத்
தேறு தானிது தழுவி னாரென
இடிகொள் மாமுர சதிருமே. 27

1386 அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
சதுரன் புகலியர் அதிபன்கூர்
தவசுந் தரகவு ணியர்தஞ்சீர்
முதல்வன் புகலியர்
அதிபன்தாள்
முறைவந் தடையலர்

நகரம்போல்
எதிர்வந்தனர்விறல்
கெடவெம்போர்
எரிவெங் கணைசொரி
புரிமின்கார்
அதிர்கின் றனஇது
பருவஞ்சே
ரலர்தம் பதிமதில் 28
இடிமின்னே.

1387 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
மின்னு மாகத் தெழிலி
யுஞ்சேர் மிகுபொன் மாடப்
புகலி நாதன்
துன்னு ஞானத் தெம்பி
ரான்மெய்த் தொகைசெய்
பாடற் பதிகம் அன்னாள்
பொன்னு மாநல் தரள முந்தன்
பொருக யற்கண் தனம்நி
றைந்தாள்

இன்னும் ஏகிப் பொருள்ப
டைப்பான் எங்ஙனேநான்
எண்ணு மாறே. 29

1388 பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
மாறி லாத பொடிநீ றேறு
கோல வடிவும்
வம்பு பம்பு குழலும் துங்க
கொங்கை இணையும்
ஊறி யேறு பதிகத் தோசை
நேச நுகர்வும்
ஒத்து கித்து நடையும் சித்த
பத்தி மிகையும்
வீற தேறும் வயல்சூழ் காழி
ஞான பெருமான்
வென்றி துன்று கழலின்
ஒன்றி நின்ற பணியும்
தேறல் போலும் மொழியும்
சேல்கள் போலும் விழியும்
சிந்தை கொண்ட பரிசும்

நன்றி மங்கை தவமே. 30

1389 அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

கைதவத்தால் என்னிடைக்கு
நீவந்த
தறியேனோ கலதிப் பாணா
மெய்தவத்தார் உயிரனைய
மிகுசைவ
சிகாமணியை வேணுக்
கோனைச்
செய்தவத்தால் விதிவாய்ந்த
செழுமுலையார்
அவனுடைய செம்பொன்
திண்டோள்
எய்தவத்தால்
விளிவெனக்கென் யாதுக்கு
நீபலபொய் இசைக்கின்
றாயே. 31

1390 மதங்கியார்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இசையை முகந்தெழு மிடறுமி திங்கிவன்
இடுகர ணங்களின்
இயல்பும் வளம்பொலி
திசைதிசை துன்றிய
பொழில்சுல வுந்திகழ்
சிரிபுர மன்றகு தமிழ்விர கன்பல
நசைமிகு வண்புகழ் பயிலு மதங்கிதன்
நளிர்முலை செங்கயல்
விழிநகை கண்டபின்
வசைதகு மென்குல
மவைமுழு துங்கொள
மதிவளர் சிந்தனை
மயல்வரு கின்றதே. 32

1391 வருகின் றனன்என் றனதுள் ளமும்நின்

வசமே நிறுவிக்
குறைகொண் டுதணித்
தருகும் புனல்வெஞ்
சுரம்யான் அமரும்
மதுநீ இறையுன் னினையா
தெனின்முன்
கருகும் புயல்சேர்
மதில்வண் புகலிக்
கவிஞன் பயில்செந் தமிழா
கரன்மெய்ப்
பெருகுந் திருவார்
அருள்பே ணலர்போற்
பிழைசெய் தனைவந்
ததர்பெண் கொடியே. 33

1392 கொடிநீடு விடையுடைய
பெருமானை அடிபரவு
குணமேதை கவுணியர்கள்
குலதீப சுபசரிதன்
அடியேன திடர்முழுதும்

அறவீசு தமிழ்விரகன்
அணியான புகலிநகர்
அணையான கனைகடலின்
முடிநீடு பெருவலைகொ
டலையூடு புகுவன்றுமர்
முறையேவு பணிபுரிவன்
அணிதோணி
புனைவனவை
படியாரும் நிகரரிய
வரியாரும் மதர்நயனி
பணைவார்மென்
முலைநுளையர் மடமாதுன்
அருள்பெறினே. 34

1393 பெறுபயன் மிகப்புவியுள்
அருளுவன பிற்றைமுறை
பெருநெறி அளிப்பனபல்
பிறவியை ஒழிச்சுவன
உறுதுயர் அழிப்பனமுன்
உமைதிரு வருட்பெருக
உடையன நதிப்புனலின்

எதிர்பஃறி உய்த்தனபுன்
நறுமுறு குறைச்சமணை
நிரைகழு நிறுத்தியன
நனிகத வடைத்தனது
னருவிடம் அகற்றியன
துறுபொழில் மதிற்புறவ
முதுபதிமன் ஒப்பரிய
தொழில்பல மிகுத்ததமிழ்
விரகன கவித்தொகையே. 35

1394 பன்னீருசீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
தொகுவார் பொழில்சுற்
றியவான் மதிதோ யுமதிற்
கனமார்
தொலையா ததிருப்
பொழில்மா ளிகைமா
டநெருக் கியசீர்
மிருகா ழிமன்முத் தமிழா
கரன்மே தகுபொற்

புனைதார்
விரையார் கமலக் கழலே
துணையா கநினைப்
பவர்தாம்
மகரா கரநித் திலநீர்
நிலையார் புவியுத் தமராய்
வரலா றுபிழைப் பினினூ
ழியிலக்................ கிதமா
தகுவாழ் வுநிலைத்
தெழில்சே ரறமா னபயிற்
றுவர்மா
சதுரால் வினைசெற்
றதன்மே லணுகார் பிறவிக்
கடலே. 36

1395 பாணாற்றுப்படை
நேரிசை ஆசிரியப்பா
கருமங் கேண்மதி கருமங்
கேண்மதி
துருமதிப் பாண கருமங்
கேண்மதி

நிரம்பிய பாடல் நின்கண்
ணோடும்
அரும்பசி நலிய அலக்கணுற்
றிளைத்துக்
காந்திய உதரக் கனல்தழைத்
தெழுதலின்

தேய்ந்துடல் வற்றிச் சின்னரம்
பெழுந்தே
இறுகுபு சுள்ளி இயற்றிய
குரம்பை
உறுசெறித் தனைய
உருவுகொண் டுள்வளைஇ
இன்னிசை நல்லி யாழ்சுமந்
தன்னம்
மன்னிய வளநகர்
மனைக்கடை தோறும்

சென்றுழிச் சென்றுழிச் சில்பலி
பெறாது

நின்றுழி நிலாவு வன்றுயர்
போயொழிந்
தின்புற் றிருநிதி எய்தும்
அதுநுன
துள்ளத் துள்ள தாயின்
மதுமலர்
வண்டறை சோலை வளவயல்
அகவ (15)

ஒண்திறற் கோண்மீன் உலாவு
குண்டகம்
உயர்தரு வரையில் இயல்தரு
பதணத்துக்
கடுநுதிக் கழுக்கடை மிடைதரு
வேலிக்
கனகப் பருமுரட் கணையக்
கபாட
விலையக் கோபுர
விளங்கெழில் வாயில் (20)

நெகிழ்ச்சியில் வகுத்துத்
திகழ்ச்சியில் ஓங்கும்
மஞ்சணை இஞ்சி வண்கொடி
மிடைந்த
செஞ்சுடர்க் கனகத் திகழ்சிலம்
பனைய
மாளிகை ஒளிச் சூளிகை
வளாகத்
தணிவுடைப் பலபட
மணிதுடைத் தழுத்திய (25)

நல்லொளி பரந்து நயந்திகழ்
இந்திர
வில்லொளி பலபல
விசும்பிடைக் காட்ட
மன்னிய செல்வத்துத் துன்னிய
பெருமைச்
செம்மலர் மாது சேர்ந்திறை
பிரியாக்
கழுமல நாதன் கவுணியர்

குலபதி

தண்டமிழ் விரகன் சைவ
சிகாமணி
பண்டிதர் இன்பன் பரசமய
கோளரி
என்புனை தமிழ்கொண்
டிரங்கிஎன் னுள்ளத்
தன்பினை அருளிய
ஆண்டகை தன்புகழ்
குறைவறுத் துள்கி நிறைகடை
குறுகி

நாப்பொலி நல்லிசை பாட
மாப்பெருஞ் செல்வம்
மன்னுதி நீயே.
37

1396 வஞ்சித் துறை
நீதியின் நிறைபுகழ்
மேதகு புகலிமன்

மாதமிழ் விரகனை
ஓதுவ துறுதியே. 38
1397 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்
உறுதி முலைதாழ எனையி
கழுநீதி
உனது மனமார முழுவ
துமதாக
அறுதி பெறுமாதர் பெயல்த
ருதறானும்
அழகி தினியானுன்
அருள்பு னைவதாகப்
பெறுதி இவைநீயென்
அடிப ணிதல்மேவு
பெருமை கெடநீடு படிறொ
ழிபொன்மாட
நறைக மழுவாச வளர்பொ
ழில்சுலாவும்
நனிபு கலிநாத தமிழ்வி
ரகநீயே. 39

1398 ஆசிரியத் துறை
நீமதித் துன்னி நினையேல்
மடநெஞ்சமே
காமதிக் கார்பொழிற் காழி
நாமதிக் கும்புகழ் ஞானசம்
பந்தனொடு
பூமதிக் குங்கழல் போற்றே. 40
1399 கட்டளைக் கலிப்பா
போற்றி செய்தரன் பொற்கழல்
பூண்டதே
புந்தி யானுந்தம் பொற்கழல்
பூண்டதே
மாற்றி யிட்டது வல்விட
வாதையே
மன்னு குண்டரை வென்றது
வாதையே
ஆற்றெ திர்ப்புனல் உற்றதந்
தோணியே
ஆன தன்பதி யாவதந்

தோணியே
நாற்றி சைக்கவி ஞானசம்
பந்தனே
நல்ல நாமமும் ஞானசம்
பந்தனே. 41

1400 கைக்கிளை மருட்பா
அம்புந்து கண்ணிமைக்கும்
ஆன நுதல்வியர்க்கும்
வம்புந்து கோதை மலர்வாடும்
- சம்பந்தன்
காமரு கழுமலம் அனையாள்
ஆமிவள் அணங்கலள்
அடிநிலத் தனவே. 42

1401 பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
தனமுந் துகிலுஞ் சாலிக்
குவையுங் கோலக் கனமாடச்
சண்பைத் திகழ்மா
மறையோர் அதிபன்

தவமெய்க் குலதீபன்
கனவண் கொடைநீ டருகா
சனிதன் கமலக் கழல்பாடிக்
கண்டார் நிறையக்
கொள்ளப் பசியைக் கருதா
தெம்பாண
புனைதண் டமிழின்
இசையார் புகலிக் கரசைப்
புகழ்பாடிப்
புலையச் சேரிக் காளை
புகுந்தால் என்சொற்
புதிதாக்கிச்
சினவெங் கதமாக்
களிறொன் றிந்தச் சேரிக்
கொடுவந்தார்
சேரிக் குடிலும் இழந்தார்
இதனைச் செய்வ தறியாரே. 43

1402 இன்னிசை வெண்பா
யாரேஎம் போல
அருளுடையார் இன்கமலத்

தாரேயுஞ் சென்னித்
தமிழ்விரகன் - சீரேயும்
கொச்சை வயன்தன்
குரைகழற்கே மெச்சி
அடிமைசெயப் பெற்றேன்
அறிந்து.
44

1403 பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி
ஆசிரிய விருத்தம்
அறிதரு நுண்பொருள் சேர்பதி
கம்மரன் கழல்மேல்
அணிதரு சுந்தர மார்தமிழ்
விரகன் பிறைதோய்
செறிதரு பைம்பொழில்
மாளிகை கலவுந் திகழ்சீர்த்
திருவளர் சண்பையில்
மாடலை கடலொண்
கழிசேர்
எறிதிரை வந்தெழு மீனிரை
நுகர்கின் றிலைபோய்

இனமும் அடைந்திலை
கூரிட ரோடிருந் தனையால்
உறுதுயர் சிந்தையி னூடுத
வினரெந் தமர்போல்
உமரும் அகன்றன ரோஇது
உரைவண் குருகே. 45

1404 கலி விருத்தம்
குருகணி மணிமுன்கைக்
கொடியுநல் விறலவனும்
அருகணை குவரப்பால்
அரிதினி வழிமீண்மின்
தருகெழு முகில்வண்கைத்
தகுதமிழ் விரகன்தன்
கருகெழு பொழில்மாடக்
கழுமல வளநாடே. 46

1405 நாடே றும்புகழ் ஞானசம்
பந்தன்வண்
சேடே றுங்கொச்சை
நேர்வளஞ் செய்துனை

மாடே றுந்தையல் வாட
மலர்ந்தனை
கேடே றுங்கொடி 47
யாய்கொல்லை முல்லையே.

1406 எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய
விருத்தம்

முல்லை நகையுமைதன் மன்னு
திருவருளை
முந்தியுறுபெரிய செந்தண்
முனிவன்மிகு
நல்ல பொழில்சுலவு
தொல்லை யணிபுகலி
நாதன் மறைமுதல்வன்
வேத மலையதனில்
வில்லை இலர்கணையும்
இல்லை பகழியுறு
வேழம் இரலைகலை
கேழல் வினவுறுவர்
சொல்லை யிலர்விரக ரல்லர்
தழைகொணர்வர்

தோழி இவரொருவர் ஆவ
அழிதர்வரே. 48

1407 வஞ்சித் துறை
வழிதரு பிறவியின்உறு
தொழில்அமர் துயர்கெடுமிகு
பொழிலணி தருபுகலிமன்
எழிலிணை அடிஇசைமினே. 49

திருச்சிற்றம்பலம்

12.9 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த

ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொகை **(1408)**

1408 பூவார் திருநுதல்மேல்
பொற்சுட்டி இட்டொளிரக்
கோவாக் குதலை சிலம்புரற்ற
- ஒவா

தழுவான் பசித்தானென்
றாங்கிறைவான் காட்டத்
தொழுவான் துயர்தீர்க்குந்
தோகை - வழுவாமே
முப்பத் திரண்டறமுஞ்
செய்தாள் முதிராத
செப்பொத்த கொங்கைத்
திருநுதலி - அப்பன்
அருளாலே ஊட்டுதலும்
அப்பொழுதே ஞானத்
திரளாகி முன்னின்ற செம்மல்
- இருள்தீர்ந்த
காழி முதல்வன்
கவுணியர்தம் போரேறு
ஊழி முதல்வன் உவனென்று
காட்டவலான்

வீழி மிழலைப் படிக்காசு
கொண்டபிரான்
பாழி அமணைக் கழுவேற்றி

னான்பாணர்
யாழை முரித்தான் எரிவாய்
இடும்பதிகம்
ஆழி உலகத் தழியாமற்
காட்டினான்
ஏழிசை வித்தகன்வந்
தேனோரும் வானோரும்
தாழுஞ் சரணச் சதங்கைப்
பருவத்தே
பாலையும் நெய்தலும்
பாடவலான் - சோலைத்
திருவா வடுதுறையிற்
செம்பொற் கிழியொன்
றருளாலே பெற்றருளும்
ஐயன் - தெருளாத
தென்னவன்நா டெல்லாம்
திருநீறு பாலித்த .
மன்னன் மருகல்விடம்
தீர்த்தபிரான் பின்னைத்தென்

கோலக்கா வில்தாளம்
பெற்றிக் குவலயத்தில்
மாலக்கா லத்தே... ...
மாற்றினான் - ஞாலத்து
முத்தின் சிவிகை
அரன்கொடுப்ப முன்னின்று
தித்தித்த பாடல்
செவிக்களித்தான் - (25)
நித்திலங்கள்
மாடத் தொளிரும்
மறைக்காட் டிறைக்கதவைப்
பாடி அடைப்பித்த
பண்புடையான் - நீடும்
திருவோத்தூர்
ஆண்பனையைப்
பெண்பனையா கென்னும்
பெருவார்த்தை தானுடைய
பிள்ளை - மருவினிய
கொள்ளம்பூ தூர்க்குழகன்
நாவா யதுகொடுப்ப (30)

உள்ளமே கோலாக
ஊன்றினான் - வள்ளல்
மழவன் சிறுமதலை
வான்பெருநோய் தீர்த்த
குழகன் குலமறையோர்
கோமான் - நிலவிய
வைகையாற் றேடிட்டு
வானீர் எதிரோட்டும்
செய்கையால் மிக்க
செயலுடையான் -
வெய்யவிடம் (35)
மேவி இறந்தஅயில்
வேற்கண் மடமகளை
வாவென் றழைப்பித்திம்
மண்ணுலகில் வாழ்வித்த
சீர்நின்ற செம்மைச்
செயலுடையான் நேர்வந்த
புத்தன் தலையைப் புவிமேற்
புரள்வித்த

வித்தகப் பாடல்
விளம்பினான் -
மொய்த்தொளிசேர் .
கொச்சைச் சதுரன்றன்
கோமானைத் தான்செய்த
பச்சைப் பதிகத் துடன்பதினா
றாயிரம்பா
வித்துப் பொருளை
விளைக்க வலபெருமான்
முத்திப் பகவ முதல்வன்
திருவடியை
அத்திக்கும் பத்தரெதிர்
ஆணைநம தென்னவலான்
கத்தித் திரிபிறவிச் சாகரத்துள்
ஆழாமே
பத்தித் தனித்தெப்பம்
பார்வாழத் தந்தபிரான்
பத்திச் சிவமென்று
பாண்டிமா தேவியொடும்

கொற்றக் கதிர்வேல்
குலச்சிறையுங் கொண்டாடும்
அற்றைப் பொழுதத்
தமணரிடு வெந்தீயைப்
பற்றிச் சுடுகபோய்ப்
பாண்டியனை
என்னவல்லான்
வர்த்தமா னீசர் கழல்வணங்கி
வாழ்முருகன்
பத்தியை ஈசன் பதிகத்தே
காட்டினான்
அத்தன் திருநீல நக்கற்கும்
அன்புடையான்
துத்த மொழிக்குதலைத்
தூயவாய் நன்னுதலி
நித்திலப் பூண்முலைக்கும்
நீண்டதடங் கண்ணினுக்கும்
கொத்தார் கருங்குழற்கும்
கோலச்செங் கைம்மலர்க்கும்

அத்தா மரையடிக்கும்
அம்மென் குறங்கினுக்கும்
சித்திரப்பொற் காஞ்சி
செறிந்தபேர் அல்குலுக்கும்
முத்தமிழ்நூல் எல்லாம் (60)
முழுதுணர்ந்த பிள்ளையார்க்
கொத்த மணமிதுவென்
றோதித் தமர்கள்எல்லாம்
சித்தங் களிப்பத்
திருமணஞ்செய் காவணத்தே
அற்றைப் பொழுதத்துக்
கண்டுட னேநிற்கப்
பெற்றவர்க ளோடும்
பெருமணம்போய்ப்
புக்குத்தன்
அத்தன் அடியே
அடைந்தான் அழகிதே. (65)

திருச்சிற்றம்பலம்

12.10 நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த
திருநாவுக்கரசு தேவர்
திருஏகாதசமாலை (1409 - 1419)

1409 புலனோ டாடித் திரிமனத்தவர்
பொறிசெய் காமத்
துரிசடக்கிய
புனித நேசத் தொடுத
மக்கையர்
புணர்வி னாலுற் றுரைசெ
யக்குடர்
சுலவு சூலைப் பிணிகெ
டுத்தொளிர்
சுடுவெ ணீறிட்
டமணகற்றிய
துணிவி னான்முப்
புரமெரித்தவர்
சுழலி லேபட் டிடுத
வத்தினர்

உலகின் மாயப் பிறவி
யைத்தரும்
உணர்வி லாஅப் பெரும
யக்கினை
ஒழிய வாய்மைக் கவிதை
யிற்பல
உபரி யாகப் பொருள்ப
ரப்பிய
அலகில் ஞானக் கடலி
டைப்படும்
அமிர்த யோகச் சிவவொ
ளிப்புக
அடிய ரேமுக் கருளி
னைச்செயும்
அரைய தேவத் திருவ
டிக்களே. 1

1410 திருநாவுக் கரசடி யவர்நாடற்
கதிநிதி
தெளிதேனொத்
தினியசொல் மடவாரூர்ப்

பசிமுதல்
வருவானத் தரிவையர்
நடமாடிச் சிலசில
வசியாகச் சொலுமவை
துகளாகக் கருதிமெய்
உருஞானத் திரள்மன
முருகாநெக் கழுதுகண்
உழவாரப் படைகையில்
உடையான்வைத் தனதமிழ்
குருவாகக் கொடுசிவ
னடிகூடத் திரிபவர்
குறுகார்புக் கிடர்ப்படு
குடர்யோனிக் குழியிலே.
2

1411 குழிந்து சுழிபெறுநா
பியின்கண் மயிர்நிரையார்
குரும்பை முலையிடையே
செலுந்தகை நன்மடவார்
அழிந்த பொசியதிலே
கிடந்தி ரவுபகல்நீ

அளைந்த யருமதுநீ
அறிந்திலை கொல்மனமே
கழிந்த கழிகிடுநாள்
இணங்கி தயநெகவே
கசிந்தி தயமெழுநூ றரும்ப
திகநிதியே
பொழிந்த ருளுதிருநா
வினெங்க ளரசினையே
புரிந்து நினையிதுவே
மருந்து பிறிதிலையே. 3

1412 இலைமா டென்றிடர் பரியார்
இந்திர
னேஒத் துறுகுறை
வற்றாலும்
நிலையா திச்செல்வ
மெனவே கருதுவர்
நீள்சன் மக்கடல்
இடையிற்புக்
கலையார் சென்றரன்
நெறியா குங்கரை

அண்ணப் பெறுவர்கள்
வண்ணத்திண்
சிலைமா டந்திகழ் புகழா
மூருறை
திருநா வுக்கர சென்போரே. 4

1413 என்பட்டிக் கட்டிய
இந்தப்பைக் குரம்பையை
இங்கிட்டுச் சுட்டபின்
எங்குத்தைக் குச்செலும்
முன்பிட்டுச் சுட்டிவ
ருந்திக்கெத் திக்கென
மொய்ம்புற்றுக் கற்றறி
வின்றிக்கெட் டுச்சில
வன்பட்டிப் பிட்டர்கள்
துன்புற்றுப் புத்தியை
வஞ்சித்துக் கத்திவி
ழுந்தெச்சுத் தட்டுவர்
அன்பர்க்குப் பற்றிலர்
சென்றர்ச்சிக் கிற்றிலர்

அந்தக்குக் கிக்கிரை 5
சிந்தித்தப் பித்தரே.

1414 பித்தரசு பதையாத
கொத்தைநிலை உளதேவு
பெட்டியுரை செய்துசோறு
சுட்டியுழல் சமண்வாயர்
கைத்தரசு பதையாத
சித்தமொடு சிவபூசை
கற்றமதி யினனோசை
இத்தரசு புகழ்ஞாலம்
முத்திபெறு திருவாள
னெற்றுணையின் மிதவாமல்
கற்றுணையில் வருமாதி
....
பத்தரசு வசைதீர வைத்தகன
தமிழ்மாலை
பற்பலவு மவையோத
நற்பதிக நிதிதானே. 6

1415 பதிகமே ழெழுநூறு பகருமா

கவியோகி
பரசுநா வரசான பரமகா
ரணவீசன்
அதிகைமா நகர்மேவி
அருளினால் அமண்மூடர்
அவர்செய்வா தைகள்தீரும்
அனகன்வார் கழல்சூடின்
நிதியரா குவர்சீர்மை
உடையரா குவர்வாய்மை
நெறியரா குவர்பாவம்
வெறியரா குவர்சால
மதியரா குவர்ஈசன்
அடியரா குவர்வானம்
உடையரா குவர்பாரில் 7
மனிதரா னவர்தாமே.

1416 தாமரைநகும் அகவிதழ்
தகுவன
சாய்பெறுசிறு தளிரினை
அனையன
சார்தருமடி யவரிடர்

தடிவன
தாயினும் நல கருணையை
உடையன
தூமதியினை ஒருபது
கொடுசெய்த
சோதியின்மிகு கதிரினை
யுடையன
தூயனதவ முனிவர்கள்
தொழுவன
தோமறுகுண நிலையின
தலையின
ஓமரசினை மறைகளின்
முடிவுகள்
ஓலிடுபரி சொடுதொடர்
வரியன
ஓவறுமுணர் வொடுசிவ
வொளியன
ஊறியகசி வொடுகவி
செய்தபுகழ்
ஆமரசுயர் அகநெகு

மவருள
னாரரசதி கையினர
னருளுவ
னாமரசுகொ ளரசெனை
வழிமுழு
தாளரசுதன் அடியிணை
மலர்களே. 8

1417 அடிநாயைச் சிவிகைத்
தவிசேறித் திரிவித்
தறியாவப் பசுதைச்
சிறியோரிற் செறியுங்
கொடியேனுக் கருளைத்
திருநாவுக் கரசைக்
குணமேருத் தனைவிட்
டெனையாமொட் டகல்விற்
பிடியாராப் பெறுதற்
கரிதாகச் சொலும்அப்
பிணநூலைப் பெருகப்
பொருளாகக் கருதும்

செடிகாயத் துறிகைச்
சமண்மூடர்க் கிழவுற்
றதுதேவர்க் கரிதச்
சிவலோகக் கதியே. 9

1418 சிவசம் பத்திடைத்
தவஞ்செய்து
திரியும் பத்தியிற் சிறந்தவர்
திலகன் கற்றசிட்
டன்வெந்தொளிர்
திகழும் பைம்பொடித்
தவண்டணி
கவசம் புக்குவைத்
தரன்கழல்
கருதுஞ் சித்தனிற் கவன்றிய
கரணங் கட்டுதற் கடுத்துள
களகம் புக்கநற் கவந்தியன்
அவசம் புத்தியிற்
கசிந்துகொ
டழுகண் டத்துவைத்
தளித்தனன்

அனகன் குற்றமற்
றபண்டிதன்
அரசெங் கட்கொர்பற்
றுவந்தறு
பவசங் கைப்பதைப்
பரஞ்சுடர்
படிறின் றித்தனைத்
தொடர்ந்தவர்
பசுபந் தத்தினைப் பரிந்தடு
பரிசொன் றப்பணிக்
குநன்றுமே.

10

1419 நன்று மாதர நாவினுக் கரைசடி
நளினம் வைத்துயின்
அல்லால்
ஒன்று மாவது கண்டிலம்
உபாயமற்
றுள்ளன வேண்டோமால்
என்றும் ஆதியும் அந்தமும்
இல்லதோர்

இகபரத் திடைப்பட்டுப்
பொன்று வார்புகுஞ்
சூழலிற் புகேம்புகிற்
பொறியிலைம் புலனோடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பதினோராந் திருமுறை முற்றிற்று

This web page was first put up on Dec 10, 2001 and last revised to TSCII 1.7 version on 14 March 2002
Please send your comments and corrections to the Webmaster(s) of this site